

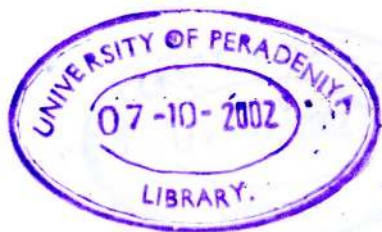
புதிய சகத்திரப் புலர்வின் முன்

புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன்

சமூககதைகள்

சரிசு

534189

Handwritten signature

**புதிய சகத்திரப் புலர்வின் முன்
நூல் சிறுகதைகள்
(திறனாய்வு)**

புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன்

வெளியீடு:

மீரா பதிப்பகம்

கொழும்பு-6.

534189

- நூலின் பெயர் : புதிய சகத்திரப் புலர்வின் முன்
எழுச்சிறுகதைகள்
- வகை : திறனாய்வு
- ஆசிரியர் : புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன்
- பதிப்புரிமை : திருமதி இ. சாந்தகுமாரி
- ஆசிரியர் முகவரி : 191/23, ஹைலெவல் வீதி,
கிருலப்பனை, கொழும்பு-06.
தொலைபேசி : 826336
- முதலாம் பதிப்பு : 25-12-1999
- பதிப்பு : மீரா பதிப்பகம், கொழும்பு-6.
- அச்சுப் பதிப்பு : பேஜ் செற்றோர்ஸ்
72, மெசெஞ்சர் வீதி, கொழும்பு-12.
தொலைபேசி : 330333
- விலை : ரூபா 125/-

புலர்வின் முன்...

2	கசின் சிறுகதைகள்	கசின்
5	மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்	செங்கை ஆழியான்
9	பாதை	நீர்வை பொன்னையன்
12	யாழ் இனிது	ஐ. சாந்தன்
14	வாழ்வு ஒருவலைப்பந்தாட்டம்	கோகிலா மகேந்திரன்
19	நினைந்தமுதல்	ஓட்டமாவடி அறபாத்
22	வெளிச்சம்	லெ. முருகபூபதி
29	மலையகச் சிறுகதைகள்	தெளிவத்தை ஜோசப்
35	ஈகைப்பெருநாள் கதைகள்	மானா மக்கீன்
38	வடக்கு வீதி	அ. முத்துலிங்கம்
42	நீதிபதியின் மகன்	ராஜ முகேந்தன்
46	ஒரு மழைக்கால இரவு	தாமரைச்செல்வி
50	புதிய பரிமாணம்	புலோலியூர் க. சதாசிவம்
55	காணிக்கை	யூ. எல். ஆதம்பாவா
58	சிறகொடிந்த பறவைகள்	மண்டுர் அசோகா
61	குமுறல்கள்	கனகசபை தேவகாட்சம்
64	அழியும் கோலங்கள்	புலோலியூர் க. தம்பையா
68	இருமை	கே. எஸ். சிவகுமாரன்
73	மெல்லத் தமிழ் இனி.....	புலோலியூர் செ. கந்தசாமி
76	உம்மாவுக்கு ஒரு சேலை	திக்குவல்லை ஸப்பான்
80	பஞ்சம்	சோ. ராமேஸ்வரன்
83	அரசி உலக நாச்சியார்	வாகரைவாணன்
86	பொன்னாச்சி பிறந்த மண்	வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி
88	கலையாத மேகங்கள்	ஒலுவில் அமுதன்
91	குமுறுகின்ற எரிமலைகள்	மீனா இல்யாஸ்
95	தொண்ணூறுகளின் இறுதிகளில் சிறுகதைகள்	- ஒரு பொது நோக்கு

முன்னுரை

‘புதிய சகத்திரப் புலர்வின் முன் ஈழச் சிறுகதைகள்’ என்னும் இந்நூலில் இடம் பெறும் கட்டுரைகளில் பேசப்படும் சிறுகதைத் தொகுதிகளை ஆக்கிய மிகப் பெரும்பாலான படைப்பாளிகளின், மிகப் பெரும்பான்மையான கதைகள் இலங்கையின் தேசிய தமிழ்த் தினசரிகளில் வெளியானவை.

நண்பர் புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன் எழுதிய இக்கட்டுரைகள் கூட கடந்த ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் அவர் ஞாயிறு தினக்குரலினூடாக எழுதியவையே.

பொதுவாக, எந்தவொரு ஆக்கத்தினது தரத்தையும் போக்கையும் நிர்ணயிப்பதில் அவ்வாக்கம் தோந்தெடுத்துக் கொள்ளும் பிரசுர களமும் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்துகிறது. உதாரணமாக சரிநிகரில் வெளியாகும் படைப்புக்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு போக்கை தெளிவாக நாம் காணலாம்.

இலங்கையிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி ‘முகாம்’களை வளர்த்தெடுப்பதில் இந்த அமிசமும் முக்கிய பங்காற்றியது எனலாம். அவ்வாறே இதன் மறுதலையும் உண்மையாகும்.

எனவே, இக்கட்டுரைகளின் தாரதம்மியங்களை ஆராயப் புகும் ஒருவருக்கு இலங்கையின் தேசிய தமிழ்த் தினசரிகளின் இலக்கிய, அரசியல், சமூக, பொருளாதார கொள்கைகள், அவற்றின் போக்குகள் என்பன பற்றிய புரிதல் அவசியமானது.

படைப்பாளி, படைப்பு, பிரசுர களம், வாசகன், புத்தக வெளியீடு, சந்தைப்படுத்தல் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான தொடர்புகளையும் நாம் கவனத்திலெடுக்க வேண்டும்.

படைப்பாளி, படைப்பு, வாசகன் ஆகிய காரணிகள் முற்றிலும் அகவயப்பட்டனவாகவும் பிரசுர களம், புத்தக வெளியீடு, சந்தைப்படுத்தல் ஆகியன முற்றிலும் புறவயப் பட்டனவாகவும் தமது தொடர்புகளை பேண நிர்ப்பந்திக் கின்றன.

சந்தைப்படுத்தல் என்னும் காரணி (விருதுகளும், பரிசுகளும், விழாக்களும் அடங்கியது இது) ஒரு ஆக்கத்தின் தரத்தின் மீது சாதகமான அம்சங்களை விட பாதகமான அம்சங்களையே சுமத்துகிறது.

இவற்றையும் மீறி சுழுவுகிற மீனில் நழுவுகிற மீனாக, கண்ணிவெடி வைத்து விட்டு காத்திருக்கும் கரந்தடிப் படையினன் போல, சிலவற்றையேனும் சொல்வதற்கு ஒரு தனித்திறமை வேண்டும்.

எல்லோருடனும் சுமுகமாக உறவைப் பேண விரும்பும் நண்பர் வேலோனுக்கு இது ஓரளவு கைவரப் பெற்றிருக்கிறது என்பது மிகவும் சந்தோசம் தருகிறது.

உதாரணமாக 'இன்று தமிழின் வாசகப் பரப்பு சருவதேசியத்திற்கும் விரிவடைந்து வருகின்றது. எப்போதும் வாசகன் புதிய படைப்புத்திறனை அனுபவிக்கும் ஆவலுடன் இருக்கின்றான். அதனால் வெளிநாடுகளின் சிறப்பான இலக்கியங்களையும் படித்து தமது கலைப்பதிவுகளை அடர்த்தியானதாகவும் விசாலமானதாகவும் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு எமது எழுத்தாளர்கள் ஆளாகுகின்றனர்.

ஆக்கப் பண்பினையும், சிருஷ்டித்திறனையும் உயர்த்து வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் நன் முயற்சிகள் புதிய சகத்திரத்தில் புதிய கரு, புதிய சொல், புதிய நடை, புதிய வடிவம் கொண்டு புத்திலக்கியம் படைக்கும் இலக்கிற்கு எம்மை அழைத்துச் செல்லட்டும்!' என அவர் 94ஆம் பக்கத்தில் எழுதியிருப்பதை சுட்டலாம். உண்மையில் நுழைவாயிலில் என்னும் பகுதியில் இவ்வாசகங்களை அவர் சேர்த்திருப்பின் மேலும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும் என கருதுகிறேன்.

வேகமாக பயணிக்கும் உலகில் மேலும் வேகமாகப் பயனளிக்க வேண்டியவர்களாக நாம் உள்ளோம். நவீனத்துவம், தேடல் என்பவற்றின் அர்த்தமே இப்பயணத்தின் வேகத்துடன்

நாமும் ஈடு கொடுத்து எம்மை மாற்றியமைத்து, மறுசீரமைத்துக் கொள்ளுதலிலே சித்திக்கின்றது என நான் கருதுகிறேன்.

ஈழச் சிறுகதைகள், படைப்புக்கள் என்னும் தளத்திலிருந்து தமிழ் படைப்புகள், உலக இலக்கியம் என்னும் விரிந்த தளத்தினுள்ளும் பிரவேசித்து மேலும் பல ஆக்கங்களை எழுதுமாறு நண்பர் வேலோன் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளும் உரிமை எனக்கும் உங்களுக்கும் உண்டெனவும் நம்புகிறேன்.

ஈழத்தில் வெளியாகும் நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் பலவற்றையும், ஈழத்தின் படைப்பாளிகள் பற்றிய விபரங்கள் பலவற்றையும், ஈழ இலக்கியத்தின் வரலாற்றின் முக்கியமான விடயங்கள் பற்றிய சில விபரங்களையும் இந்நூல் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் சேகரிப்பதிலும், படிப்பதிலும் நண்பர் வேலோன் பெரும் நேரத்தையும், உழைப்பையும் செலவிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

எனினும், இதன் காரணமாக பரந்த தளத்தினுள் அவர் பிரவேசிப்பதற்கு தடைகள் ஏற்படுவதையும் இங்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். தெரிந்தெடுத்துப் படிப்பதில் உள்ள சுகத்தை இவர் இச்சுமை காரணமாக இழந்து விடுவது வருத்தத்துக்குரியது.

எதையும் திட்டமிட்டு ஒழுங்காகச் செய்பவரும், காரிய சித்தியில் கண்ணாக இருப்பவரும், எல்லோருடனும் சுமுக உறவை பேண விழையும் இனிய மென்மையான சுவாச முடையவருமான நண்பர் வேலோன் இக்கண்டத்தை இலகுவில் கடந்து விட வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

அதன் பயனாகவே, இனிய தமிழ் வாய்த்த புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன் எமக்கு பல அரிய நூல்களைத் தர வல்லவராவார்.

கொழும்பு.

ரஞ்சகமார்
25-12-1999

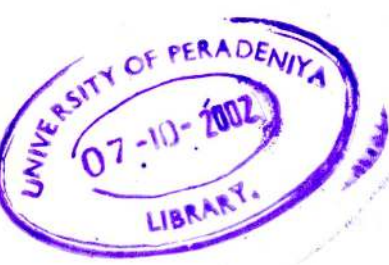
இத்திறனாய்வு சார்ந்த பத்தி எழுத்துக்கள் உருவாகுதற்கு தமது நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்த எழுத்தாள அன்பர்களுக்கும்; 'அண்மைக்கால அறுவடைகள்' எனும் மகுடத்தில் இப்பத்திகளைத் தொடராகத் 'தினக்குரல்' பத்திரிகையில் பிரசுரித்து உதவிய அதன் பிரதம ஆசிரியர், ஞாயிறு தினக்குரல் பொறுப்பாசிரியர் மற்றும் நிர்வாகத்தினருக்கும்; இத் தொடரை எழுத உற்சாகம் அளித்த எந்தைவே. ஆறுமுகம், தாய்மாமனார் க. சதாசிவம் மற்றும் இலக்கிய அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும்; உசாத்துணைக்குதவிய நூலாசிரியர்களுக்கும்; உதிரிகளாக இருந்த மலர்களைக் கோர்த்துச் சரமாக்கி எனது பிறந்த நாள் பரிசாக அதனை எனக்கு அன்பளித்திருக்கும் எனது கல்லூரித் தோழன் எஸ். ரஞ்சகுமாரிற்கும் எனது இதயத்து நன்றிகள்!

புவோலியூர்
ஆ. இரத்தின வேலோன்
25-12-99

நுழைவாயிலில்...

ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் தோற்றம் பற்றி வேறுபட்ட கருத்துகள் நிலவி வந்தாலும் 1875 இல் உதய தாரகை என்ற ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ்ப்பத்திரிகையில் சதாசிவம்பிள்ளை எழுதிய கதையினையே ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதையெனக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. நமது நாட்டு முஸ்லிம் சிறுகதை முயற்சிகள் 1898இல் ஐதரூஸ் லெவ்வை மரைக்காயர் எழுதிய "ஹைதர்ஷா சரித்திரம்" என்ற தொகுதிக் கதைகளுடனும்; மலையகச் சிறுகதை முயற்சிகள் 1931 இல் கோ. நடேசய்யர் எழுதிய 'திரு. ராமசாமி சேர்வையின் சரிதம்' என்ற கதையுடனும் ஆரம்பமாகின்றன. இதன் பின்னர் முப்பதுகளின் இறுதிக்கூற்றில் சுயா, பானன், ஆனந்தன் போன்றோர் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும் ஈழத்துச்சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்த முன்னோடிகளாக அல்லது பிதாமகர்களாக சம்பந்தன், சி. வைத்திலிங்கம், இலங்கையர்கோன் மூவரையுமே வரலாறு கூறுகிறது.

கசின்

கசின் சிறுகதைகள்

நாசி

சிறுகதை முன்னோடிகள் மூவருடனும் அ. செ. முருகானந்தன், இராஜ அரியரத்தினம், வ. அ. இராசரெத்தினம், கனகசெந்திநாதன், சு. வே., நவாலியூர் சோ. நடராஜன் போன்றவர்கள் தமது அற்புதமான கதைகளைப் பிரசவித்த ஈழகேசரியில் ஒரு கட்டுரை ஆசிரியராகவே காலடி எடுத்து வைத்த 'கசின்' என்ற க. சிவகுருநாதன் பிற்காலத்தில் கதாசிரியராகப் பரிணமித்து அதே ஈழகேசரியில் சுமார் 14 கதைகளை எழுதியதில் அக்கால கட்டத்து மேற்படி எழுத்தாளர் பட்டியலில் தன்னையும் ஒருவராகப் பதிவு செய்தவர்.

தென்மராட்சி புலோப்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கசின் ஆசிரியராகவும் இறுதிக் காலங்களில் கல்லூரி அதிபராகவும் பணி புரிந்தார். தனது இருபத்தேழாவது வயது முதல், அதாவது 1947 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1963 ஆம் ஆண்டுவரையிலான பதினாறு வருடங்களில் இவர் பத்து நாவல்களை ஈழகேசரி, ஈழநாடு, தினகரன், வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளில் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் நிதானபுரி, காதலும் கடிதமும் ஆகிய இரு நாவல்கள் நூலுருப் பெற்றுமிருந்தன. ஆகவே கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை என சகல பரிமாணங்களிலும் கணிசமாக மட்டுமன்றி கவனிப்பிற்குரியதான படைப்புக்களையும்

கசின் தந்திருக்கிறார். இதுவே ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்காலகட்டத்தில் கசின் பெறும் முக்கியத்துவத்துக்கான காரணமுமாக அமைகிறது.

தற்போது வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கும் 'கசின் சிறுகதைகள்' தொகுதியில் ஈழகேசரியிலும் ஈழத்தின் ஏனைய தேசியப் பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரமான கசின் கதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பதினைந்து சிறுகதைகள் உள்ளடக்கம் பெற்றிருக்கின்றன.

நாற்பதுகளில் சமூக அநீதிகளுக்கெதிராகக் குரல் கொடுக்கும் ஒரு கோட்பாட்டிற்கு உட்பட்டதாக ஈழத்துச் சிறுகதைகள் விளங்கின. அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அவலங்களையே பெரும்பாலான அக்காலக் கதைகள் சித்திரித்தன. நவீன இலக்கியம், புத்திலக்கியம் போன்றவற்றில் போதிய பரிச்சயமும் பேச்சு வழக்கு சிறுகதைகளில் யதார்த்த பூர்வமாக அமைய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அக்காலகட்ட எழுத்தாளரிடையே காணப்பட்ட சிறப்பு அம்சங்களாகும். இச் செல்நெறிக்கு உட்பட்டதாக கசின் கதைகளில் அந்தக் காலத்தில் கிராமிய மக்களிடையே காணப்பட்ட பேச்சு வழக்கினைத் தரிசிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. மானிட நேயம், காதல், காம உணர்வுகள் முதலானவற்றையே பெரும்பாலான இவரது கதைகள் மையங் கொண்டிருந்தன.

கதைகளைப் படித்து முடித்ததும் மனதில் ஒரு நெருடலை ஏற்படுத்தத் தக்கனவாக அவை அமைவது கசின் சிறுகதைகளில் காணப்படும் பொதுவான ஒரு அம்சமாகக் கொள்ளலாம். இதனடிப்படையில் பார்க்கும்போது செய்ந்நன்றி, குஞ்சு மாணிக்கம், பரிமள சுந்தரி, மணியோசை போன்ற கதைகள் கசின் கதைகளில் குறிப்பிடத்தக்க கதைகளாக அமைகின்றன.

அறுபதுகளின் பின்னர்தான் பிராந்திய ரீதியிலான சித்திரிப்புகள் முனைப்பினைப் பெற்றதாகக் கருதப்பட்டாலும் ஐம்பதுகளின் முற்கூற்றிலேயே வன்னிப் பிரதேசத்தினை பகைப்புலமாக்கி கசின் கதை எழுதிய முறைமையில் மணியோசை, பரிமளசுந்தரி ஆகிய இரு கதைகளுமே வரவேற்கத்தக்கனவாய் அமைந்துள்ளன.

புனைகதைகளில் குறிப்பாகச் சிறுகதைகளில் எடுத்துக் கூறப்படும் மொழி நடையானது முக்கியமானதொரு அம்சமாகும். இந்த வகையில் இனிமையும், எளிமையும் கலந்த கசினின் மொழிநடை, இடமறிந்து அதுகையாளப்படும் லாவகம் அவரது படைப்புகளுக்கு ஒரு சிறப்பினைக் கொடுத்திருக்கின்றது.

அரசியலில் காணப்பட்ட, காணப்படுகின்ற வேறுபாடுகள், அது சாதாரண குடிமக்களிடையே ஏற்படுத்தும் ஆதிக்கம், அழுத்தங்கள் முதலானவற்றை நயம் படக் கூறி நிற்கும் 'குஞ்சு மாணிக்கம்' சிறுகதையே இத்தொகுதியில் மேவி நிற்கும் சிறுகதையென்று கொள்ளலாம்.

'கசின் சிறுகதைகள்' என்ற இத்தொகுப்பிற்கு அணிந்துரை எழுதியுள்ள கலாநிதி செங்கை ஆழியான் கசின் கதைகள் பற்றிக் கூறிய சில வரிகள் மனங்கொள்ளத்தக்கன. "ஆசிரியர் நல்ல வினைத்திறன் வாய்ந்த படைப்பாளியாக உள்ளார். பண்டிதரான கசின் தமிழரது களவொழுக்கத்தின் பல்வேறு நிலைகளை மிக அற்புதமாகத் தமது சிறுகதைகளில் வடித்துள்ளார். மிக நுட்பமான அவதானிப்புடன் அவரின் சிறுகதைகள் நகர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் பாய்ச்சலுக்குக் கசினின் சிறுகதைகளும் ஒரு படியாக அமைந்துள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை".

செங்கை ஆழியான் கூறுவதை நாமும் தாராளமாகவே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அத்துடன் நூலாசிரியர் பற்றிய கனகசெந்திநாதன் அவர்களின் நீண்ட குறிப்பும் நூலில் அனுபந்தமாக்கப்பட்டுள்ளது. ரமணியின் அட்டைப்படம் நூலிற்கு மேலும் அணிசேர்த்துள்ளது.

நமது சிறுகதை முன்னோடிகளின் பங்களிப்பினையும் நமது நவீன இலக்கியத்தின் இருப்பினையும் இன்றைய தலைமுறையினர் அறியும்படியாக கசினின் நூலினை வெளிக் கொணர்ந்த நூலின் தொகுப்பாசிரியர் பா. ஆனந்தலிங்கமும் பாராட்டிற்குரியவரே.

செங்கை ஆழியான்

(தொகுப்பாசிரியர்)

மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்

தமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளான கலை மகள், ஆனந்த விகடன் போன்றவற்றில் நம்மவர்கள் சிறுகதைகள் எழுத ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழகேசரி பத்திரிகை வாயிலாக அவர்களுக்கு ஒரு களத்தினை உருவாக்கிக் கொடுத்தார் சோ. சிவபாதசந்தரம். இப்பத்திரிகை அமைத்த சங்கம், எழுத ஆரம்பித்த அக்கால இளைஞர் களுக்கு ஒரு புத்தூக்கத்தை அளித்து வந்தது. இந்த ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கத்தினை அடியொற்றியதாய் ஆரம்பிக்கப்பட்டது தான் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம். இதன் வெளிக்கொணர்வான கையெழுத்துச் சஞ்சிகை 'மறுமலர்ச்சி' காலப்போக்கில் அச்சில் வெளிவர ஆரம்பித்தது.

1946 பங்குனி முதல் 1948 ஐப்பசி வரை வெளிவந்த 'மறுமலர்ச்சி'யில் மொத்தம் 24 இதழ்கள் வெளியாகின. அ. செ. மு., வரதர், பஞ்சாட்சரசர்மா ஆகியோர் இதழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருந்தனர். இவ்விதழ்களில் வெளியான 52 சிறுகதைகளுள் கனதிமிக்க 25 கதைகளைத் தொகுத்து வட - கிழக்கு கல்வி,

பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு 'மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்', எனும் மகுடத்தில் தற்போது வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது.

காலத்தை வென்று நிற்கும் வகையில் இக்கதைகளைத் தரம்பிரித்து நூலாக ஆவணப்படுத்திய இலங்கையின் முன்னணி நாவலாசிரியரும் எழுத்தாளருமான கலாநிதி செங்கை ஆழியான் மற்றும் நூலினை வெளியிடுவதில் மூலவிசையாகத் திகழ்ந்த வடகிழக்கு கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலர் சுந்தரம் டிவகலாலா, உதவிப் பணிப்பாளர் எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம் முதலானோரது பணி மெச்சதற்குரியது.

இலங்கையில் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு கால்கோளிட்ட கதைகளை இப்போது படிக்கக் கிடைத்திருக்கும் வாய்ப்பானது செங்கை ஆழியான் தனது முன்னுரையில் ஓரிடத்தில் கூறுவதுபோல "நாம் வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்க" உதவுகிறது. ஈழத்தில் சிறுகதையின் பிதாமகர்கள் எனக் கூறப்படும் மூவருள் சி. வைத்திலிங்கம் தவிர்ந்த மற்றிருவரான இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன் ஆகியோருடன் ஆரம்ப காலங்களில் இத்துறையில் காத்திரமான படைப்புகளைத் தந்தவர்களது பட்டியலையும் அவர்களது பதிவுகளையும் 'மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்' எமக்களித்திருக்கின்றது.

அ. செ. மு., சம்பந்தன், இலங்கையர்கோன், வரதர், து. ருத்திரமூர்த்தி (மஹாகவி), சு. வே., நாவற்குழியூர் நடராஜன், கு. பெரியதம்பி, நடனம், வே. சுப்பிரமணியம், தாமையடி சபாரத்தினம், சு. இராஜநாயகன், எஸ். ஸ்ரீநிவாசன், இ. பொன்னுத்துரை, சொக்கன், வல்லிக் கண்ணன் ஆகிய பதினாறு எழுத்தாளர்கள் எழுதிய இருபத்தைந்து சிறுகதைகளை அதாவது எட்டு எழுத்தாளர்களது ஒவ்வொரு கதைகளையும் ஏழு எழுத்தாளர்களது இவ்விரு கதைகளையும் ஒரே ஒரு எழுத்தாளரின் மூன்று கதைகளையும் இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இந்த வகையில் இத்தொகுதியில் பிரசுரமாகியுள்ள மூன்று கதைகளை எழுதிய பெருமைக்குரியவராகத் திகழும் கு. பெரியதம்பி அவர்களே மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையிலும் அதிகளவிலான கதைகளை எழுதியுள்ளார். கந்த முருகேசனார் தமிழ் வளர்த்த வடமராட்சி, தென்புலோலியூர் மண்ணில் பிறந்தவர் குமரப்பர் பெரியதம்பி. ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய இவர் கலைத்துவமாக, சுவையான முறையில் கதைகளை எழுதுபவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக இருந்திருக்கிறார். இவரது திறனிற்கு மறுமலர்ச்சியில் வெளியான ஆறு கதைகளுமே சான்று கூறவல்லன. ஆயினும் இதுவரை காலமும் எந்த ஆய்வாளர்களுமே குமரப்பர் பெரியதம்பியைப் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடாதமையையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியமை அவசியமாகின்றது. இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றபிறகு ஆக்கங்களில் பெரும்பாலானவை அவரவர் தனித் தொகுதிகளிலேயோ அல்லது வேறு தொகுப்பிலோ இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால், கு. பெரியதம்பியின் கதைகள் தொகுப்பு ஒன்றில் இடம்பெறுவது இதுவே முதற் தடவையாக அமைந்திருப்பதும் குறிப்பிடற்பாலது. ஐம்பதுகளிலிருந்து இறக்கும் வரை கு. பெரியதம்பி வேறு சிறுகதைகள் எழுதியதாகத் தகவல்கள் இல்லை. ஆனால், அவ்வூரில் தோன்றிய எழுத்தாளர்களான க. சதாசிவம், க. தம்பையா, செ. கந்தசாமி, ஆ. இரத்தின வேலோன் போன்ற பலருக்கு ஒரு முன்னோடியாக கு. பெரியதம்பி விளங்கியிருக்கின்றார்.

பாரதியார் கதைகளும் எழுதியுள்ளார் என்பது எப்படியாக எமக்கு ஓர் புதிய செய்தியாக அமைகின்றதோ அதேபோல் மஹாகவி (து. ருத்திரமூர்த்தி), நாவற்குழியூர் நடராஜன் ஆகியோரது மற்றுமோர் பரிமாணத்தினையும் தரிசிக்க வைத்திருக்கிறது மறுமலர்ச்சிக்கதைகள். ஈழத்துக் கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு உரமிட்ட இவர்கள் இருவரும் ஒவ்வொரு கதைகளை மட்டுமே எழுதியிருந்தனர். அவை இரண்டுமே இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றிருப்பது கதைகளிலும் அவர்கள்

ஏற்படுத்தியிருந்த அதிர்வினிற்கு ஆதாரம் தருபவையாய் அமைந்துள்ளது.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கும் இருபத்தைந்து கதைகளையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து மதிப்பீடு செய்வதும் அல்லது அபிப்பிராயம் சொல்ல முற்படுவதும் நூலின் வெளியீட்டு நோக்கத்திற்கு துணைபோகத் தக்கன அல்ல. அல்லது இவை ஆசிரியர்களது ஆரம்ப காலப் படைப்புகள் என்பதையும் இவற்றை எழுதிய காலகட்டம் 1946/48 என்பதையும் தொகுப்பாசிரியர் செங்கை ஆழியான் தனது முன்னுரையில் கோடிட்டுக் காட்டியதையும் இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

தசாப்தங்கள் பல கடந்தாலும் இன்றைய நிகழ்வுகளுக்கும் பொருந்தத் தக்க கதைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுதியாகவும் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு உருவம் சமைத்தவர்கள் என்ற வகையில் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறும் கதைஞர்களைத் தரிசிக்க வைத்த ஒரு தொகுதியாகவும் எதிர்கால சந்ததிக்கு அல்லது பிறக்கும் நூற்றாண்டினருக்கு ஓர் உயர்வான உசாத்துணை ஆவணமாகவும் சிறந்த ஓர் பதிவாகவும் இம்மறுமலர்ச்சிக் கதைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

சிறந்த அச்சமைப்பு, உயர்வான அச்சுத்தாள், ஓவியர் மார்க்கின் சித்திரிப்பினாலான அட்டைப்பட ஓவியம் போன்ற நூலின் இன்னோரன்ன அலங்கார அமிசங்களிலும் அதிக கவனஞ் செலுத்தி உண்மையாகவே ஓர் நீண்டகாலத்திற்கான ஆவணமாகவே வட-கிழக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சினர் 'மறுமலர்ச்சிக் கதைகளை' உருவாக்கியுள்ளனர்.

நீர்வை பொன்னையன்

பாதை

ஈழகேசரிப் பத்திரிகையோடும் (1930 களில்) மறுமலர்ச்சிக் காலத்தோடும் (1948 வரையான) கழியும் சிறுகதையின் ஆரம்ப காலத்தைத் தொடரும் அடுத்த கட்டம் மார்க்சீயப் பார்வையுடையோரால் அமைக்கப் பட்ட முற்போக்கு காலமாக (1950களில்) எழுச்சி பெறுகிறது.

ஐம்பதுகளில் தோன்றிய இப்புதிய பரம்பரையில் நீர்வை பொன்னையன், என். கே. ரகுநாதன், டொமினிக் ஜீவா, கே. டானியல், செ. கணேசலிங்கன் முதலானோர் பட்டிய லிடத்தக்கவர்கள். இந்த முற்போக்கு அணியிலிருந்து பிரிந்த ஒரு அணி நற்போக்கு என்ற பெயருடன் இயங்க ஆரம்பிக்கின்றது. எஸ். பொ. வின் இந்த நற்போக்கணியினதும், முற்போக்கு அணியினதும் சித்தாந்தங்கள், செயற்பாடுகளிலிருந்தும் முரண்பட்டமையினால் மு. தளையசிங்கம் முதலானோரின் மூன்றாவது அணி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இவ்வாறாக முற்போக்குப் பின்னணியில் ஐம்பதுகளில் எழுத ஆரம்பித்த யாழ் நீர்வேலியைச் சேர்ந்த கல்கத்தா பல்கலைக் கழக கலைப் பட்டதாரியான பொன்னையன் அறுபதுகள் வரை தான் எழுதிய பதினைந்து கதைகளைத் தொகுத்து 'மேடும் பள்ளமும்' என்ற தொகுதியாக 1961இல் வெளிக் கொணர்ந்திருந்தார்.

அறுபதுகளிலிருந்து எழுபதுகள் வரை நீர்வை எழுதிய பதினொரு சிறுகதைகள் 1970 பெப்ரவரியில் நவயுகப் பதிப்பகத்தினரால் 'உதயம்' எனும் தொகுதியாக அறுவடை செய்யப்பட்டது. உதயம் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு ரமணியின் முகப்போவியம் அணிசேர்த்திருந்ததும் நினைவில் கொள்ளத் தக்கது.

1971 இல் செ. கதிர்காமநாதன், மற்றும் செ. யோகநாதன் ஆகியோருடன் சேர்ந்து நீர்வை பொன்னையன் வெளிக் கொணர்ந்த 'மூவர் கதைகள்' நூலும் சிறுகதை வரலாற்றில் பரவலாகப் பேசப்படுவது.

தற்போது வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கும் நீர்வை பொன்னையனின் 'பாதை' சிறுகதைத் தொகுதியில் எழுபதுகளில் ஆசிரியர் எழுதிய பன்னிரு கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதைகள் பற்றி நூலின் ஓரிடத்தில் நூலாசிரியர் பொன்னையன் 'நான் தொழிற்சங்க, விவசாய சங்க வேலைகளில் முழுநேர ஊழியனாக ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் நாங்கள் நடாத்திய போராட்டங்களிருந்து பெற்ற அனுபவங்களையும், உணர்வுகளையும், இப்போராட்டங்களிலிருந்து நான் கற்றவற்றையும் பட்டை தீட்டி சிருஷ்டிகளாக எமது மக்களுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கிறேன், என்கிறார்.

நீர்வையின் 'மேடும் பள்ளமும்' நூலினை அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் விமர்சிக்கையில் பிரபல திறனாய்வாளர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் "கலைப் பிரசரவங்கள் யாவுமே திரும்பத் திரும்ப வருபவை என்பதையும் உருவச் சிறப்பினாற் தான் கலைகள் ஒளியுடன் மிளர்கின்றன என்ற உண்மையையும் பிரக்ஞையுடன் நீர்வை பொன்னையன் உணர்ந்திருக்கிறார் என்பதற்கு, அவரது கதைகளின் உருவ அமைதி (குறிப்பாக மொழிவளம்) சான்று பகருகின்றது. பொன்னையன் புதுமையில் நாட்ட முடையவர் என்பதைக் காட்டியுமிருக்கிறார். இவருடைய தொகுப்பில் முதல் முதலில் என்னைக் கவர்ந்த அம்சம், இவரது சுயத்தன்மை பயக்கும் உவமையுருவகங்கள்!" என்று கூறியிருந்தார்.

தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்காக புனைகதை இலக்கியத்தை ஒரு சாதனமாகப் பாவிப்பவர்கள் 'சோஷலிஸ' யதார்த்தவாதிகள். இந்த வகையில் கதையின் உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமன்றி அதன் உருவத்திலும் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே அக்கறை செலுத்திவரும் எழுத்தாளர்களுள் நீர்வை பொன்னையன் முதன்மையானவர். அதற்கு அவரது 'பாதை' சிறுகதைத் தொகுதியும் சான்றாய் அமைவதோடு, 35 ஆண்டுகளின் முன் கே. எஸ். சிவகுமாரன் கூறிய கூற்றினை மீளவும் ஞாபகப்படுத்தி நிற்கின்றது.

தேசிய இனப்பிரச்சினை தலைகாட்டத் தொடங்கிய எண்பதுகள் வரையான காலகட்டத்திலும் இன்றைய காலகட்டமான போர்க்காலச் சூழலிலும் நீர்வை பொன்னையன் எழுதிய பத்துக் கதைகள் 'வேட்கை' எனும் மகுடத்தில் புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் வெளிவரவுள்ளது.

ஐம்பதுகளிலிருந்து இரண்டாயிரமாம் ஆண்டு வரையிலான கால கட்டத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதையில் நிகழ்ந்த பாய்ச்சலை நீர்வை பொன்னையனின் அரை நூற்றாண்டு கால கதைகள் மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் காலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற கலைச்செறிவுமிக்க கதைகளாக இவரது கதைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதில் எவருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்கமாட்டாது.

யாழ் இனிது

தேசிய இனப்பிரச்சினை தலை தூக்கிய அறுபதுகளில் ஈழத்து இலக்கிய உலகிலும் பாரிய மாற்றம் ஒன்று நிகழ்கின்றது. இலக்கியம் என்பது பொழுது போக்கிற்கான ஒரு கருவி என்ற உணர்வுமாறி சமூகத்தின் உயர்விற்கு அது பயன்பாடுமிக்கதொன்று என்ற எழுச்சி நிலை ஏற்படுகின்றது.

செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. கதிர்காமநாதன், செ. யோகநாதன், சண்முகன் சிவலிங்கம், தெணியான், புலோலியூர் க. சதாசிவம், தி. ஞானசேகரன், யோ. பெனடிக்ற் பாலன், மருதூர்க் கொத்தன், யாழ்நங்கை, குந்தவை, குறமகள், பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, புதுமைப்பிரியை போன்றவர்கள் அறுபது களில் எழுத ஆரம்பித்தவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். மலையகத்திலும் என். எஸ். எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், செந்தூரன் முதலானோர் கிளர்ந்தெழுந்தனர்.

மற்றுமோர் புதிய பரம்பரை எழுபது களில் எழுத ஆரம்பித்து சிறுகதை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு புது இரத்தம் பாய்ச்சுகின்றது. சட்டநாதன், சாந்தன், குப்பிளான் சண்முகன், சுதாராஜ், அ. யேசுராசா, கோகிலா மகேந்திரன், மண்ணூர் அசோகா, தாமரைச் செல்வி, திக்கு வல்லைக் கமால், எம். எல். எம். மன்கூர் என நீண்டு செல்கிறது இப்பட்டியல்.

இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக விளங்குபவர் ஐ. சாந்தன்.

ஈழத்தில் சமகாலத்து நிகழ்வுகளை இலக்கியமாக்கி சருவதேசியத்திலும் அதற்கான ஒரு அந்தஸ்தினைப் பெற்றுத் தந்தவர் இந்த எழுத்தாளர். அசோகமித்திரன் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்று சாந்தனின் கதைகள் எங்கு முடியவேண்டும் என்பதில் அவருக்குள்ள நிர்ணயத்திறன் அபூர்வமானது. இதுவே அவருடைய படைப்புக்கள் சிறந்த எழுத்துச் சிக்கனத்தோடு விளங்குவதற்குக் காரணமாயுள்ளது.

ஏலவே பல சிறுகதைத் தொகுதிகளை அறுவடை செய்துள்ள சாந்தன் 'யாழ்-இனிது' எனும் நூலினை அண்மையில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். ஆசிரியரின் இருபத்தைந்து குறுங்கதைகளும், 'உறவுகள் ஆயிரம்' எனும் ஒரு நெடுங்கதையும் இச்சிறுகதைத்தொகுதியினை அலங்கரித்துள்ளன.

சாந்தனின் இக்குறுங்கதைகளைப் படிக்கும் போது எஸ். பொ. அவர்கள் ஓரிடத்தில் கூறிய வாசகம் எம் நினைவுக்கு வருகிறது. "எளிய நடை, தந்தி நடை, பூ நடை இல்லை, பூச்சு வேலை இல்லை, சலிப்பில்லாமல் பக்கம் பக்கமாய் புரட்டலாம்."

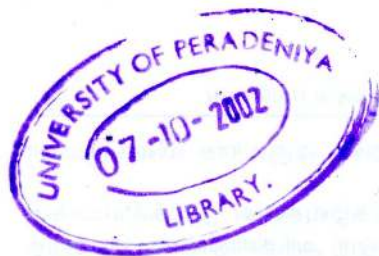
உதாரணத்திற்கு 'கோலங்கள்' எனும் ஓர் குறுங்கதை இவ்வாறாக அமைகிறது. ஒரு ஊரில் ஒரு பெரிய மனிதர் இருந்தார். அவரிடம் மூன்று சால்வைகள் இருந்தன. ஒன்று சரிகைச் சால்வை. ஒன்று கதர் சால்வை, மற்றது சிவப்புச் சால்வை. கதை இவ்வளவுதான்.

இலக்கியத்தில் இது போன்ற பரீட்சார்த்த முயற்சி செய்வதில் சாந்தன் சாமர்த்தியசாலி. இக்கலை இவருக்கு இயல்பாகவும் அமைந்துள்ளது.

அர்த்தத்துடன் திகழும் கே.வி.பாண்டியனின் அட்டைப் படம் நூலிற்கு அணி சேர்த்திருக்கிறது.

புதிய சிந்தனைகளையும் ஆரோக்கியமான வாதப் பிரதிவாதங்களையும் எழுப்பவல்ல இந்நூல் இலக்கியவாதிகள், வாசகர்களுக்குப் பெருவிருந்தாய் அமையவல்லது என்பதில் இரு கருத்து இருக்க முடியாது.

கோகிலா மகேந்திரன்

வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்

மனித சொருபங்கள், முரண்பாடுகளின் அறுவடை, அறிமுக விழா (இரத்தினவேலோ னுடன் இணை தொகுதி), பிரசவங்கள், என நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் துயிலும் ஒரு நாள் கலையும், தூவானம் கவனம் ஆகிய இரு நாவல்களையும் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்துக்கான உதவி நூலாகக் கொள்ளத்தக்க 'கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு' எனும் ஆய்வு நூலினையும் இதுகால வரை அரங்கேற்றி யிருக்கும் கோகிலா மகேந்திரன் 'வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்' எனும் சிறுகதைத் தொகுதியினை அண்மை யில் பிரசவித்துள்ளார்.

கடந்த கால்நூற்றாண்டு காலமாக எழுதிவரும் கோகிலா தனது ஐந்து சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் வாயிலாகவும் மொத்தம் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை ஆவணப்படுத்தித் தந்துள்ளார். இந்தக் கதைகள் யாவற்றையும் அவ்வக் காலகட்டத்தினையும் கருத்திற் கொண்டு படிக்கும் ஒரு வாசகன் எவ்வித சோர்வினுக்கும் ஆளாகாது மென்மேலும் வாசிக்கத் தூண்டும் ஒரு வகையான உணர்வினிற்கு உள்ளாவதன் அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன?

ஒவ்வொரு எழுத்தாளர்களையும் போலவே, செல்வி கோகிலாதேவி சிவசுப்பிரமணியம் ஆக அவர் திகழ்ந்த காலத்தில் அவரது கருப்பொருள் காதல் பிரச்சினைகளையே மையங்கொண்டு அமைகின்றது. கால ஓட்டத்தில், அவர் திருமதி கோகிலாதேவி மகேந்திரராஜா ஆன எழுபதுகளின் இறுதிக்கூற்றில்; சிந்தனை மேலும் விரிவடைந்து செல்கின்றது. சமுதாயத்தில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள், பசிக்கொடுமைகள், சாதி, சீதனப்பிரச்சினைகள் பற்றிய போக்கினை வைத்துக் கதைகளை எழுதுகின்றார். தேசிய இனப்பிரச்சினை தலைகாட்டும் காலத்தாடு போர்க்காலம் ஆரம்பிக்கின்றது. அகதி வாழ்வு, ஆயுதக் கலாசாரம், இடப்பெயர்வுகள், இராணுவ அச்சுறுத்தல்கள் போன்றவை இவரது கதைகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. எழுபதுகளில் எழுத ஆரம்பித்த எல்லா கதைஞா்களுமே இந்தப் படிநிலைகளைத்தான் கடந்து வந்தார்கள். கோகிலாவின் இலக்கியத் தளமும் அதே சம உணர்வுத்திறனைத்தான் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் பிரசவங்கள், வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் ஆகிய இரு நூல்களும் குறுகிய கால இடைவெளிக்குள்ளேயே தேசிய சாகித்ய விருதினைத் தட்டிக் கொள்ளுமளவிற்கும்; இன்றைய பெண் பிரமாக்களுள் அதிகளவில் இவர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்று கூறுமளவிற்கும் கோகிலா மகேந்திரனின் எழுத்துக்களில் மேவி நிற்கும் அமிசங்கள் எவை? இவ்வினாக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் விடைதேடி 'வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்' நூலினுள் உள்ளிடுவது அவசியமாகின்றது.

"எங்கடை 'ஜெ' எல்லே ராத்திரி இரண்டு குட்டி போட்டு நிக் குது. போய்ப் பாருங்கோ" என்று நான் சொல்ல, மகனின் அழுகை முகத்திலிருந்து விலகி இலேசான விடியல் தெரிந்தது.

"என்ன பேர் வைக்கப் போறீங்க குட்டியளுக்கு?"

மகனைத் தூக்கி அணைத்தபடி கேட்டேன்.

"ஒண்டுக்குச் 'சீனா' மற்றதுக்குத் 'தானா'!" அறையிலிருந்து தம்பி குரல் கொடுத்தான்.

"மாமா சொல்றது நல்ல பேர். கறுப்புக் குட்டி 'சீனா', வெள்ளைக் குட்டி 'தானா'!"

மறுநாள் மாலை அழுதுகொண்டு வந்த மகனை விசாரித்ததில் " 'ஜெ' வெள்ளைக் குட்டிக்கு பால் குடாதாம். குட்டி அழுகுது பாவம்! ஏனம்மா, இது... தானே பெத்த குட்டிக்குப் பால் குடாதாம். அதுவும் ஆம்பிளைப் பிள்ளைக்கு...?"

இதே கேள்வியைக் கேட்க எத்தனித்துத்தான் எழுபதுகளின் இறுதிகளில் எல்லோருமே கதைகள் எழுதினார்கள். " ஏன்? 'ஜெ' தானாவுக்குப் பால் குடாதாம்?"

தமிழ் மக்களிடையே ஏற்பட்ட எழுச்சிக்கான ஆணிவேரினை அடையாளப் படுத்தும் 'மரணிப்பிலும் உயிர்க்கும்' என்ற கதையின் ஆரம்பப் பகுதி அவ்வாறாக அமைகின்றது.

ஒதுக்கப்படும் ஓர் இனம் எவ்வாறாக எதிர்த்துக் கிளம்புகிறது என்பதனைச் சக்தி பெறும் ஆட்டுக்குட்டியூடு படிமங்கள், குறியீடுகள் வாயிலாகக் கதையின் பிற்பகுதியினை நகர்த்திய முறைமையிலேயே கோகிலாவின் ஆளுமை இனங்காணப்படுகின்றது.

இப்போது 'தானாவு'க்குக் கொம்புகள் முளைத்து விட்டன. தமது சிறிய கொம்புகளால் இரண்டும் 'ஜெ'யை இடித்துத் தள்ளின.'ஜெ' க்கு போட்ட முருக்கங் குழையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடிப்போய் உருண்டன. மகனுடைய முகத்தில் பிரமை கொள்ளும் பிரகாசம் என்று கோகிலா எழுதுவது எவ்வளவு அற்புதமாகப் பதிவாகிறது உயிர்ப்புடன்!

பப்பாசிக் குழாய் ஒன்றில் கயிறு கட்டித் தோளில் தொங்கப் போட்டிருந்தான் மகன்.

"உதென்ன ராசா" என்ற எனது கேள்விக்கு அவன் தந்த பதில்,

"இனி ஹெலி வரட்டும் அம்மா பாப்பம்!" என்பதோடு அக்கதை முடிவடைகிறது.

ஒரு பெருநிலப் பரப்பில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற சிறுவர் உளவியல் மாறுதல்களை, உருவகத்தின் பின்னணி

யுடன் உயிர்ப்புடன் உணரவைக்கும் இது போன்ற படைப்புக்கள் ஒரே மூச்சில் படிக்கத் தூண்டும் ஓர் ஆர்வத்தையும் வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்றன.

"இரைச்சலுக்கை வாழ்றவையின்றை காது கெதியிலை மெல்லிய ஒலிகளைக் கேட்கிற தன்மையை இழந்திடும்."

"நோய் வெளிப்படும் முன்பே அதை ஒருவரின் நரம்புத் தொகுதி உணர்ந்து மூளைக்குத் தெரிவிக்கின்றது. மூளைக்கு வரும் இந்த செய்தியே எமக்குக் கனவாய்த் தோன்றுகிறது."

போன்ற அறிவியல் செய்திகளையும் இவரது கதைகள் உள்ளடக்கி நிற்பதே கோகிலா மகேந்திரன் முக்கியப்படுத்தப் படுவதற்கான மற்றுமொரு காரணமாக அமைகின்றது. அறிவியல் துறை சார்ந்த புனைகதைஞர்கள் தொட்டுச் செல்லாத அமிசங்களை எல்லாம் தனது புனைவுகளில் உள்ளடக்கி எழுதுவதிலும் அதனை எழுதும் முறைமையிலுமே இன்றைய இலக்கியத்தில் கோகிலா மகேந்திரன் அதிகளவில் வெற்றி பெற்ற ஒருவர் ஆகின்றார்.

ஆங்கிலத்தில் ஆழமான பரிச்சயம் இல்லாத இன்றைய அறிவியல் ஆர்வலர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் கோகிலா மகேந்திரன் போன்றவர்களது இத்தகைய உளவியலை உள்ளடக்கிய கதைகள் தீனிகளாக அமைகின்றன. சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பகுப்பாய்ந்து சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரைகள் எனப் பன்முகப் பரிமாணங்களை இவர் எய்தியிருந்தாலும் புனைகதைத் துறையில் சிறுகதையிலேயே இவரின் ஆளுயின் சுவடுகள் ஆழப் பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்பதற்குச் சாட்சி சொல்லுமாப் போல் பிறமும் நெறிகள், ஒலி, வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் ஆகிய கதைகள் இத்தொகுதியில் அமைந்திருக்கின்றன.

உளவியலைப் போலவே கோகிலாவின் ஆளுமைக்கு அணிசேர்த்த மற்றுமொரு பரிமாணம் பெண்ணியம். கோகிலா உருவகிக்கும் பெண் பாத்திரங்கள் அறிவு பூர்வமாகச் சிந்திப்பன. தன்னம்பிக்கை மிக்கன. ஆண் பாத்திரங்களை விட மன உறுதி படைத்தன. மொத்தத்தில் கூறுவதாயின் இலட்சியமிக்க புதுமைப் பெண்ணைப் பரிபூரணமாகவே

படைத்தவர் கோகிலா மகேந்திரன். ஆர்ப்பாட்டமின்றி, வக்கிரமின்றி அமைதியாகவே பெண்ணியக் கருத்துக்களை இவர் சொல்லும் முறைமைக்கு 'மனதையே கழுவி' என்ற சிறுகதையினை இத்தொகுதியில் உதாரணங் கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர், அதிபர் என்ற நிலைகளைத் தாண்டி இவரது பணி நிலைச் செயற்பாடு பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஆகியிருப்பது போலவே இவரது இலக்கிய முயற்சிகளும் பெரும் முன்னேற்றம் எய்தியிருக்கின்றன.

எழுபதுகளில் இவர் எழுதிய கதைகளுக்கும் தொண்ணூறுகளின் இறுதிகளில் இவர் எழுதிய கதைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளியானது இவரது முதிர்ச்சியினை உணர்த்துவதாக உள்ளது. மனித சொரூபங்கள், முரண்பாடுகளின் அறுவடை, போன்ற தொகுதிகளில் சிறந்த சிறுகதைகளாக விளங்கிய குரூர ரசனைகள், ஒரு பிணத்தின் தரிசனம், முரண்பாடுகளின் அறுவடை, உள்ளத்தால் அடிமைகள் போன்றகதைகளிலிருந்து; வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் தொகுதியில் இடம்பெற்றிருக்கும் கதைகளான சர்ப்பமரணம், மனதையே கழுவி, விலை போன்றவை பெருமளவில் வேறு பட்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. கதை சொல்லும் முறைமை, மொழியினைக் கையாளும் இலாவகம், உருவநேர்த்தி முதலான அம்சங்களினால் இவரது பிற்பட்ட காலக்கதைகள் மேம்பட்டு விளங்குகின்றன.

சிறுகதை என்பது மிகுந்த கவனத்தையும் சிரத்தையையும் உழைப்பையும் வேண்டிநிற்கும் பரிமாணம். அதில் படைப்பு பூரண நிறைவுடன் உன்னதம் பெறுவதென்பது மிக அரிதாகவே நிகழ்கிறது. ஆனால் உன்னதத்தை அடைவதற்கான பாய்ச்சல் தாராளமாகவே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கோகிலா மகேந்திரனைப் பொறுத்தமட்டில் 'வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்' தொகுதியில் இடம்பெற்ற பெரும்பாலான கதைகள் சிறுகதையின் உன்னத குறிக்கோளைச் சென்றடையும் பாய்ச்சலுக்குட்பட்டவையாகவே விளங்குகின்றன.

நினைந்தழுதல்

வாசிப்போரின் சுவைப்பு நிலையையும், உணர் திறனையும் மனதிற் கொண்டு தமது படைப்பின் அமைப்புச் சீர்மையை நிர்ணயித்துக் கொள்ளுகின்ற படைப்பாளி களாலேயே புனைகதைத் துறையில் வெற்றி பெற முடிகிறது. அத்தகைய பொறுப்பு மிக்க கதைஞர்கள் தாம் கையாளும் மொழி ஆற்றலாலும், கதை கூறும் திறனாலும் சிறுகதைக் கூர்ப்பு நிலைக்குத் துணை போகின்றவர்களாக விளங்குகின்றார்கள்.

கலைத்துவச் செறிவோடு கதையினை எடுத்துச் சொல்லும் முறையில் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும் இத்தகைய புனைகதை இலக்கியப் போக்கு; வடபுலத்தே ரஞ்சகுமார், கிழக்கே உமா வரதராசன் எனத் தொடங்கி தற்போது திருக்கோவில் கவியுவன், ஓட்டமாவடி அறபாத் என மேலும் விரிவடைந்து செல்கிறது.

வடபுலத்தின் பின்னணியில் போர்க் காலச் சூழலை மையப்படுத்தி இளைஞர் இயக்கங்களின் எழுச்சியையும், அவற்றினது ஆரம்ப கால செயற்பாடுகளையும் ரஞ்சகுமாரின் 'கோசலை', 'காலம் உனக்கொரு பாட்டெழுதும்' போன்ற படைப்புகள் மிக அற்புதமாகச்

சித்திரித்திருந்தன என்றால்; அறபாத்தின் கதைகள் கிழக்கு மாகாணத்தில் போராட்டத்தின் தன்மையினையும், அது ஏற்படுத்திய அனுபவம் முதலான வற்றையும் ஒட்டமாவடி பகுதியைச் சேர்ந்த முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் பின்புலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஓரளவிற்கு ஆவணப்படுத்தியிருக்கின்றன எனலாம்.

அறபாத்தின் படைப்புக்களை படிக்கும் போது அவை உயிர்ப்புடன் வாழ்க்கை யதார்த்தத்தைச் சித்திரிக்கும் அற்புதத்தை அவதானிக்கலாம். அகத்திறப்பாங்குடன், சமகால அழுத்தங்களை, ஓலங்களாக வீறு கொண்ட மொழி நடையுடனும் மிகுந்த இலக்கிய நேர்மையுடனும் இவர் சித்திரித்திருக்கின்றார்.

ஏற்கனவே மூன்று நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கும் ஒட்டமாவடி அறபாத்திற்கு 'நினைந்தழுதல்' முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் அறபாத் எழுதிய பதினான்கு கதைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எல்லைக் கிராமத்தில் வாழும் ஒரு சிங்கள இளம் பெண்; வேலியே தன்னை 'மேயும்' இக்கட்டானதொரு- தன் பாதுகாப்பினை பற்றி நினைந்தழும் 'சோமாவின் தனிமை' என்ற கதையும், எல்லோரது மனங்களிலும் நிறைந்திருந்த ஒரு போராளி திடீரென ஒரு நாள் அஞ்சலிக் கவிதையுடன் ஆலமரத்தில் படமாகத் தொங்குவதை அக்கிராமமே நினைந்தழும் 'விருட்ஷம்' என்ற கதையும் உணர்வாழ்த்துடன் கூடிய சிறந்த சித்திரிப்புகளாக இத் தொகுதியில் விளங்குகின்றன.

இத் தொகுதியில் மேவி நிற்கும் கதையாக 'இளவரசி' என்ற உருவகக் கதையினைக் கொள்ளலாம். படிமங்கள், குறியீடுகள் போன்றன இக்கதையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. குறிப்பாகக் கதையின் முடிவில் வரும் பின்வரும் பகுதியினைக் குறிப்பிடலாம்.

" சிங்கத்தின் தீர்ப்பு நியாயமில்லை இளவரசி"

"ஆமாம் இளவரசி. சிங்கம் குயில்களுக்கு அடைக்கலம் தந்திருக்க வேண்டும்"

"அதுவும் அதன் குடிகள் தானே"

"அவ்வாறு உரிமை கேட்கும் போது மறுத்தது தர்மமல்ல"

அவரவர் மனதில் பட்ட கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். சபா மண்டபம் மெளனத்தில் உழன்றது.

இளவரசி இது பற்றி என்ன கூறப் போகிறாள் என்ற பரிதவிப்பும், அங்கலாய்ப்பும் சில மனங்களில் எரிந்து கனன்றன.

நீரின் ஆழத்திலிருந்து புறப்படுமாப் போல் குரல்கள் நசிந்து உயிரறுந்து தெறித்தன.

"சிங்கத்தின் தீர்ப்பு முற்றிலும் சரியானது தான்" சபா மண்டபம் அதிர்ச்சியில் உறைந்திருந்தது.

இவ்வாறாக, இன மோதல்களினால் ஒரு பெரும் நிலப் பரப்பில் நிகழ்ந்த கொடுமையினையும், அழிவினையையும் மன ஓலங்களாக அறபாத் அற்புதமாகவே சித்திரித் திருக்கின்றார்.

மொத்தத்தில் கூறுவதாயின்; தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தை வடபுலத்தை பின்னணியாகக் கொண்டு ரஞ்ச குமார் எவ்வாறு ஆவணப்படுத்தியிருந்தாரோ; அது போல அதன் இறுதிக் கூற்றினை கிழக்கினைப் பின்புலமாகக் கொண்டு அண்மைக்காலத்தில் கவியுவனும் தற்போது அறபாத்தும் பதிவு செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள் எனலாம்.

பழைய கட்டுக் கோப்புக்கள், மரபுகள் எல்லாவற்றையும் உடைத்தெறிந்து புதிய சகத்திரத்தில் புதிய செல் நெறிகளுடன் கூடிய புதிய புனைகதை பரிமாணம் ஒன்றிற்கான கால் கோளினை இடும் கதைகளாக அறபாத் போன்றவர்களின் கதைகள் அமைந்துள்ளன எனத் தாராளமாகவே கூறலாம்.

நூலின் முன்னுரையில் மு. பொன்னம்பலம் கூறிய சில வரிகளையும் இங்கு சேர்த்துக் கொள்வது மிக முக்கியமான தொன்றாகும்.

"இக் கதைத் தொகுப்பைப் படித்த போது போர்க்காலச் சூழலால் பல்வேறு துன்பங்களிலிருந்து கசிந்து வரும் அவலம் என்னை அறியாமலே என் மனதில் மண்டியதை உணர்ந்தேன். போர்க்காலச் சூழலில் அண்மையில் வெளியான தொகுப்புகளில் இதற்கோர் தனியிடமுண்டு!"

லெளிச்சம்

சொந்த மண்ணில் நிகழும் அநர்த்தங்களால் புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள், தமிழ் மீதும் தாய்நாடு மீதும் மிகுந்த அபிமானம் கொண்டவர்கள். தாய் நாட்டை விட்டுப் பிற நாடு சென்றதும் அந்த நாட்டு மொழிச் சூழலில் உழைத்து அந்நிய தொழில் கலாசாரத்திலே இணைந்து புதிய நாகரிகங்களினதும் விழுமியங்களினதும் வாழ வேண்டிய புதிய பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு உருவாகுகிறது.

அந்நியப்பட்ட அம்மொழிகள் மூலம் தங்களது பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுக்கும் போது புலம்பெயரும் பெற்றோர் கலாசார முரண்பாடுகளுக்கும் அதனாலான அழுத்தங்களுக்கும் உள்ளாக நேரிடுகின்றது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலைகளில் தமது தனித்துவத்தைப் பேணவே பெற்றோர் பெரிதும் முனைகின்றனர். இத்தகையவர்களில் இலக்கிய முனைப்பு உள்ளவர்களது அனுபவங்களில், சிந்தனைகளில் விரிவடை யும் மாறுதல்களும் புதிய பார்வைகளும் அவர்களது இலக்கிய முயற்சிக்குப் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சுகின்றன. புதிய சமூக

அக்கறையுடனும் விழிப்புணர்வுடனும் திகழும் புலம் பெயர்ந்தோரது பதிவுகளில் பிரதானம் பெறும் இத்தகு இலக்கியப் போர்வையே இன்று ஒரு இலக்கிய அங்கீகாரத்தையும் அவற்றிற்கு அளித்து நிற்கின்றது.

மிகுந்த சக்தியுடன் வீறு கொள்ளும் புலம் பெயர்ந்தோர் புத்திலக்கியத்தில் லெ. முருகபூபதியின் 'வெளிச்சம்' எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பு எத்தகைய பங்காற்றியுள்ளது?

நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த லெ. முருகபூபதி இலங்கையில் படைப்பாற்றல் மிக்க பிரபல எழுத்தாளராகவும் பத்திரிகையாளராகவும் விளங்கியார். இனப் பிரச்சினை தலைகாட்டத் தொடங்கிய எழுபதுகளில், புத்தனுபவங்களைச் சுமந்து கொண்டு எழுத ஆரம்பித்த முருகபூபதியின் 'சுமையின் பங்களிகள்' என்ற முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பே இலங்கை அரசின் சாகித்ய விருதினைப் பெற்றது. அத்துடன் 'சமாந்திரங்கள்' (சிறுகதைத் தொகுப்பு), 'பாட்டி சொன்ன கதை' (உருவகம்) உட்பட ஏழு நூல்களை ஏலவே வெளிக் கொணர்ந்திருப்பவர். மறைந்த இலக்கியவாதிகள் பற்றிய இவரது 'நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள்' நூலும் பெரிதும் பேசப்படுவது. 'வெளிச்சம்' என்ற தற்போது அறுவடை செய்யப்பட்டிருக்கும் பூபதியின் எட்டாவது நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும் பன்னிரு கதைகளுமே, படைப்புலகில் பிரவேசித்து இருபது ஆண்டுகளின் பின்னர் குறிப்பாக அவர் அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் காலத்தில் எழுதப்பட்டவை.

அந்நியநாட்டு வாழ்க்கைக் கோலங்கள், அதில் தமிழர் எதிர்நோக்கும் நெருக்கடிகள் போன்றவற்றையே புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்கள் மையப்படுத்தி நின்றாலும் பிறக்கும் நூற்றாண்டில் அதுவே கிரீடம் சூடிக்கொள்ளும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்பினை உருவாக்குமளவிற்கு அதில் மேவி நிற்கும் அம்சங்கள் என்ன?

'வெளிச்சம்' சிறுகதைத் தொகுதி வாயிலாக குறிப்பாக இதில் இடம்பெற்ற 'காலங்களும் கணங்களும்' என்ற கதையினூடாக இதற்கான விடையினைப் பெற முயலல் சாத்தியமானதா?

'எங்கோ' ஒரு இடத்தில் நிகழ்ந்த சூட்டுச் சம்பவத்தில் தந்தையை இழந்த அவன், அந்த விரக்தியில் களத்தில் இறங்கும் தம்பியின் ஆவேசம், இதனால் குடும்பம் நிரக்கதியாகி விடக்கூடாதே என்பதற்காக கடன்பட்டு அவனை வெளி நாட்டிற்கு அனுப்பும் அம்மா. ஒரு பொது நிகழ்வாக, தொடர்புச் சங்கிலிப் பின்னலாக மாறிவிட்ட இச்சம்பவங்களின் பின்னணியில் பொதிந்திருக்கும் சோகம். இவற்றினையே முருகபூபதி தனது நீண்ட சிறுகதையில் சந்திரன் என்ற பாத்திரமூடாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

போத் விமான நிலையத்தில் விமானம் இறங்கினாலும் சந்திரனின் மனம் தாயைச்சுற்றியே வட்டமிடுகிறது.

நல்லூர் கந்தசாமி கோயில் வாசலில் தேங்காய் உடைத்து கற்பூரம் கொளுத்தி நெற்றியில் திருநீறு பூசி முத்தமிட்டு வெளிநாட்டிற்கு வழியனுப்பி வைத்த அம்மா இப்போ என்ன செய்து கொண்டிருப்பா? அம்மா அதற்கு முன்பு எப்போது அப்படி முத்தம் கொடுத்தா?(பக்கம் 107)

பெற்ற தாயையும் பிறந்த பொன்னாட்டையும் முதன் முதலில் பிரிந்து செல்லும் எந்த இளைஞனுமே இவ்வாறு தான் நினைத்துக் கொள்வான். இவ்வாழ்க்கை யதார்த்தத்தை உயிர்ப்புடன் சித்திரிக்கிறார் கதாசிரியர் பூபதி.

எண்பத்தி மூன்று ஆடிக்கலவரத்திற்கு முன்பு புலமைப் பரிசில் பெற்றுச் செல்பவர்களும் தொழில் வாய்ப்பிற்காக செல்பவர்களுமே வெளிநாடு சென்றனர். அதன் பின்னரே பாதுகாப்பிற்காக அகதிகளாகத் தமிழர் அந்நிய நாட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்து செல்ல ஆரம்பித்தனர். அகதிகளாகச் செல்லும் போது ஏற்படும் சிரமங்கள், அவலங்கள், வெளிநாட்டு விமான நிலையத்தில் வைத்து திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்படல் அல்லது

இடையில் எங்காவது ஒரு நாட்டில் தடுத்து வைக்கப்படுதல் போன்ற அனுபவங்களும்; செல்லும் நாட்டில் வெளிநாட்டு முகவர் ஒரு முகவரியைக் கூற அங்கு சென்று சில காலங்கள் தங்கிப் பின் அவரது ஒத்தாசையுடன் பிரயாணத்தை தொடர்வது போன்ற அனுபவங்கள்; எல்லாமே தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பழக்கப்படாத புதிய அத்தியாயங்கள்.

முருகபூபதியின் சித்திரிப்பும் இதனையே கூறி நிற்கின்றது. பேர்த்தில் வந்திறங்கியதும் சந்திரனுக்குப் பயணமுகவர் சாமிநாதனின் தொலைபேசி ஏற்பாட்டால் பாலேந்திரா வீட்டில் தங்க இடம் கிடைக்கிறது. புதிய இடம், புதிய சூழல், புதிய மனிதர்கள் நடுவே சந்திரனுக்குப் பாலேந்திராவும் மிஸிஸ் வசந்தி பாலேந்திராவும் காட்டும் அன்பும் நெருக்கமும் பெரும் ஒத்தடமாக அமைகின்றது.

"இண்டைக்கு உமக்கு ஸ்பெஷல் ட்ரீட் தரப்போறம். அரையும் குறையுமாகக் கடுகு போட்டேனோ சீரகம் தூவினேனோ என்பதே தெரியாமல் நான் சமைத்துக் கொட்டியதை சாப்பிட்டீர்... அதனாலை இண்டைக்கு ஸ்பெஷல் நூடில்ஸ்.... ஒ. கே" என்று வசந்தி கூற,

"எல்லாம் என்றை ட்ரெயினிங் தான் சந்திரன்" பாலேந்திரா வசந்தியைச் சீண்டினார்.

"ஓ பெரிய ட்ரெயினிங்....நான்..ஃபுளு வந்து மூன்று நாளாய் படுக்கையிலை கிடந்தபோது.... சிக்கன் கறிக்கு சீரகம் போடுறத்துக்குப் பதில் தேயிலைத் தூள் கொட்டின மகாராஜா அல்லவா தாங்கள்?"

"டொயிலட் ரிசூவை ஐஸ்கிரீம் கண்டெயினருடன் ஃபிரிட்ஜிலை டப்பிரீஸருக்குள்ளை வைச்ச மகாராசாத்தி யல்லவா நீங்கள்?"

மூவரும் அட்டகாசமாகச் சிரித்தனர். வசந்தியின் கண்ணில் நீர் துளிர்ந்தது. சிரிப்பு அடங்க சில நிமிடங்களாயிற்று.(பக்கம் 137)

ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் அந்த அவசர, இயந்திரமான, இரண்டகமான வாழ்க்கையிலும் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் மானுடத்தை மனித நேயத்தை யதார்த்தம் குன்றாது உயிரோட்டமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டும் முருகபூபதி போன்ற படைப்பாளர்கள் இங்கு வெளிச்சப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

பேர்த்தில் வேலை இல்லாது 'டிலக்ஸி'ஸிற்கு அல்லது 'அன்ஸ்ட் பயணிய'ருக்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சந்திரனுக்கு. விடைபெறும் நேரம். இரண்டு கரங்களையும் ஒருங்கு சேர்த்து, "உங்களை அக்கா...எண்டு கூப்பிடலாமா?" என்று வசந்தியைப் பார்த்து கேட்டான். இந்த எதிர்பாராத கேள்வியை வசந்தி சாதாரணமாகவே எடுத்துக் கொண்டு இவன் கரங்களைப் பொத்திப் பிடித்து, "தாராளமாக.... நோ... எமோர்ஷன் பிள்ளாய்.... போயிட்டு வாறும்" என்றாள்.

மனச்சுமையுடன் 'அன்ஸ்ட் பயணிய'ரில் சந்திரன் ஏறினான். இதுவே கதையின் உச்சம்.

வேர் அங்கும் வாழ்வு இங்கும் என்ற சொற்பதத்திற்கு இணங்க வெளிநாட்டு அனுபவங்களுடன் உள்நாட்டு இளைஞர் எழுச்சியையும் சேர்த்து மனதைக் கவ்வும், மறந்துவிட முடியாத அந்நியோன்ய உறவு முறைகளுடாகக் கதையினைத் தான் உணர்ந்தவாறே சித்திரித்திருக்கும் முறைமை முருகபூபதியின் ஆற்றலைச் சுட்டி நிற்கிறது. கருணாகர மூர்த்தியிலிருந்து விரிவடைந்து வரும் இத்தகு புலம் பெயர்ந்தோர் பதிவுகள் தற்போது அ. முத்துலிங்கம், வெ. முருக பூபதி, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிர மணியம் போன்றவர்கள் மூலம் மேலும் முனைப்படைந்து வருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

'காலமும் கணங்களும்' என்ற கதையினைப் போலவே 'மழை', 'சிகிச்சை', 'வெளிச்சம்', 'ரோகம்' போன்ற கதைகளும் இத்தொகுதியில் சொல்லத்தக்க கதைகளாக அமைந்திருக்கின்றன.

அந்நிய நாட்டு வாழ்க்கைக் கோலங்களையும், இரண்டக நிலைமையினையும் அதில் நம்மவர் எதிர்நோக்கும் நெருக்கடிகள் பற்றியும் 'வெளிச்சம்' என்ற தொகுதியின் மகுடக்கதை பேசுகின்றது. 'எப்படி இந்த மாற்றம் நிகழ்ந்தது?' என மூர்த்தி வானத்தையே பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறான். வானத்தில் இன்னும் வெளிச்சம்..... வானத்தில் மட்டுந்தான்! என்ற கதையின் முடிவு வாசகர்களைச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

நான்காண்டுகளுக்கும் மேலாக என் ஸ்பரிசம் இன்றி.... எனது உடல் சுகம் கிட்டாமல்.... துப்பாக்கி வேட்டுக்களுக்கும் வெஷல் அடிகளுக்கும்..... பயந்து கொண்டு என் மனைவி செல்வங்களுடன் உயிரைப் பாதுகாக்க அங்கே போராடிக் கொண்டிருக்க நான் இங்கு சுகம் தேடுவதா? என வினவும் 'மழை'க்கதையில் வரும் சந்திரனும் நல்லதொரு பாத்திர வார்ப்பு.

வடபுலத்தைச் சாராதவராக இருந்தாலும் லெ. முருக பூபதியின் கதைகளில் வடபுலத்தே நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போரினது தாக்கம் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது. அவர் அடிக்கடி கூறிக்கொள்ளும் மாஓசேதுங் மற்றும் ஹோசியின் போன்றவர்களது படைப்புக்களும் போர்க்கால பின்னணியில் படைக்கப்பட்டதாலேயே இன்னும் அமரகாவியங்களாக அவை இருப்பதும் இங்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

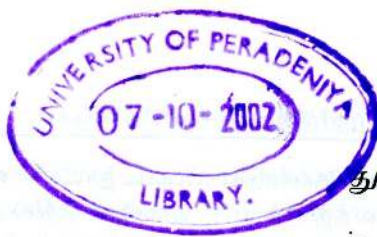
முருகபூபதி எழுபதுகளில் எழுதிய 'சுமையின் பங்காளிகள்' போன்ற கதைகளை தொண்ணூறுகளில் எழுதிய 'காலங்களும் கணங்களும்' போன்ற கதைகளுடன் ஒப்பீடு செய்கையில், அவரது கலைத்திறன் பெருமளவில் முன்னேற்றங் கண்டிருப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. உளவியல் ரீதியான அணுகுமுறை, விஞ்ஞான பூர்வமாகக் கதையினை நகர்த்துதல் போன்ற அம்சங்களி ளெல்லாம் அவரது ஆற்றல் விரிவடைந்திருக்கின்றது. புலம் பெயர்ந்தவர்கள் பற்றிய எதிர்காலம், அவர்கள் முகங் கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் போன்றவற்றில் ஏற்படும் இன்னும்

ஆழமான சிந்தனை, இவரது படைப்பினை மேலும் வெளிச்சப் படுத்தலாம் என்ற நம்பிக்கையும் மனதில் எழுகின்றது.

புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் பிறந்த மண்ணின் வாழ்வினை மறந்து விட முடியாதவர்களில் விரிவடைந்து வரும் புதிய புலப்பதிவுகளின் மூலம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கூற்றில் புனைகதை வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் எழுத ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கருணாகரமூர்த்தி, கலாமோகன், லோகா, கலைச்செல்வன், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், நித்தியானந்தம், நவம், தருமன் தர்மகுலசிங்கம், அருண் விஜயராணி, லெ. முருகபூபதி, அ. முத்துலிங்கம் போன்று பலர் இப்பட்டியலில் தம்மை இணைத்து அற்புதமாக ஆற்றலுடன் செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளனர்.

வாணிப நோக்கமற்ற இவர்கள் போன்றவர்களின் முயற்சி தரும் நம்பிக்கையினாலேயே 'புதிய சகத்திரத்தில் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியமே தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தலைமை கொள்ளத்தக்கது!' என. எஸ். பொ. உட்பட பல விமர்சகர்களும் ஆணித்தரமாக தமது கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளனர் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

துரை விஸ்வநாதன்

(வெளியீடு)

தெளிவத்தை ஜோசப்

(தொகுப்பாசிரியர்)

❖ மலையகச் சிறு கதைகள்

❖ உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்

மலையகச் சூழலில் சிறுகதை இலக்கியமானது 1931இல் அம் மக்களுக்காக தொழிற்சங்கம் அமைத்து எழுச்சிக்கரல் எழுப்பிய கோதண்டராமர் நடேசய்யர் எழுதிய 'திரு. ராமசாமி சேர்வையின் சரிதம்' என்ற கதையுடன் ஆரம்பமாகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து கே. கணேஷ், பொ. கிருஷ்ண சாமி, த. ரஃபேல் போன்றவர்கள் சிறுகதை முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும் அறுபதுகளில் பீறிட்டுக் கிளம்பிய சில படித்த இளைஞர்களே சிறுகதைப் பிரக்ஞையுடனும் வாழ்க்கை பற்றிய பார்வையுடனும் எழுத ஆரம்பித்து சிறுகதையின் தரத்தினைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் ஒரு பரம்பரையை உருவாக்கினர் எனலாம். அந்தவகையில் என். எஸ். எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், செந்தூரன், இரா. சிவலிங்கம், சாரல் நாடன் போன்றவர்கள் பட்டியலிடத்தக்கவர்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையின் பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழ்

மக்கள் 'சாமர்த்தியமாக' கொண்டுவரப்பட்ட நாட்களி லிருந்து அவர்கள் பட்ட அவலத்தினையும், மலையகத்தில் வாழும் உரிமையில்லாமலும் தென்னிந்தியாவுக்குத் திரும்பும் வழிவகை தெரியாமலும் தவித்த மக்களின் ஏக்கச் சூழிப்புக்களையும், மலையகத்தில் நிலவிய அநீதிகளையும், அக்கிரமங்களையும், அடிமை வாழ்வையும்; அதற்கெதிரான ஆத்திரத்தையுமே இவர்களது கதைகளில் பெரும்பாலானவை பதிவு செய்திருந்தன.

இதன் பின்னர் மலரன்பன், பரிபூரணன், மாத்தளை சோமு, க. ப. லிங்கதாசன், மாத்தளை வடிவேலன், மொழி வரதன், அல் அஸுமத், கே. கோவிந்தராஜ் உட்பட ஏராளமானோர் மலையகத்தில் சிறுகதையினைச் சிக்கனமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இவர்களுடன் பூரணி, நயீமா ஏ. பஷீர் போன்ற பெண்களின் பங்களிப்பும் விதந்துரைக்கக் கூடியது. அத்தோடு முப்பதுகளில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்து பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலேயே தனது படைப்புகளை வெளிக்கொணர்ந்த சி. வி. என்றழைக்கப்படும் சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் ஐம்பது களுக்குப் பிந்திய பங்களிப்பும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. தவிர மலையகத்தினைப் பிறப்பிடமாகக் கொள்ளாத நாட்டின் வேறு பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களும் மலையக மக்களைப் பற்றிய இலக்கியங்களை அவ்வப்போது படைத்திருக்கின்றார்கள். அ. செ. மு., வ. அ. இராசரத்தினம், நந்தி, என். கே. ரகுநாதன், யோ. பெனடிக்ற் பாலன், எஸ். அகஸ்தியர், கே. ஆர். டேவிட் போன்றவர்கள் ஒரு சில படைப்புகளையும்; தி. ஞானசேகரன், புலோலியூர் க. சதாசிவம் முதலானோர் மலையகப் புனைகதைகளை தனி நூலாக்குமளவிற்கு கணிசமான கதைகளையும் மலையகப் பின்புலத்தில் படைத்திருக்கின்றார்கள்.

எண்பத்தி மூன்றாம் ஆண்டு நிகழ்ந்த ஆடிக்கலவரம்; மலையக இலக்கிய செல்நெறியிலும் பாரிய மாற்றத்தினை

ஏற்படுத்தியது. குடியரிமைப் பிரச்சினை, மற்றும் பொருளாதார விடியலுக்கான போராட்டங்கள் முதலானவற்றைப் பொதுப்படச் சித்திரித்த கதைகள்; இனவாத அரசியலால் ஏற்படுகின்ற அழிவுகளையும், மாற்றங்களையும் விழிப்புணர்வினையும் துணிகரத்துடன் பதிவு செய்ய ஆரம்பித்தன.

இவ்வாறான, ஒரு பெரும் பிராந்திய மக்களின் வரலாற்றை, வரலாறாகக்கூறாது அந்தந்தக் காலத்துக்குரிய சிறுகதைகள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் 'மலையகச் சிறுகதைகள்', 'உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' எனும் இருபெரும் நூல்களை உருவாக்கிய துரைவி நிறுவன மூல விசையான துரை விஸ்வநாதன் மற்றும் தொகுப்பாசிரியர் தெளிவத்தை ஜோசப் முதலானோரின் முயற்சிகள் நயத்துடன் நோக்கற்பாலன. அத்துடன் குறுகிய காலத்தில் வெவ்வேறு இலக்கிய பரிமாணங்களிலும் மலையக இலக்கியங்களை நூலாக வெளிக் கொணர்ந்த துரைவியின் இலக்கிய சேவையும் நினைவு கூரத்தக்கது.

கோ. நடேசய்யர், கே. கணேஷ், பொ. கிருஷ்ணசாமி, த. ரஃபேல், இரா. சிவலிங்கம், செந்தூரன், என். எஸ். எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல்நாடன், ஏ. பி. வி. கோமஸ், ராமசுப்பிரமணியம், பி. மரியதாஸ், சி. பன்னீர் செல்வம், எம். வாமதேவன், அ. சொலமன் ராஜ், மலரன்பன், நயீமா ஏ. பஷீர், மல்லிகை சி. குமார், பரிபூரணன், பூரணி, மாத்தளை சோமு, நூரளை சண்முகநாதன், மாத்தளை வடிவேலன், மு. சிவலிங்கம், மொழிவரதன், மு. நித்தியானந்தன், அந்தனிஜீவா, அல். அஸுமத், கே. கோவிந்தராஜ், ஸய்யத் முஹம்மத் ஃபாரூக், ஆனந்தராகவன், கேகாலை கைலை நாதன், க. ப. லிங்கதாசன் ஆகிய முப்பத்தி மூன்று எழுத்தாளர்களது சிறுகதைகள் 'மலையகச் சிறுகதைகள்' நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. மலையகச் சிறுகதைகளின் ஆரம்பம்.. அதன் வளர்ச்சி, மாற்றங்கள், அதன் உச்சநிலை எல்லாவற்றையுமே வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளும் நோக்கில் எழுத்தாளர்கள்

தோன்றிய கால அடிப்படையில் கதைகள் ஒழுங்குபடுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. க. ப. லிங்கதாசன், அல் அஸுமத் ஆகிய இருவரது கதைகளையும் தவிர மற்றைய முப்பத்தியொரு கதைகளும் ஆடிக் கலவரத்திற்கு முற்பட்டவையாகவே அமைந்திருக்கின்றன. ஆனாலும் மேற்படி இருவரது கதைகளும் கலவரத்தின் பின்னணியில் பிறந்த கதைகளாக அமையவில்லை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடற்பாலது.

இக்குறையினை நீக்குமாப்போல் உருவான 'உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' நூலில் இடம்பெற்ற ஐம்பத்தியாறு சிறுகதைகளுள் பெரும்பாலானவை என்பதுகளிலும் தொண்ணூறு களிலும் எழுதப்பட்டவைகளாகவே விளங்குகின்றன. இத் தொகுதியின் முதற்பாகத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் நூற்பத்தியிரண்டு சிறுகதைகளும் மலையகத்தில் பிறந்த எழுத்தாளர்களாலும் இரண்டாவது பாகத்தில் அமைந்திருக்கும் பதினான்கு சிறுகதைகளும் மலையக மக்களைப் பற்றி ஏனைய தமிழ்ப் பிரதேசப் படைப்பாளிகளாலும் எழுதப்பட்டிருப்பதும் இத் தொகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு விசேட அம்சமாகும். மலையகச் சிறுகதையின் வளர்ச்சியின் பரிணாமத்தை அறிந்து கொள்ளவும், ஒரே பார்வையில் ஒப்பீட்டு நோக்கில் கணிப்பினை மேற்கொள்ளவும் இத்தொகுதியின் கதைகள் உசாத்துணையாகின்றன.

சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் ஆங்கில, தமிழ்க் கதைகளுடன் அபூதாலிப் அப்துல் லத்தீப், ந. அ. தியாகராஜன், மாத்தளை கார்த்திகேசு, தமிழோவியன், கு. இராமச்சந்திரன், பி. தமிழ்ச் செல்வன் மாசிலாமணி, ப. ஆப்டன், ஆர். எஸ். மணி, இரா. சடகோபன், கே. விஜயன், தி. ராஜகோபாலன், புசல்லாவை ஸ்மாலிஹா, புன்னியாமீன், பன்னீரன், வனராஜன், கே. ராஜ்ஜி உலகநாதன், பெ. ஐயனார், ஆர். ராஜலிங்கம், பாலாசங்குப் பிள்ளை, எஸ். பொன்னுத்துரை, ரூபராணி ஜோசப், இரா. மோகன், கண்டி எம். நாமதேவன், இப்னு அஸுமத், அம்பன் பிட்டி பிரேமநாதன், டிக்கோயா எம். எச். எம். ஜவ்பர்,

வீரா. பாலச்சந்திரன், அட்டன் சாந்தாராஜ், மலைமதி சந்திர சேகரன், சந்தனம் சத்தியநாதன், திருமதி. அரபா மன்கூர், ஏ. ஆர். ஏ. லத்தீப், சுந்தரி மலைசுவாமி, இளைய அப்துல்லாஹ், சி. இராமச்சந்திரன், ரோஹிணி முத்தையா, தொ. சிக்கன்ராஜ், நளாயினி சுப்பையா, பாலரஞ்சனி சர்மா, இரா தனகோபால் ஆகிய நாற்பது கதைஞர்களது கதைகளுமே தொகுதியின் முதல்பாகத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் சிறுகதைகளாகும்.

இந்நூலிற்கு முன்னுரை எழுதியிருக்கும் தெளிவத்தை ஜோசப் இவ்வாறு கூறுகின்றார். "இந்த இரண்டாவது தொகுதியின் இரண்டாவது பகுதியாக வருவது மலையகத்தைப் பற்றி எழுதிய மற்றப் பிரதேச படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள். 'துன்பக்கேணி' எழுதிய புதுமைப்பித்தனிலிருந்து மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொள்ளாத இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு போன்ற பிற பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களது கதைகளை இரண்டாவது பகுதி என நாங்கள் போட்டிருப்பது தனியாக அவர்களைப் பிரித்துக் காட்டுவதற்காக அல்ல. தனியாக அவர்களைப் பெருமைப்படுத்துவதற்காக, கௌரவிப்பதற்காக.

இவ்வாறு கௌரவம் பெறுபவர்களுள் புதுமைப்பித்தன், அ. செ. மு., வ. அ. இராசரத்தினம், சு. வே., செ. கணேசலிங்கன், என். கே. ரகுநாதன், புலோலியூர் க. சதாசிவம், தி. ஞானசேகரன், செ. யோகநாதன், யோ. பெனடிகற்பாலன், எஸ். அகஸ்தியர், கே. ஆர். டேவிட், சு. யோ. பற்றி மாகரன், பா. இரத்தினசபாபதி ஆகியோர் அடங்குகின்றனர்.

எழுபதுகளில் வெளிவந்த கதைக்கணிகள், தோட்டக் காட்டினிலே, தொண்ணூறுகளின் நடுக்கூற்றில் வெளிக் கொணரப்பட்ட மலையகப் பரிசுக் கதைகள் மற்றும் தீர்த்தக் கரை கதைகள் முதலானவை இந்நூல்களைப் போலவே பல்வேறுபட்டோரின் மலையகக் கதைகளை தொகுத்தளித்திருந்தாலும் அவை ஒரு காலகட்டத்திற்கு பிற்பட்ட கதைஞர்களது கதைகளை மட்டுமே கொண்டிருந்தன. அத்தொகுதி

களைக் கொண்டு சரியான முறையில் மலையகத்தை நம்மால் உணர முடியாதிருந்தது. ஆனால் மலையகச் சிறுகதைகள், உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் நூல்கள் நடேசய்யரில் இருந்து கோவிந்தராஜ் வரையிலான எழுபதாண்டுகால மலையக இலக்கிய வரலாற்றினை எடை போடுவதற்கு உதவும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால் மலையகச் சிறுகதைத் தொகுதிகளில் மேவி நிற்கும் தொகுதிகளாக இவை அமைகின்ற தெனலாம்.

ஈழத்து இலக்கிய தளத்திலே வேறுபட்ட பெரும் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சியினை வெளிப்படுத்த வல்ல இது போன்ற நூல்கள் வெளிவருதல் ஒரு தேவை நிர்ப்பந்தமாகும். இம் முயற்சிக்கு முன்மாதிரியாக தமது அறுவடைகளை கால் கோளாக்கியிருக்கும் வெளியீட்டாளர் துரை விஸ்வநாதன் மற்றும் தொகுப்பாசிரியர் தெளிவத்தை ஜோசப் முதலானோரின் இலக்கிய சேவைகள் இந்நூற்றாண்டு கால வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்படத்தக்கன.

மானா மக்கீன்

(தொகுப்பாசிரியர்)

ஈகைப் பெருநாள் கதைகள்

ஈகைப் பெருநாளினைப் பின்னணியாகக் கொண்டு இலங்கை, இந்திய எழுத்தாளர்கள் சிலர் எழுதிய கதைகளைத் தொகுத்து 'ஈகைப் பெருநாள் கதைகள்' எனும் மகுடத்தில் அண்மையில் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார் தமிழ்மணி மானா மக்கீன். இலங்கை-இந்திய இலக்கியப் பாலத்தில் எழுத்தாளர் சிலரை அடையாளம் காட்டும் இதே முயற்சியில் 'தியாகத் திருநாள் கதைகள்' எனும் தொகுப்பொன்றினையும் தொகுப்பாசிரியர் மக்கீன் சில காலங்களுக்கு முன் அறுவடை செய்திருந்ததும் இவ்வமயம் நினைவில் கொள்ளத்தக்கது.

குறிப்பிட்ட ஒரு கதைஞருடைய சிறுகதை நூல் அல்லாத பல எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்துத் தந்த இஸ்லாமிய சிறுகதை நூல்கள்; இவற்றிற்கு முன்னதாகவும் பல வெளிவந்திருக்கின்றன. அறுபதுகளின் முற்கூற்றில் யூ. எல். தாவுத் பதினான்கு கதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட 'முஸ்லிம் கதைமலர்' என்ற நூலும், எழுபதுகளின் இறுதிக் கூற்றில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் போது 39 சிறுகதை எழுத்தாளர்களது கதைகளைத் தொகுத்து வெளிக்கொணரப்பட்ட 'பிறை பூக்கள்' என்ற தொகுதியும் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

பத்து இந்திய எழுத்தாளர்களது ஈகைப் பெருநாள் கதைகளும், சாரணாகையும், திக்குவல்லை கமால், மருதூர் ஏ. மஜீத், எஸ். எச். நிஃமத், யூ. எல். ஆதம்பாவா, ரஷீத் எம். இம்தியாஸ், ஃபூர்கான் பீ இஃப்திகார் ஆகிய ஏழு இலங்கை எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்களுமாக மொத்தம் பதினேழு எழுத்தாளரது சிறுகதைகள் இந்நூலில் சங்கமித்துள்ளன. இந்திய- இலங்கை இலக்கியப் பாலத்தில் தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களை சங்கமிக்கச் செய்த வகையில் இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதி வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று விளங்குகின்றது. இதற்கு அணி சேர்க்குமாப் போல இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியராக நமது நாட்டைச் சேர்ந்த மானா மக்கீனும் பதிப்பாசிரியராகத் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த லேனா தமிழ்வாணனும் இணைந்து செயற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அறுபதுகளிலிருந்து கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக எழுதி வருபவர் சாரணாகையும். எட்டு நூல்களை இதுவரை அறுவடை செய்திருக்கும் இவர் இலங்கையின் விரல் விட்டெண்ணத்தக்க குழந்தைக் கவிஞருள் ஒருவர்.

தென்னிலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வியல் கோலங்களை தனது எழுத்துக்கள் மூலம் வீறுடன் வரைந்து, கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாகப் படைப்பிலக்கியத்தில் பல சாதனைகளைப் புரிந்து வருபவர் திக்குவல்லை கமால். 'புதிய பாதை', 'விடை பிழைத்த கணக்கு', 'விடுதலை' போன்ற தரமான சிறுகதைத் தொகுப்புகள் உட்பட பல நூல்களின் சொந்தக்காரன்.

ஐம்பதுகளில் இலக்கியத்துறையில் பிரவேசித்து பல நூல்களின் ஆசிரியராகத் திகழும் மருதூர் ஏ. மஜீத் கவிஞராக, மணிப்புலவர் மஜீத் எனும் பெயரிலும் வலம் வருபவர். கிழக்கிலங்கையின் நோன்புக் கால யதார்த்த நிகழ்வுகளை உயிர்ப்புடன் தனதாக்கங்களில் சித்திரிப்பதில் பிரசித்தமானவர்.

'ஆளடையாள அட்டையும் ஐந்து ரூபாயும்', 'எரிகொள்ளி' போன்ற சிறுகதைத் தொகுப்புகளினதும் 'ஊருக்குப் போவோம்', 'பொன் விளையும் பூமி' ஆகிய இரு கவிதைத் தொகுப்புகளினதும் ஆசிரியரான மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எஸ்.எச். நிஃமத் எண்பதுகளின் முற்கூற்றிலிருந்து இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு காட்டி வருபவர்.

கிழக்கிலங்கை சாய்ந்தமருதுவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் யூ. எல். ஆதம்பாவா கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக இலக்கிய உலகில் ஈடுபட்டு வருபவர். 1996 இல் வெளியான 'காணிக்கை' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு இவரது இலக்கிய உழைப்பிற்கு சாட்சி சொல்ல வல்லது. 'நாங்கள் மனித இனம்' என்ற உருவகக் கதைத் தொகுப்பு ஒன்றினையும் தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் அறுவடை செய்தவர். மானா மக்கீன் அறிமுகத்தில் கூறுவது போலவே ஆரவாரம் காட்டாமல் படைப்பிலக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்து வருபவர்.

கண்டி, உடுதெனியவைச் சேர்ந்த ரஷீத் எம். இம்தியாஸ் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் என கலை இலக்கியத்தின் கணிசமானதுறைகளிலும் அகலக் கால் பதித்தவர். பட்டதாரியான இவர் ஓர் பத்திரிகையாளரும் ஆவார்.

தொகுதியில் இறுதியாக இடம்பெற்றிருக்கும் சிறுகதையை எழுதிய ஃபீராகான் பீ இஃப்திகார் பெண்ணியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு பல்வேறு அமைப்புகளில் செயற்பட்டு வரும் ஒரு பெண் எழுத்தாளர்.

இவ்வாறு இலங்கையின் பல்வேறுபட்ட பிரதேசங்களைச் சார்ந்த மேற்கண்ட எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்களையும், இந்தியாவின் வெவ்வேறு மாநிலத்து எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்களையும் ஒரே நூலில் தொகுத்து பரந்தளவிலான மக்களது வாழ்வியலை, அவர்களது பண்பாட்டுக் கோலங்கள், பேச்சு வழக்கு முதலானவற்றைத் தரிசிக்க வைத்திருக்கும் மானா மக்கீன், 1998இல் ஐதுரூஸ் லெவ்வை மரைக்காயர் எழுதிய 'ஹைதர்ஷா சரித்திரம்' என்ற தொகுதியோடு ஆரம்பமாகும் முஸ்லிம்களின் சிறுகதை முயற்சியில் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்த எழுத்தாளர்களது உன்னத படைப்புக்களை உள்ளடக்கியதான தொகுதியினையும் ஒரு ஆவண நூலாக வெளிக்கொணரும் பட்சத்தில் அம்முயற்சி மேலும் பயனுள்ளதாக அமையும் என்ற நிதர்சனத்தினையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் நன்று.

வடக்கு வீதி

அறுபதுகளில் அறுவடை செய்யப்பட்ட 'அக்கா' சிறுகதைத் தொகுதி மூலம் தரமான சிறுகதை ஆசிரியராக மறைந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களால் இனங் காணப்பட்டவர் அ. முத்துலிங்கம். நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின்னர் 1995இல் 'திகடசக்கரம்' எனும் நூலினையும் 1996இல் 'வம்சவிருத்தி' எனும் தொகுப்பினையும் வெளிக்கொணர்ந்த இவர் தற்போது 'வடக்குவீதி' எனும் நூலினை வெளியிட்டுள்ளார்.

எழுதாது இருந்த இடைப்பட்ட காலங்களிலே உலக வங்கிக்காகவும், ஐ.நா. வுக்காகவும் பல்வேறு தேசங்களிலும் பல தரப்பட்ட சூழல்களிலும் இவர் பணியாற்றியிருக்கிறார். தான் பணிபுரிந்த சூழல்களைப்பின்னணியாக்கி சந்தித்த மனிதர்களையும் அவர்களது பழக்க வழக்கங்களையும் நுண்ணிதமாக அவதானித்துப் படைத்த கதைகளைத் தொகுத்துத் தருவதில் முத்துலிங்கம் இப்போது அக்கறை கொண்டுள்ளார்.

அவ்வப்போது தான் பழகிய பல்வேறு பட்ட தேசத்து மனிதர்களையும் தனித்துவ

முள்ளவர்களாக்கி உண்மையான பாத்திரங்களாக உலவ விட்டிருப்பதிலும், மானிடத்தின் உணர்வுகளையெல்லாம் வெகுநூட்பமான வகையில் தூண்டிவிடத்தக்க வகையில் அகவய நிலையில் நின்று கதைகள் எழுதப்பட்ட முறைமையிலும், முத்துலிங்கத்தின் அண்மைக்காலப்பதிவுகள் நவீன தமிழிலக்கியத்திற்கு அணிசேர்ப்பவைகளாக அமைகின்றன.

வாழ்க்கையின் 'வடக்கு வீதியில்' நிற்கும் சோதிநாதன் மாஸ்ரரின் நித்திரையைக் குழப்பி அவரை நிலை குலையவைக்கும் ஒரு சிறு பெண் பற்றிய கதையே தொகுதியின் முதலாவதாக அமைந்த 'வடக்கு வீதி' என்ற கதை. அவளோ மொட்டவிழும் பராயத்துப் பெண். ஒருவித பிரயத்தனமும் இன்றி இவரது மனத்தில் புகுந்து இவரை இம்சைப்படுத்தினாள்.

வெடக்க கேடான சமாச்சாரம் ஒன்றினை வடபுலத்து திருவிழா நிகழ்வுகளுடன் நடுநாராக வைத்து கதையாகப் பின்னி தனது பக்குவப் பார்வையில் பின்வருமாறு கதையினை முடிக்கிறார் அ. முத்துலிங்கம். திருவிழா என்றால் 'வடக்கு வீதி'யைத் தாண்டி விட்டால் நேராக இருப்பிடம் தான். சோதிநாதன் இப்போது வடக்கு வீதியில் இருந்தார். நித்திரை கும்மியில் சிறு சபலம். இனிமேல் நேராக இருப்பிடம் தான்.

'விசா' எடுப்பதற்குப் படும் சிரமங்களையும் வேதனைகளையும் வருடக்கணக்கில் கூட அதற்காக மனிதர் அலைவதையும் 'விசா' என்ற கதையில் ஆசிரியர் விபரிக்கின்றார். அத்துடன் மனிதர்களின் நடவடிக்கைகளில் உள்ள அவர்களது ஆளுமையினை வெளிப்படுத்த வல்ல அம்சங்களை கவனத்துடன் பதிவு செய்யும் முத்துலிங்கத்தின் ஆற்றலையும் இக்கதையில் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

தொகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு கதை 'ரி'. ஆரோகணத்தில் இருக்கும் ஸ்வரங்கள் திரும்பும் போது 'ரி'

மட்டும் திரும்பாது. அதைச் சம்பந்தப்படுத்தி பால்ய பருவ நினைவுகளை மீட்டி, திரும்பாத ஒரு ரிஷபத்தைப் பற்றிய கதையைக் கூறியிருக்கும் முத்துலிங்கம் இக்கதையில் தனது நகைச்சுவையுணர்வாலும் இசை ஞானத்தாலும் வாசகர்களைப் பரவசப்படுத்துகிறார்.

தனது புனைவுகளில் இன்றைய நவீனத்துவம் அனைத்தினையும் உள்ளடக்கி முத்துலிங்கம் எழுதுகிறார் என்ற கூற்றிற்கு சான்று சொல்லத்தக்கதாக அமைந்த இன்னொரு கதை 'கம்பியூட்டர்'.

மீன் பிடிவலை ஒன்றினை வாங்கச் சென்ற சமயம் தன்னிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் பற்றி விபரிக்கையில்; 'நின்று கொண்டு பிடிப்பதற்கா? இருந்து பிடிப்பதற்கா? படகில் போய் பிடிப்பதற்கா? படுத்திருந்து பிடிப்பதற்கா?' என்றாள், மரியாதை கருதி 'சிறுநீர் பெய்து கொண்டு பிடிப்பதற்கா?' என்பதைக் கேட்கவில்லை என நினைக்கிறேன்! என எழுதிச் செல்லும் விதம் ரசிக்கத்தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது.

'புதிசாய் பிறந்த குழந்தை வீட்டை அடியோடு மாற்றுவது போல இந்த கம்பியூட்டர் எங்கள் வாழ்க்கையில் பெரிய திருப்பத்தைக் கொண்டு வந்தது. நாங்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் கம்பியூட்டர் பரிபாஷையிலேயே பேசப்பழகிக் கொண்டோம். போயிலை கன்றுக்கு பாத்தி கட்டுவது போல கணனிப் பொறி தளத்தை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒரு பகுதியில் நானும் இன்னொரு பகுதியில் மனைவியும் மீதியில் மகனுமாகப் பயிர் செய்தோம்!' எனக் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் இடங்களில் பிறந்த யாழ். கொக்குவில் மண்ணின் நினைவுகள் இன்னமும் இயல்பாகவே ஆசிரியரது சிந்தையில் ஊறியிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

'உடும்பு', 'ஓட்டகம்', 'எலுமிச்சை' போன்ற கதைகளில் தனது வேறுபட்ட அனுபவங்களுடன் உலக இயற்கைகளை

தாவரங்களை, விலங்குகளை தொடர்புபடுத்தி கதை சொல்லும் பாங்கும் நேர்த்தியாக அமைந்திருக்கிறது.

காவிய இதிகாசங்களில் போதிய பிரக்ஞையும் பிறந்த மண்ணின் அனுபவங்களை புலம் பெயர்ந்த பின்பும் சுவை கெடாது கதைகளாக்கும் மாண்பும், நவீனத்துவத்தில் உள்ள ஈடுபாடும் முத்துலிங்கத்திடம் ஒன்று சேர இருந்ததாலே அவரது மறுவருகை இத்தனை பிரகாசமாக அமைந்திருக்கிறது. லில்லி தேவசிகாமணி விருதினை 'திகடசக்கரம்' பெறவும் தமிழ் நாட்டு அரசினது, முதல் பரிசினை 'வம்ச விருத்தி' எனும் நூல் இலகுவாகத் தட்டிக் கொள்ளவும் இவைகளே காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

விஞ்ஞானப் பட்டதாரி, பட்டய மற்றும் முகாமைத்துவக் கணக்காளர், கணனிப்பாடநூல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதுபவர் என சிறந்த கல்விமானாகவும் விளங்கும் அ. முத்துலிங்கத்தின் புனைகதை உலகமும் மிகப் பரந்துபட்டது என்பதனைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலேயே வீச்சு மிக்க அவரது அண்மைக்கால அறுவடைகள் விளங்குகின்றன. மொத்தத்தில் நவீனத்துவத்துக்காக சட்டநாதன், சாந்தன், குப்பிளான் சண்முகன், பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை போன்றவர்களை விரும்பிப் படிப்பவர்கள் தமது பட்டியலில் இனித் தவறாது சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒருவராக அ. முத்துலிங்கமும் தற்போது விளங்குகிறார் என்ற கூற்று விவாத மற்றதாகவே விளங்க வல்லது.

அழகு சுப்பிரமணியம்

(ஆங்கிலத்தில்)

ராஜபூங்காந்தன்

(தமிழில்)

நீதிபதியின் மகன்

உலகளாவிய உன்னத படைப்புகள், காலங்களைக் கடந்து, நாட்டின், தேசத்தின் எல்லைகளைக் கடந்து ஒரு மொழிக்கு மாற்றீடு செய்யப்படும்போது, அம்மொழியினைப் பேசுபவர்களிடையே நல்லிணக்கத்தினையும், புரிந்துணர்வினையும் மேம்படுத்துபவைகளாக அமைகின்றன. இந்த வகையில் இலங்கையின் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிற்கு வேற்று மொழி இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து பலர் எமது மொழிக்கு வளம் சேர்க்கும் முயற்சியில் அவ்வப்போது ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர்.

டேனிஷிலிருந்து அனசனின் அமரகதைகளை தமிழிற்கு மொழிபெயர்த்துத் தந்த தருமன் தர்மகுலசிங்கமும்; ஹென்றி லோசனின் அவுஸ்திரேலியக் கதைகளை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிற்கு மாற்றிய நவீனன் ராஜதுரையும் அண்மைக் காலங்களில் தமது பங்களிப்புகள் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மற்றுமொருபரிமாணத்தை வழங்கியிருந்தார்கள். இனம், மதம், மொழி, நிறம் ஆகியனவற்றை எல்லாம் கடந்து மனித நேயத்தின் பல கோலங்களையும் பகிரும் ஒரு பாலமாக அவர்களது முயற்சிகள் அமைந்திருந்தன.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து நீண்ட காலம் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த அழகு சுப்பிரமணியம் எனும் படைப்பாளி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கதைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து, 'நீதிபதியின் மகன்' எனும் நூலாக தற்போது ராஜபூரீகாந்தன் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கும் முயற்சியும் இன நல்லணக்கத்தையும் புரிந்துணர்வையும் மேம்படுத்தும் செயலிற்கு சாட்சி சொல்வதாகவே அமைந்திருக்கின்றது.

தகுந்த சொற்களைக் கொண்டு வாழ்வின் அனுபவத்தை வெற்றிகரமாக வெளிப்படுத்த வல்லவர் ராஜபூரீகாந்தன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இவர் வெளியிட்ட 'கலாச்சாளரம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இவரது எழுத்தாற்றலிற்குச் சிறந்ததொரு சான்றாக அமைந்திருந்தது. ஒரு மொழியில் கூறப்பட்ட செய்திகளையும், கருத்துக்களையும் பிறிதொரு மொழிக்கு மாற்றியமைக்கும் பிரயோக மொழியியற் செயற்பாடே மொழி பெயர்ப்பாகும். இதன் போது மூலமொழியிற் காணப்படும் பொருள், சுவை, தன்மை போன்றவை மாறாதிருக்கவேண்டும். இந்த வகையில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய அழகு சுப்பிரமணியத்தைத் தமிழில் ஆழத் தடம் பதிக்க வைத்து, இப்போது தனது மொழிபெயர்ப்பு ஆற்றலினையும் முழுமையாகப் பிறரறியச் செய்திருக்கிறார் ராஜபூரீகாந்தன்.

நமது சமகாலத்தில் வாழ்ந்த (1915-1973) இலக்கிய கர்த்தாவான அழகு சுப்பிரமணியம் இலங்கையிலும், இங்கிலாந்திலும் தனது வாழிடங்களை பகைப்புலங்களாகக் கொண்டு எழுதி அச்சில் வெளிவந்த ஆங்கிலச் சிறுகதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பன்னிரு சிறுகதைகள் 'நீதிபதியின் மகன்' தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதியமைப்பினைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட ஒரு கதை 'கூலிக்கு மாரடிப்போர்.' அழகு சுப்பிரமணியத்தின் இயல்பான எழுத்திற்கு இக்கதையினூடாக இதோ சில எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

"நயினார் எங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேணும். எங்கட ஆத்தை காலமை மோசம் போயிட்டா. இந்த நிலமேலை நாங்கள் மற்றவயின்ரை செத்த வீட்டுக்கு எப்படி வாறது?"

"கர்வம் பிடிச்சவளே! என்றை வீட்டிலை இன்னுமொரு சவம் விழ வேணுமெண்டு விரும்பிறியோ டீ? இப்பவே வராட்டி சிண்டைப் பிடிச்ச இழுத்துக்கொண்டு போவன்."

"நயினார்.... நாங்கள் இப்பவே வாறம்."

இறுதியில் மரணச் சடங்கு முடியும் வரை நின்று தங்கள் கடமையைச் செய்து முடிக்க அவர்கள் இணங்கினார்கள், என்று கதை முடிக்கப்படுவது அன்றைய வரலாற்றை ஆவணப் படுத்துவதாகவும் உள்ளது.

தொகுதியில் மேவிநிற்கும் சிறு கதையாகக் கொள்ளத் தக்கது 'கணிதவியலாளன்' எனும் கதை. "உலக இலக்கியத்தின் உன்னத சிறுகதைகள்" என்ற தலைப்பில் ஹைடல்பேர்க் நகரில் வெளியிடப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்பிலும் இச்சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ளது.

"பேராசிரியர் சந்திரம் + கணிதவியல் = முடிவிலி", எனும் போது சந்திரம் மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்துக்கொண்டார்.

"பேராசிரியர் சந்திரம் - கணிதவியல் = பூஜ்யம்" என அதே மாணவன் கூறியபோது சந்திரத்தின் முகம் இருளடைந்தது.

சகல சம்பத்துக்களையும் பறிகொடுத்த ஒரு மனிதனைப் போல அவ்விடத்தை விட்டகன்றான்.

மனைவி சுபத்திராவிடம் ஓடோடிச் சென்றார்.

"சுபத்திரா... நீ சொல்லு பேராசிரியர் சந்திரத்திலிருந்து கணிதவியலைக் கழித்துவிட்டால்...."

"எனதன்பானவரே! கணிதவியல் இல்லையென்றால் நீங்கள் ஒன்றுமேயில்லை"

சந்திரத்தின் உடல் கோபத்தால் நடுங்கியது.

வாய்க்கு வந்தபடி சுபத்திராவைத் திட்டினார். அவளைத் தாக்க முற்பட்டார்.

அங்கிருந்த சிலர் பேராசிரியரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பேராசிரியருக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதாக ஒருவன் சொன்னான்.

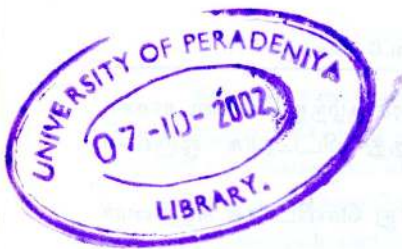
"ஓ சுபத்திரா! சுபத்திரா!" காது செவிடாகக் கத்தினார் அவர்.

"நான் அவளை முடிவிலியில் சந்தித்துக் கொள்கிறேன்", என்று கத்தியபடி நின்று கொண்டிருந்த பேராசிரியரை ஏற்றிய கார், அசுரவேகத்தில் மனநோயாளர் வைத்தியசாலைக்குப் பறந்தது.

சாதாரண நடத்தையிலிருந்து உளநிலை பிறழும் ஒரு கணிதப் பேராசிரியரது கதை இது. உளவியல் பாத்திரம் ஒன்றினை வினைத்திறனுடன் விபரித்துக் கதாசிரியர் தனது முழு ஆற்றலையுமே அக்கதையில் வெளிக்கொணர்ந்திருந்தமையினாலேயே உலக உன்னத கதைகளில் ஒன்றாக இக் கதையால் இடம்பெற முடிந்தது.

இவ்வாறு உலக உன்னத தரத்தில் உள்ள கதைகளினைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து தமிழ் இலக்கியத்தினை வளப்படுத்த முனையும் ராஜபூநீகாந்தன் போன்றவர்கள் ஈழத்தமிழில் உன்னத கதைகளாகக் கொள்ளத் தக்க கதைகளையும் ஆங்கிலம், சிங்களம் போன்ற பிற மொழிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லும் ஒரு பாலமாகவும் அமைவார்களாயின் இன நல்லிணக்கம், புரிந்துணர்வின் மேம்பாடு மேலும் பன்முகப் படுத்தப்படலாம்.

தாமரைச் செல்வி

ஒரு மழைக்கால இரவு!

வன்னிப் பிரதேச இலக்கியங்கள் என்றதுமே 'நிலக்கிளி', 'காட்டாறு' முதலான வற்றோடு கூடவே நினைவிற்கு வருவது 'சுமைகள்' என்ற நாவல். பிராந்திய ரீதியான புனைகதைகள், தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திய எழுபதுகளின் பிற்கூறுகளில் வெளியான 'சுமைகள்' என்ற நாவல் முதலாக சில காலங்களுக்கு முன்னர் 'தினக்குரல்' பத்திரிகையில் தொடராக வெளியான 'உயிர் இருக்கும் வரை' என்ற நாவல் வரை வாசகர்களால் வெகுவாக அறியப்பட்ட தாமரைச் செல்வியின் தனியான சிறுகதைத் தொகுதியொன்று இதுவரை காலமும் வெளிவராத குறையினைத் தீர்க்குமாப் போல் 'ஒரு மழைக்கால இரவு' எனும் சிறுகதைத் தொகுதி தற்போது அறுவடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1983 முதல் 1997 வரையிலான பதினைந்து போர்க்கால ஆண்டுகள் இடைவெளியில் ஆசிரியையால் எழுதப்பட்ட பதினைந்து கதைகள் இந்நூலில் அடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்நாட்டு தேசியப் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள் தவிர ஆனந்த விகடனில் வெளிவந்த ஒரு கதையும் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

கதையின் கருக்கள் அந்தந்தக் காலகட்டத்திற்குரிய பின்னணியினைப் பிரதிபலிப்பனவாகத் திகழ்கின்றன. பெரும்பாலான கதைகள் நன்றாக வடிவம் பெற்றிருப்பதுடன், சிறந்த சித்திரிப்புகளாகவும் காணப்படுகின்றன. சுருங்கக் கூறுவதாயின்..... ஈழத்தின் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குத் துணை நின்றவர்கள் என்ற பட்டியலில் தனது பெயரினையும் 'ஒரு மழைக்கால இரவு' தொகுதி மூலம் பதிவு செய்திருக்கின்றார் தாமரைச் செல்வி.

உள்நாட்டில் அதுவும் உக்கிரமான போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிரதேசத்தில் வசித்துக் கொண்டு வெளிநாட்டு வாழ்க்கை முறைமைகளை எல்லாம் அறிந்திருப்பதும், வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஸ்கந்தபுரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு வடமராட்சி, தென்மராட்சி மற்றும் வலிகாமத்து மூலை முடுக்குகள் பற்றியெல்லாம் தெரிந்திருப்பதும், ஒரு பெண்ணாக இருந்து கொண்டு வாலிபரின் உணர்வுகளையெல்லாம் புரிந்து வைத்திருப்பதும் நூலாசிரியையில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாக விளங்குகின்றன.

உள்ள சொத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் விற்று மினிபஸ் ஒன்று எடுத்துகிளிநொச்சியிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஓடும் கோபாலன், யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியில் நெஞ்சு வருத்தத்தில் அவலப்படும் புருஷனை உயிரோடு இறுதியாகப் பார்க்கத் தவிக்கும் யாரோ ஒரு அபலைப் பெண்ணுக்காக அன்றைய நிலைவரம் சரியில்லாத போதிலும் "என்ன நடக்கும் போய்ப் பார்ப்பம்....." என்று துணிந்து தனது ஒரே சொத்தான அந்த மினி பஸ்ஸை முன்னோக்கிச் செலுத்துகிறான். வழமைக்கு மாறான தெருக்களால் பஸ்ஸைச் செலுத்தி ஒருவாறு ஆஸ்பத்திரியை அடைகின்றான். வாசலில் பஸ்ஸை நிற்பாட்டி விட்டு உள்ளே அந்தப் பெண்ணை விட்டு விட்டு வெளியே வந்த போது அவன் கண்ட காட்சி! அவனது வீடு, வாசல்....., தங்கையின் கல்யாண எதிர்பார்ப்பு.... நான்கு பிள்ளைகளின் எதிர்காலம்..... எல்லாமே பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்தது. 'இங்கேயும் சில இழப்புகளை' என்ற இக்கதை மூலம் ஒரு

நெகிழ்ச்சியை, ஓர் உறுத்தலை படிப்பவர் மனதில் ஆசிரியை ஏற்படுத்தி விடுகிறார்.

வலிகாம இடம் பெயர்வு அணர்த்தங்களால் உருவான 'ஒரு மழைக்கால இரவு' மற்றும் 'அவன் அவள் ஒரு சம்பவம்', 'எங்கேயும் எப்போதும்', 'சாம்பல் மேடு' ஆகியவற்றிலெல்லாம் கதைகளின் உள்ளடக்கம் நவீன உடன் நிகழ்கால வாழ்க்கையின் சித்திரிப்புகளான போதிலும் யதார்த்த பூர்வமாகக் கதைகளை நகர்த்திய தன்மைகளினாலேயே கதாசிரியை தன்னை இனங்காட்டியிருக்கிறார் எனலாம்.

மேலும் அந்த மழைக்கால இரவில் இடம் பெயர்ந்த போது நாவற்குழிப் பாலத்தடிச் சேற்றுக் கிணற்றில் எவருக்குமே தெரியாது தவறி விழுந்து மரணித்துப் போனவர்கள் பற்றி விபரிக்கும்போதும், கையில் அகப்பட்டவற்றை மட்டும் எடுத்துச் சென்றோர் மற்றும் ஏணையில் தூங்கிய குழந்தையை தூக்கத் தவறியோர் பற்றிய கதைகள் சொல்லும் போதும், வாசகர்களிடம் எழும் அந்த அனுதாபமே கதாசிரியையின் ஆளுமைக்கும் ஓர் அங்கீகாரம் வழங்கியுள்ளது.

தந்தையைப் பலி கொடுத்து ஏழைத்தாயின் அரவணைப்பில் வாழும் சின்னராசு பசிக் கொடுமையால் படும் அவஸ்தையைச் சித்திரிக்கும் கதை 'பசி'. ஏழையானாலும் சிறுவனிடத்தில் உறுதியாக இருந்த தன்மானம், கௌரவம் என்பன 'பசி'யின் உச்சக்கட்டத்தில் எவ்வாறு உடைபட்டுப் போகிறது என்பதை இக்கதையில் ஆசிரியை படம் பிடித்திருக்கிறார். ஒரு பள்ளி ஆசிரியையின் பக்குவத்தோடு நின்று இக்கதையை நகர்த்திய விதம் பாராட்டும்படி உள்ளது. தொகுதியின் கனதி மிக்க கதையாகவும் இதுவே திகழ்கிறது.

வெளிநாட்டிலிருந்து, அகதிகளுக்காக அனுப்பப்படும் சலுகைகளைச் சுரண்டும் ஓர் கூட்டத்தைக் கண்டு கொதிக்கும் ஒரு பட்டதாரி இளைஞன் அந்தக் கொடுமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் வைராக்கியத்துடன், ஒரு போர்க் கோலத்துடன் அந்தக் காரியாலயத்தில் வேலைக்காகச் சேரும் நிர்ப்பந்தம்

பற்றிக் கூறும் தொகுதியின் முதலாவது கதையான 'ஒரு யுத்தத்தின் ஆரம்பம்' அலாதியான நடையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வயதான காலத்தில் ஒவ்வொன்றிற்கும் பிள்ளையிடம் கையேந்தி நிற்கும் ஒரு தந்தையின் சோகத்தை மிக்க யதார்த்தமாகக் கூறி நிற்கிறது 'இடைவெளி' என்ற தொகுதியில் இறுதியாய் அமைந்த கதை. வேண்டாத விபரிப்புகள் ஏதுமின்றி நேரடியாகவே கதையைச் சொல்வது இக்கதைக்குப் பொருத்தமாய் அமைந்திருக்கிறது.

போர்க்காலச் சூழலில் வாழும் ஒரு படைப்பாளிக்கு அப்பிரச்சினைகளும் அதனாலான விளைவுகளுமே படைப்பிற்கான நிர்ப்பந்தங்களாக அமைந்து விடுகின்றன. அவர்களது ஒவ்வொரு சித்திரிப்புகளுக்கும் அடிநாதமாக யுத்தமே அமைகிறது. மற்றைய பளுக்கள், பிரச்சினைகள் எல்லாம் இரண்டாம் பட்சமே. தாமரைச்செல்வி ஒரு பெண் எழுத்தாளராக இருந்த போதிலும் அவரது சிந்தனையோட்டம் பெண்களின் விடியலுக்காக அன்றி ஒரு இனத்தின் விடியலுக்கானதான காரணமும் இதுவாகவே அமைந்திருக்கலாம்.

இக்கதைகள் பிறமொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்படல் ஒரு தேவை நிர்ப்பந்தமாகும். ஓர் பிரதேச மக்கள் படும் அவலங்கள் உலகறியப்படுவதற்கான ஆவணமாக அப்போதுதான் அது அமையும். ஆசிரியையின் நோக்கமும் நிறைவேறும்.

இந்த மண்ணில் வாழும் மனிதர்களின் வாழ்க்கை இப்படித்தான் இருக்கின்றதா என்ற பதைபதைப்பையும், ஏக்கத்தையும் இச்சிறு கதைகள் வாசிப்பவர் மனதில் தோற்றுவிக்குமானால், அது எனக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகக் கருதுவேன் என நூலின் 'என்னுரை'யில் கூறுகிறார் ரதி கந்தசாமி எனும் இயற்பெயரைக் கொண்ட நூலாசிரியை தாமரைச்செல்வி. அந்த வகையிலும் தாமரைச்செல்வி தோல்வியைத் தழுவவில்லை எனத் தாராளமாகவே கூறலாம்.

புதிய பரிமாணம்

சமூக மாறுதல்களைத் தமது படைப்புகளில் பதிவு செய்து அதிர்வு மிக்கவைகளாக அவற்றினை அறுவடை செய்யும் கலையானது இலக்கியத்தில் ஈடுபடும் எல்லோருக்குமே கைவருவதில்லை. சமகால நிகழ்வுகளை உள்வாங்கி பிரசார வாதையின்றி அவற்றினை உயிரோட்டம் மிக்க படைப்பிலக்கியங்களாக பொறுப்புடன் வெளிக்கொணர்ந்து சிறுகதை, நாவல் என்ற இரு புனைகதைப் பரிமாணங்களிலும் பிரகாசிப்பவர்களை எமது நாட்டில் விரல் விட்டே எண்ணிவிடலாம். அந்தப் பட்டியலில் ஒருவராகக் கொள்ளத்தக்கவர் புலோலியூர் க. சதாசிவம்.

அறுபதுகளில் புனைகதை இலக்கியத்தில் தடம் பதித்து மூட்டத்தினுள்ளே..., நாணயம் என்ற இரு நாவல்களுக்கும் நாவலுக்கான தேசிய சாகித்ய மண்டலப் பரிசும், பல சிறுகதைகளுக்கு இலக்கியப் போட்டிகளில் பரிசுகளும், இலக்கிய விருதுகளும் பெற்றுக் கொண்ட க. சதாசிவத்தின் 'புதிய பரிமாணம்' சிறுகதைத் தொகுதி அவரது ஆறாவது ஆக்க இலக்கிய நூலாக அண்மையில் அறுவடையாகியுள்ளது. யுகப் பிரவேசம், ஓர் அடிமையின்

விலங்கு அறுகிறது, ஒரு நாட்பேர் என்பன ஏலவே வெளிவந்த இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள் ஆகும்.

எண்பதுகளின் நடுக்கூற்றில் நவீன இலக்கியத்தின் செல்நெறியானது ஆயுதக் கலாசாரத்தின் விளைவுகளாலான அழுத்தங்களால் புதிய பரிமாணம் பெறத் தொடங்கியது. சமூக ஏற்றத் தாழ்வு, சாதிப் பிரச்சினை, சீதனக் கொடுமை போன்ற வற்றையே பாடு பொருளாகக் கொண்டமைந்த எமது இலக்கியங்களுக்கு புதிய களம் கிடைத்தது. புதிய கதை மாந்தர்கள் சித்திரிக்கப்படலாயினர். அகதி வாழ்வு, ஆயுதக் கலாசாரத்தின் சீரழிவுகள், இடப்பெயர்வு மற்றும் போரினாலான உள அழுத்தங்களும், இரு தேசிய இனங்களுக்குள்ளும் நிகழும் அச்சுறுத்தல்களுமே படைப்பின் பின்புலங்களாயின.

'யுகப் பிரவேசத்தி'லிருந்து 'புதிய பரிமாணம்' வரை புலோலியூர் சதாசிவத்தினது சிறுகதைகளில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் அல்லது கூர்ப்பு நிலையும் மேற்படி செல்நெறிக்கு இசைவானதாகவே காணப்படுகிறது.

அண்மைக்காலங்களில் ஆசிரியர் எழுதிய எட்டுச் சிறுகதைகள் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. போரின் அகோரத்தால் அழுத்தமுறும் ஈரின் மக்களுள்ளும் இன்று விரிந்து கிடக்கும் ஆதங்கம், இந்தப் போர் 'தீராதா?', மக்களின் வாழ்வில் சாந்தியும் சமாதானமும் கிடைக்காதா? அமைதி என்பது 'எட்டாத கனி'யாகி விடுமா? என்பதுதான். இந்த நிகழ்வை 'தீராதா,' 'எட்டாத கனி' போன்ற கதைகளில் சதாசிவம் பக்கு வமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். பெரும்பான்மையின பாத்திரங்களினூடாக போரிற்கான நியாயபூர்வமான காரணத்தை ஆசிரியர் இக்கதைகளில் ஆராய்ந்திருக்கும் முறைமையே அவரது அண்மைக்கால இலக்கியங்களைப் புதிய பரிமாணத்திற்குள் வகைப்படுத்தியுள்ளது.

பெரும்பான்மையின இளைஞர்களின் ஒருகாலகட்ட வாழ்வை இயல்பாகச் சித்திரிக்க முனைகிறது 'ஐயோ அம்மே'

என்ற கதை. இன்று இந்த நாட்டிலே இரு இனங்களுக்கும் பொது மொழியாகிவிட்ட 'ஐயோ' என்ற மகுடத்தில் அமைந்த வார்த்தையே கதையின் கருவிற்கு கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

யாழ். வடமராட்சியில், புலோலியூரில், புற்றளை எனும் கிராமத்தில் பிறந்த சதாசிவம் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக மலையகத்தில் வைத்தியராகப் (R. M. O.) பணி புரிந்து வருகிறார். 'மூட்டத்தினுள்ளே' என்பதே மலையகத்தை மையமாக வைத்து இவர் எழுதிய பரிசு நாவல் ஆகும். இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளுள் 'ஒரு நாட்போர்' என்பது மலையகச் சிறுகதைகளை மட்டுமே தாங்கி வந்த ஒரு சிறுகதைத் தொகுதி என்பதும் இங்கே குறிப்பிடற்பாலது.

ஒரு பிரதேசத்தில் பிறந்து இன்னோர் பிரதேச மக்களது வாழ்க்கை முறைமை, கலாசாரம், பண்பாடு. பிரச்சினை என்பவற்றை நாடி பிடித்து ஆராய்ந்து நல்ல நூல்களைத் தந்திருப்பது என்பது சதாசிவம் போன்றோரது ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் காட்டி நிற்கின்றது.

இந்த வகையில் இத் தொகுதியில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'ஆடிப்பூசை' என்ற கதை ஆடிக் கலவரத்தின் பின்னர் மலைநாட்டில் பரவலாக நிகழ்ந்திருக்கும் புதியதோர் பரிமாணத்தினையே பிரதானமாகச் சுட்டி நின்றாலும் அப்பிரதேசத்தின் வேறுபட்ட சமூக மாறு உணர்திறனையும் படம் பிடித்திருக்கிறது.

பால்ய வயதினரை வீட்டு வேலைக்கு அமர்த்துவதால் ஏற்படும் அவலத்தைச் சித்திரிக்கிறது 'போகாத இடந் தனிலே...' என்ற சிறுகதை. பாலியல் பிரச்சினையை மனிதா பிமான நோக்கில் காணும் சிறப்பினை 'இடறும் கால்' சிறு கதையில் தரிசிக்க முடிகிறது. இவ்விரு படைப்புக்களிலும் இவரது ஏனைய பல படைப்புகளிலும் பாலியல் ரீதியான அணுகு முறையில் வித்தியாசமான ஓர் உணர்வினை ஸ்பரிசிக்க

முடிவதையும் சதாசிவத்தின் மற்றுமோர் பரிமாணமாகக் கொள்ளலாம்.

மனிதனின் மன்னிப்பு மனப்பாங்கினையும், நேய நடத்தைகளையும் அவனது பலம் பலவீனம் முதலான வற்றையும் பகுத்தறிந்து பாத்திரங்களாக உருவகித்து இவர் சித்திரித்த 'மனிதம் உருமாறும் உறவுகள்' என்ற கதையில் தான் பிறந்த 'மண்ணின் மணத்தை' தனக்கே உரித்தான முத்திரையில் கமழ வைத்திருக்கிறார் கதாசிரியர் கந்தையா சதாசிவம்.

இந்த எட்டுக் கதைகளும் அமைப்பு, இறுக்கம், உத்தி போன்ற அமிசங்களில் மேவி நிற்கும் சிறுகதையாக நூலின் மகுடக்கதையான 'புதிய பரிமாணம்' என்பதனைக் கூறலாம். இன்றைய இளங்குடும்பங்களிடையே அன்றாடம் நிகழத்தக்க வலுவான பிரச்சினை ஒன்றை கருவாகக் கொண்ட 'புதிய பரிமாணம்' என்ற கதையில் வேலைக்குச் செல்லும் மனைவி வந்து வாய்த்ததன் பலாபலன்களைப் பற்றி டொக்டர் சதாசிவம் அவர்கள் மீளாய்வு செய்கின்றார்.

"வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு வேலை செய்யும் இடம் ஒரு சமூகம். சக ஆண் உத்தியோகத்தர்களுடன் பழக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படத்தான் செய்யும். மானிடப் பிரிவின் தாக்கம் அந்தச் சமூகத்தில் இருக்காதா? அலுவலகத்தில் வெறும் தொழில் மட்டும்தான் செய்வதா? அப்படி என்றால் இவர்களுக்கும் கொம்பியூட்டர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?"

பெண்ணியம் பற்றிய சிந்தனைகள் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கியுள்ள இக்கால கட்டத்தில் புதிய பொருள், புதிய சொல், புதிய பரிமாணத்துடன் பதிவு செய்யப்படும் இது போன்ற சிறுகதைகளின் தேவை ஒரு நிர்ப்பந்தமாகும்.

நவீன அச்சுச் சாதனங்களினால் பதிப்பு செய்யப்பட்ட நேரத்தியான அமைப்பினைக் கொண்ட இந்நூலிற்கு பேராதனைப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த் துறைத் தலைவர்

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்கள் காத்திரமான அணிந்துரையினை நல்கியுள்ளார். பேராசிரியரின் அணிந்துரையில் கதாசிரியர் பற்றி அழுத்தமாக விழுந்துள்ள ஒரு பகுதி: "புலோலியூர் சதாசிவத்தின் மனித நேயமும், அதனை ஏனையோரிடத்தும் வளர்ப்பதற்குத் தமது எழுத்து பயன்பட வேண்டுமென்பதில் அவர் காட்டும் கரிசனையும் அவரது தமிழ் நடையின் தெளிவும் பாராட்டத் தக்கவை."

கதைகள் என்பது பொழுது போக்கிற்காகவும் இலகுவாசிப்பிற்குமாக அன்றி சமூகம் மாறும் உணர்திறனைச் சுட்டுவனவாகவும் அமையும் பொழுதே அதனது வெற்றியானது உணரப்படுகின்றது. இந்த வகையில்: 'சமகால வரலாறு பொறுப்புடன் புனைகதைகளில் பொறிக்கப்படல் வேண்டும்' என்ற இலக்கியக் கோட்பாட்டுடன் இயங்கும் புலோலியூர் க. சதாசிவத்தின் அறுவடைகளானது மானிட இருப்பினை நிலைநாட்டுவதற்கான புரிதலோடு பிரசவிக்கப்பட்டுள்ளதால் அவை புதிய பரிமாணங்களாகவே பரிணமித்துள்ளன எனக்கூறுதல் மிகையானதல்ல.

காணிக்கை

அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கவிதை எழுதி இலக்கியக் களத்துள் நுழைந்த யூ. எல். ஆதம்பாவா கடந்த முப்பத்தைந்து வருடங்களாக சிறுகதை, உருவகக் கதை, கட்டுரை, கவிதை என பல்வேறுபட்ட பரிமாணங்களிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி வந்துள்ளார். 'நாங்கள் மனித இனம்' எனும் உருவகக் கதைத் தொகுப்பு ஒன்றினை ஏலவே வெளிக் கொணர்ந்துள்ள ஆதம்பாவா அவர்களுக்கு தற்போது வெளிவந்துள்ள 'காணிக்கை' எனுஞ் சிறுகதைத் தொகுதி நூலுரு வரிசையில் இரண்டாவது முயற்சியாகும்.

தினகரன் வாரமஞ்சரி, தினகரன், சிந்தாமணி, சூடாமணி போன்ற பத்திரிகைகளில் 1966 முதல் 1995 வரை அவ்வப்போது பிரசுரமான பன்னிரு சிறுகதைகள் ஆதம்பாவா வின் காணிக்கைக்குள் தம்மை அலங்கரித்துள்ளன. ருத்ராவின் வித்தியாசமான ஓவியம் அட்டைக்கு அணி சேர்ந்திருக்கிறது.

மக்கள் படும் துன்பங்களை, துயரங்களை உள்வாங்கி உண்மைகளாக, சத்தியமான வெளிப்பாடுகளாக, உணர்வு குன்றாது அவற்றினை வெளிக்கொணர்வதில் ஆதம்

பாவா காட்டியுள்ள அக்கறை நம்பிக்கை தந்திருக்கிறது. பொழுது போக்கு இலக்கியமாகவோ, இலகு வாசிப்புக்குரியன வாகவோ அன்றி கதைகள் ஒவ்வொன்றும் பெறுமதி மிக்கவைகளாகவே காணப்படுகின்றன.

'வீடு', 'நஸீருக்கு இன்று நோன்புப் பெருநாள்', 'காணிக்கை', 'ஆசை' போன்ற கதைகள் கதாசிரியரின் ஆளுமையின் வளர்ச்சிக்கு சான்று பகர்கின்றன. இக்கதைகளின் பாடு பொருளும், கதையினை நகர்த்திய பக்குவமும், பின்புலமுமே கனதிக்கான காரணங்களாக அமைந்துள்ளன.

ஆதம்பாவாவின் எழுத்தில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு அம்சம் அவரது பாத்திரப் படைப்பாகும்.

"ஒரு வருசமென்ன, இனி ஒரு நிமிசங்கூட உங்களைப் பிரிஞ்சிருக்க ஏலா. என்ன வாக்கும் கீக்கும் விட்டிட்டு வேலையைப் பாருங்க" என்று மனைவி மசூரா கூறிய போது, "உலகத்தில் வாக்குத் தான் பெரிசு. மனிசன்டா கொடுத்த வாக்க எப்படி எண்டாலும் காப்பாத்தித்தான் தீரணும்" என வதனத்தில் உறுதி பிரகாசிக்கக் கூறும்; 'மீண்டும் அவன் சவூதிக்குப் போகிறான்' கதையில் வரும் நெளபல் பாத்திரம் நெஞ்சை விட்டகல மறுக்கின்றது.

தனது மனைவி மசூராவையும் ஒரே மழலையையும் விட்டுப் பிரிந்து இரண்டு வருட ஒப்பந்த அடிப்படையில் சவூதி எஜமானிக்கு அளித்த வாக்கிற்காக மீண்டும் மனைவி பிள்ளையைப் பிரிந்து சவூதி செல்லும் அந்த உயரிய பண்பு மிக்க பாத்திரவார்ப்பும், ஆதம்பாவா கதையினை முடித்த முறைமையும் நெஞ்சில் ஒரு நெருடலை ஏற்படுத்தவே செய்கின்றது.

'தியாகம்' கதையில் வரும் சறுக, 'காணிக்கை' எனும் கதையில் வருகின்ற டொக்டர் பஸீனா போன்ற பாத்திர வார்ப்புக்களும் இத்தகையதான பாதிப்புக்களையே ஏற்படுத்துகின்றன.

உரையாடல்கள் மூலமாக கதை சொல்லும் கலை ஆதம்பாவாவிடம் கச்சிதமாக அமைந்திருக்கின்றது. பெரும் பாலான கதைகளில் இந்த யுக்தியையே ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார்.

தான் சார்ந்த மண்ணின் நிகழ்வுகளை உயிர்ப்புடன் கூறி, சிறுகதை இலக்கியத்திற்குத் தன்னாலான பங்களிப்பினைப் பொறுப்புடன் செய்து முடித்திருக்கும் யூ. எல். ஆதம்பாவா அவர்களிடம் மேலும் கனதியிக்க கதைத்தொகுப்புகளை எதிர்பார்த்திருக்கலாம் என்பதைக் கட்டியம் கூறுமாப்போல் 'காணிக்கை' எனும் அவரது கன்னி முயற்சி அமைந்திருக்கின்றது.

சிறுகொடிந்த பறவைகள்

ஈமகாலச் சமுதாயத்தின் மாறுபட்ட பிரச்சினைகளைக் கதைகளின் கருவாக்கி வெறும் உணர்ச்சி முனைப்புகளுடனோ அன்றிப் பிரசார வாயையுடனோ படைப்புக் களைச் சித்திரிக்காது பிரச்சினைகளின் அடிப்படைகளை ஆழமாக அணுகி, அலசி ஆராய்ந்து எழுத முனைந்து எழுத்துலகில் தன் பெயரைப் பதித்துக் கொண்டவர் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் அசோகாம்பிகை யோகராஜா எனும் இயற்பெயரைக் கொண்ட மண்டுர் அசோகா.

தனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'கொன்றைப் பூக்களி'ற்கு சாகித்ய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டதோடு; 'பாதைமாறிய பயணங்கள்' என்ற நாவலிற்கு வட கிழக்கு மாகாண சாகித்ய விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டவர் அசோகா. தற்போது இவரது மூன்றாவது இலக்கிய அறுவடையாக 'சிறுகொடிந்த பறவைகள்' எனும் சிறுகதைத் தொகுதியினை தமது 12 ஆவது பிரசுரமாக உதயம் பிரசுரத்தினர் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளனர்.

பதினாறு வருடங்களில் எழுதப்பட்ட இவரது கதைகளில் பத்தினை இந்நூல்

உள்ளடக்கியுள்ளது. தொகுதியினை ஒரே மூச்சில் வாசகர் வாசிக்க முடிந்ததும் தொகுதி வாசகர் மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கமும் இலக்கிய பரப்பில் தான் ஆரம்பித்த பயணத்தின் விளைவு வளர்ச்சியா அல்லது தேக்கமா என ஆரம்பத்தில் தனதுரையில் அசோகா தொடுக்கும் வினாவிற்கு விடையாக அமைகிறது.

சீதனப் பிரச்சினை, பெண்களின் மீதான அத்துமீறிய சுரண்டல், பாலியல் பலாத்காரங்கள், பிராந்திய மண்ணில் நிலவும் சமகாலப் பிரச்சினைகள் இவைகளே பத்துக் கதைகளிலும் தொனிப்பொருளாக விளங்கினும் குடும்பம் என்ற தனித்தனிச் சிறைகளில் பெண்கள் அடக்கப்பட்டிருத் தலையே பரவலாக இத்தொகுதியில் தனது படைப்புக்களில் அசோகா முனைப்பாக கூறியுள்ளார். அதாவது பெண்கள் பற்றிய பிரக்ஞையுடனேயே இந்நூலில் பெரும்பாலான கதைகளை இவர் எழுதியுள்ளார் எனலாம்.

சமகாலப் பிரச்சினைகளில் பிராந்திய இளைஞர்கள் சிக்குண்டு தவிப்பதையும் அதைத் தவிர்க்க தமது பந்தங்கள் இளமை சுகங்களையெல்லாம் தியாகம் செய்து விட்டு வெளிநாடு சென்று அந்நியப்பட்டிருக்கும் நிலைவரங்கள் பற்றியும் தனது அண்மைக்கால அறுவடைகளில் இவர் அணுகியிருப்பது மண்டுர் அசோகாவின் வரலாற்றுப் பயணத்தில் நிச்சயமாக ஒரு தேக்கநிலைக்கு கட்டியங் கூறியிருக்க முடியாதது.

இந்த வகையில் 'மீறப்படவேண்டிய எல்லைகள்', 'சிறகொடிந்த பறவைகள்', 'நாணல்கள் நிமிர்ந்தால்...' 'எங்களாலும் முடியும்' ஆகிய நான்கு கதைகள் இத்தொகுதியில் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்க கதைகளாக விளங்குகின்றன.

தங்கைக்குச் சீதனம் கொடுக்க நேர்ந்த கணவனின் அதே தேவை அவளது தங்கைக்கும் ஏற்பட்ட போது அதனைத் தட்டிக் கழிப்பது மட்டுமன்றி 'என்றை தங்கச்சிக்கு நான் செய்தால் அதைக் கேட்க நீ யார்?' எனவும் கேட்கத் துணிந்த

போது அவள் பூகம்பமானதாக வர்ணித்தபோதும் (எங்களாலும் முடியும்); களங்கமில்லாத அன்புடன் உடன்பிறந்த சகோதரனாக நின்று பழகிய தனது மனைவியின் காரியாலய சக ஊழியனில் சந்தேகப்பட்டு அத்துமீறி அவனை அணுகி தன் மனைவியை விட்டு விலகும்படி கேட்டதை அறிந்த மனைவி கொதித்து "இப்படி வதைச்சு மிதிக்கிற ஆண்களோடு வாழ்வதைக்காட்டிலும் விலகியிருப்பதே மேல்!" எனக்கூறிய போதும் (நாணல்கள் நிமிர்ந்தால்); குமர்ப்பிள்ளைகளை வீட்டில் வைத்துக் கொண்டு இளமை நாடகம் ஆடும் பெற்றோரை விட்டுத் தன் மனங்கவர்ந்தவனுடன் செல்லத் துணிந்த தங்கை, விழிப்பு நிலை குன்றிய தன் அக்காவின் தேவைகளையும் மனதில் கொண்டு தன் முடிவை, கிட்டக்கூடிய விடிவை தீர்மானிப்பதாக விளம்பிய போதும்; (சிறுகொடிந்த பறவைகள்) பெண்களின் உணர்வுகள், மன அழுத்தங்கள் முதலியன யதார்த்த வாழ்வோடு மோதுகின்ற தன்மைகளை மிக இயல்பாகவே மண்டுர் அசோகா தன் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார் எனலாம்.

இந்தவகையில் சக்தியற்ற பெண்களின் மெளன உணர்வுகளுக்கு 'சிறுகொடிந்த பறவைகள்' வாயிலாக வடிவங் கொடுத்ததன் மூலம் மண்டுர் அசோகா தனது இலக்கிய ஆளுமையின் வீச்சினை மேலும் அகலப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார் என்ற கூற்று விவாதமற்றதாகவே அமையத்தக்கது.

குமுறல்கள்

போர்க்கால மற்றும் இனப்பூசல்கள் சார்ந்த கதைகளே வீறும் வேகமும் கொண்டு விளங்குவதோடு, கலைத்துவம் உடையன வாகவும் திகழ்கின்றன என்று கூறும் அளவிற்கு அண்மைக் காலங்களாக சில படைப்புக்கள் நம்பிக்கை தருவனவாக அமைந்திருக்கின்றன. 1998இல் வெளியான பதினாறிற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைத் தொகுதிகளுள், தரமேம்பாடு கொண்டு விளங்கும் நூல்கள் என்ற கணிப்பிற்குள் வரும் முதல் மூன்று அல்லது நான்கு தொகுதிகள் கூட இத்தகைய பரிணாமத்தை வெளிப்படுத்தும் இயல்புள்ளனவாகவே காணப்படுகின்றன.

மேற்படி தொகுதிகளைத் தவிர எஞ்சிய வற்றுள்ளும் சில தொகுதிகள் போரின கொடூரங்களையும் அதன் விளைவுகளையும் இன மோதல்களையும் அதனால் ஏற்பட்ட அழிவுகளையும் ஈரின மக்களிடையே இருக்க வேண்டிய உறவின் புதிய அணுகுமுறைகளையும் மிகவும் இயல்பாகவே வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. இந்த வகைக்குள் அடக்கத்தக்க ஒரு நூலாக கனகசபை தேவகடாட்சம் எழுதிய 'குமுறல்கள்' என்ற அறுவடையினைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

குமுறல்கள் தொகுதியில் ஆசிரியர் எழுதிய 31 'சின்னஞ்சிறு கதைகள்' தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. 1998 இல் வெளியான ரூபராணி ஜோசப் எழுதிய 'வித்தியாசமான விளம்பரம்' எனும் நூலில் இடம்பெற்ற கதைகளைப் போலவே; வழமையான சிறுகதை கட்டமைப்பிலிருந்து விலகிய ஒரு புதிய பரிணாமத்தை வெளிப்படுத்தும் பதிவுகளாகவே இவை அமைந்திருக்கின்றன. 'அது, இக்கால அழுக்கங்களை தகர்ப்பதாகவே இருக்கும்' எனக் கூறும் கனகசபை தேவகடாட்சம், 1996 இல் 'காலக்கீறல்கள்' என்ற தனது கன்னித் தொகுப்பினை வெளிக்கொணர்ந்திருந்தார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இன மோதல்களினாலும் போரினாலும் விளையும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த மனநிலைகளும் மனக் குமுறல்களுமே இவரது பெரும்பாலான கதைகளின் கருப்பொருள்களாகியுள்ளன. இலகு வாசிப்பிற்காக இக்கதைகள் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அவையாவும் சமூகம் பற்றிய பிரக்ஞை பூர்வமான வெளிப்பாடுகளாகவே காணப்படுவதனாலேயே தேவகடாட்சமும் கவனிப்புக்குரிய ஒருவராகின்றார்.

உதாரணத்திற்கு அவரது ஒரு சில கதைகளை உசாத்துணை கொள்வது அவசியமாகின்றது.

"உங்கடையவர் சாவுக்கு ஆர் காரணம் எண்டு அவனுக் கேப்பானுகள். அதுக்கு நீங்கள் உண்மை சொன்னீங்களோ நடட ஈடும் கிடையாது ஒண்டும் கிடையாது"

சாரதாவால் இதை மட்டும் தான் ஜீரணிக்க இயலவில்லை. "இப்படி அபாண்டமான பொய்யைக் கூறி அதைப்பெற வேண்டுமா?" உண்மை மெளனித்திருந்தது.

அவள் மனம் குமுறியது. ஒரு கணம் பின் நோக்கினாள். நடட ஈட்டிற்காகக் கடன்பட்டவைகள் - இந்த ஆவண சேகரிப்புக்காக அவள் செலவிட்டவைகள்.

அவளது பெயர் அழைக்கப்படுகின்றது. மெளனமாகப் போகிறாள் (பக்கம் 22).

'எரிமலை' என்ற மேற்படி கதையில் "எனக்கு நடட ஈடும் வேண்டாம்! ஒண்டும் வேண்டாம்!!" என்ற இலட்சிய முடிவினை சாரதா பாத்திரம் வாயிலாக வெளிப்படுத்தாது; உயிர்ப்புடன் வாழ்க்கை யதார்த்தத்தை சித்திரித்ததன் மூலமாக வாசிப்போர் நெஞ்சை நெருடச் செய்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

இதே நட்டாட்டுப் பிரச்சினை இன்னோர் கதையில் மேலும் ஒரு பரிமாணம் பெறுகின்றது.

"உன்ரை அம்மாட்ட எல்லாம் விபரமாக சொல்லிட்டேனே! அதாவது பாம்பு கடிச்ச செத்தவங்களுக்கு நட்டாட்டு கொடுக்க மாட்டாங்க! அப்படி சிபாரிசு பண்ணினாலும் அது எங்களுக்குத்தான் சிக்கல்" என்றார் விதானையார்.

"என்ற அப்பா பாம்பிட்ட 'கடி' எண்டா போனவர்? இரவில் சுத்திவளைப்பிலை இருந்து தப்ப எண்டு பாம்புப் புற்றடியிலை போய் இருந்தபடியால்தான் பாம்பிட்ட கடிவாங்கிச் சாக வந்தது" சிறுமியின் சிவப்பேறிய கண்களைப் பார்த்த விதானையாருக்கு.....

அச்சிறுமியின் பத்திரகாளி பாவனை விதானையாரை அதிரவைத்தது. சமையலிலும், துவையலிலும் குடும்ப வாழ்விற்குள்ளும் தம்மை அடைத்துக் கொள்பவர்கள் பெண்கள் என்ற கோட்பாடு சரிவதை அவர் உணர்ந்தார். சுற்று நிருபங்களும் சட்டங்களும் அவரது கண் முன்னால் வெடித்துச் சிதறின.

இறுதியில் அச்சிறுமியின் முகம் நோக்காதே விதானையார் கூறுகிறார். "சரி! அம்மாவை வரச் சொல்! " (பக்கம் 35).

மண்ணின் தோற்றத்தையே மாற்றியமைக்க வல்ல இளைஞர், யுவதி எழுச்சிகளை சூசகமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது 'போராளி' எனும் அக்கதை.

மொத்தத்திலும்; மூதூர் மல்லிகைத்தீவு மக்களின் வாழ்வியலைக் காட்டும் கோலங்களாக மட்டும் அன்றி முழு இனத்திற்குரியனவாகவும் தேவகடாட்சத்தின் 'குமுறல்கள்' விளங்குகின்றன. சமூக அழுத்தத்தை, சமையைத் தன் படைப்புக்கள் மூலம் உணர்த்தும் திறன் கொண்ட ஆசிரியர், 'சின்னஞ்சிறு கதைகளாக' அன்றி சிறுகதை என்ற கட்டமைப்புக்குள் நின்று எழுதுவாராயின் சிறந்த சித்திரிப்புக்களை அவரால் வெளிக்கொணர முடியும் என்ற உண்மையினையே இக் 'குமுறல்கள்' எதிர்வு கூறுகின்றன.

அழியும் கோலங்கள்

குமரப்பர் பெரியதம்பியிலிருந்து ஆறு முகம் இரத்தினவேலோன் ஈறான அரை நூற்றாண்டு கால புலோலியூர் புனை கதை வரலாற்றில் கணிசமான அளவில் கதைகளைச் சிருஷ்டித்த பெருமைக்குரியவர் கதிர்காமு தம்பையா.

புலோலியூர் க. சதாசிவத்தின் நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகள் உட்பட ஆறு நூல்கள், இரத்தினவேலோனின் இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள், ஏ. ரி. நித்தியகீர்த்தியின் நாவலான 'மீட்டாத வீணை', செ. கந்தசாமியின் சிறுகதைத் தொகுதியான 'மெல்லத் தமிழினி...', என புலோலியூரின் பெரும் பாலான புனைகதைஞர்களது அறுவடைகள் யாவும் அரங்கேறிய போதிலும், நூற்றிற்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதிய பழம் பெரும் எழுத்தாளர் புலோலியூர் க. தம்பையா வினது ஒரு நூலாவது இதுவரை ஆவணப் படுத்தப்படாதிருந்தமை பெருங்குறையாகவே இருந்து வந்தது. அக்குறையினை நீக்குமாப்போல் தம்பையா கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக எழுதிய கதைகளுள் பதினான்கினைத் தொகுத்து 'அழியும் கோலங்கள்' எனும் மகுடத்தில் தற்போது வெளிக் கொணர்ந்துள்ளனர் கொழும்பு 06, மீரா பதிப்பகத்தினர்.

கொழும்புக் கோட்டையிலிருந்து யாழ்தேவியில் சென்று கொடிகாமத்தில் இறங்கி, காத்திருக்கும் பருத்தித்துறை 'பஸ்'ஸில் முண்டியடித்துக் கொண்டேறி எழுபதுகளில் பயணித்த நம்முன்னோரது வாழ்க்கைக் கோலங்களை, அன்றாட வாழ்க்கையில் அவர்கள் பட்ட அவஸ்தைகளை, மன உளைச்சல்களை இவரது கதைகள் மிக அற்புதமாகவே பதிவு செய்திருக்கின்றன.

இந்த வகையில் இவரது கதைகளில் சிறந்த படைப்பாக 'ஊருக்குப் போனவர்' என்ற சிந்தாமணிப் பத்திரிகையில் பிரசுரமான கதையினைக் கொள்ளலாம்.

'பேய்த்தனமாக முன்பின் யோசிக்காமல் அவசரப்பட்டு காலமில்லாத காலத்திலை ஊருக்குப் போய் மொக்குத்தனமாக வேலை செய்து போட்டு' வந்த கனகசபை மனைவியின் கடிதம் வரத் தவணை தவறியதால்; எட்டு மணியாகியும் கந்தோருக்கு போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தும் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்க மனமின்றி கண்களை மூடிக் கொண்டு முகம் குப்புறப் படுத்திருக்கின்றார்.

"ஐயோ ஏன் இன்னும் அந்தக் கடிதம் வரேல்லை. முப்பத்தி ஏழு நாளாயிருக்குமோ?"

வேர் யாழ்ப்பாணத்திலும் வாழ்வு கொழும்பிலுமாக வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சராசரி நடுத்தர வயது மனிதனின் மன உளைச்சல் இப்படித்தான் இருக்கும். முப்பத்தேழு, நாற்பது என நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவனது மனம் அடையும் பதற்றம் வார்த்தையில் வடிக்க முடியாதது. ஆனால் இங்கு புலோலியூர் க. தம்பையா அவற்றினை வார்த்தைகளில் வடித்த முறைமையிலேயே வெற்றி அடைந்திருக்கிறார்.

"இப்படித்தான் ஒவ்வொரு மாதமும் ஊருக்குப் போய்விட்டு வந்து அமாவாசைக் கிடையாய்க் கிடக்க வேண்டிக் கிடக்கு. மனிதியின்றை கடிதத்தைக் கண்ட பிறகுதான் பூரணை. சீ! என்ன இழவு வாழ்க்கை? சீவியம் முழுக்க இப்பிடித்தார் பயந்து, பயந்து சாக வேண்டிக் கிடக்கு."

அடுத்த முடக்கில் மணிச்சத்தம் கேட்கவே, துள்ளி எழுந்து ஓடிப்போய் தனக்குரிய அந்த எதிர்பார்த்திருந்த கடிதத்தைப் பெற்று ஆவல் மிகுதியால் அதிலேயே பிரித்துப் படிக்கிறார்.

"பயம் வேண்டாம். நல்ல சேதி. வேலைப்பராக்கில் உடன் பதில் போட முடியவில்லை..."

முகமெல்லாம் பூரணைச் சந்திரன் போல் பிரகாசிக்க கனகசபை வாய்விட்டுச் சிரிக்கிறார்.

புனித தாம்பத்தியம் கூட பொருளாதாரத்துடன் போட்டியிடுகின்ற இக்கட்டான நிலைமையினை இயல்பான பாத்திரங்களினூடாக ஆசிரியர் சித்திரித்திருக்கும் முறைமை இங்கு அதிக அழுத்தத்தையும் செல்வாக்கையும் பெற முனைகிறது.

அழியும் கோலங்கள் என்ற மகுடக் கதையில் காரியாலயத்திற்கு மாற்றலாகி வந்த ஒரு அழகிய இளம் பெண் எவ்வாறு அக் காரியாலயம் முழுவதையும் அடியோடு மாற்றி விடுகிறாள் என்பதை மிகுந்த நகைச்சுவையுணர்வுடன் ஆசிரியர் சித்திரித்திருக்கின்றார். எல்லா மனிதர்களையும் மிகுந்த பரிவோடு பார்க்கும் புலோலியூர் தம்பையா ஒவ்வொரு வருடைய நடவடிக்கைகளில் உள்ள சகல அமிசங்களையும் ஆழமாகக் கவனித்து தனது இப்படைப்பில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

உதாரணத்திற்கு வசந்தியின் வரவைப் பற்றி விபரிக்கையில் ஆசிரியர் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

இந்த வருடமே பென்சனில் போகவிருந்த ஓ. ஏ. சங்கரப்பிள்ளை இவளின் வருகையால் இன்னுமொரு வருட எக்ஸ்ரென்சனுக்கு எழுதிப் போட்டிருக்கிறார்.

சீப் கிளார்க் சின்னத்தம்பி தன் மேசையில் கிடக்கும் தினவரவு இடாப்பில் வசந்தி குனிந்து கையெழுத்திடும் போது, தன் கண்ணாடியை இறக்கியும் உயர்த்தியும் அவளின் கழுத்துச் சங்கிலி எங்கே போய் முடிகிறதென்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் போது சின்னத்தம்பியாரின் வாய்க்குள் ஒரு வள்ளம் மிதக்க விடக்கூடிய ஜலம் ஊறிவிடும்!

இவ்வாறெல்லாம் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் இந்த அழகின் ஆயுள் சொற்பம் தான். அதன் பிறகு?

சுவை தந்தவையெல்லாம் சுமையாகிப் போய், பளிங்கு மேனி சுருங்கிப் போய்- நோய் பிடித்து, சிரங்கு பிடித்து சீழ் பிடித்து....

"நிலையற்ற இந்த அழகை நம்பி நீங்கள் இனியாவது பாவகாரியங்களைச் செய்யாதீர்கள் வசந்தி!" என அவள் தன் அழகை வைத்துப் பழிவாங்கிய ஆனந்தன் கூறியபோது தான் வசந்தி சகலதையுமே உணரத் தலைப்படுகின்றாள்.

இவ்வாறு தம்பையாவின் கதைகள் அனைத்திலும் மனித மனங்களின் சலனங்கள், சபலங்கள், உள்ளத்தின் உணர்வுகள், ஏக்கச் சுழிப்புகள் என்பன வட்டமிடுகின்றன. இவரின் கதா பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் இயல்பானதாகவும் உயிர்த்துடிப்புடன் உலாவருவதும் குறிப்பிடத்தக்க இன்னுமொரு அமிசமாகும். இந்த வகையில் தொகுதியில் இடம்பெற்ற மேற்படி இரு கதைகளுடன் 'ஓர் ஆசிரியர் அநாதையாகிறார்', 'பாசம் வண்டியேறுகிறது' போன்ற கதைகளும் தம்பையாவைப் பிரபலப்படுத்த வல்லன.

புலோலியூரின் சிறப்புகள் பற்றியும் தம்பையாவின் எழுத்துகள் பற்றியும் தரவுகளுடன் ஆராய்ந்து தரமானதொரு முன்னுரையை அளித்து நூலிற்கு அணி சேர்த்துள்ளார் தெளிவத்தை ஜோசப்.

போர்க்கால உன்னத கதைகள் தொகுதிகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் அழியும் கோலங்களில் இடம்பெற்ற கதைகள் நாம் கடந்து வந்த பாதையினை திரும்பிப் பார்க்க வைக்கின்றன. சிறுகதை அடைந்து வரும் கூர்ப்பு நிலைக்கொரு படிக்கல்லாக அமைகின்றன.

இருமை!

திறனாய்வுத் துறையில் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக ஈடுபட்டு தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் காத்திரமான விமர்சனங்களைப் பதிவு செய்திருக்கும் கே. எஸ். சிவகுமாரனை ஒரு சிறுகதை ஆசிரியராகவும் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு அறிய வைக்கும் வகையில் வெளிவந்திருக்கிறது 'இருமை' சிறுகதைத் தொகுதி. கலை, இலக்கியத் திறனாய்வு, கைலாசபதியும் நானும் மற்றும் பத்தி எழுத்துக்களும் பல்திரட்டுக்களும் என்ற தொடரில் (உயர் ஆவணமாகவும் பயன்படுத்தத்தக்கதாக) நான்கு நூல்கள் என தமிழில் ஆறு நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் இரண்டுமாக திறனாய்வுத் துறையில் ஏலவே எட்டு நூல்களை அறுவடை செய்திருக்கும் கே. எஸ். சிவகுமாரனிற்கு 'இருமை' இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி. 1982 இல் 'சிவகுமாரன் கதைகள்' என்ற இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி வெளியாகியிருந்தது.

கொழும்புச் சூழல் கதைகள், யாழ்ப்பாணச் சூழல் கதை, மட்டக்களப்புச் சூழல் கதைகள், கண்டிச் சூழல் கதை, தமிழகச் சூழல் கதை

கள் என்ற ஐம்பெரும் பிரிவுகளில் மொத்தம் பதினைந்து கதைகள் நூலில் இடம்பெறுகின்றன. வாழ்க்கை முறைமை, பேச்சு வழக்கு, கலாசாரம் போன்றவற்றால் மாறுபடும் இந்த ஐந்து நிலப்பரப்புக்களையும் சிவகுமாரன் படம்பிடித்திருக்கும் தன்மையிலும் பார்க்க உளவியற் பாங்கில் சுவாரசியமான கதைகளைப் படைத்திருக்கும் தன்மையே தொகுதியில் முனைப்பாக உள்ளது.

அறுபதுகளின் முற்கூற்றில் சிறுகதைகளின் வீச்சு எவ்வாறாக அமைந்து இருந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள ஓர் உசாத்துணை ஆவணமாகவும் இத்தொகுதி அமைந்திருப்பது இதன் வரவில் குறிப்பிடத்தக்க அமிசமாக விளங்குகிறது.

‘இக்கதைகள் எனது வளரிளம் பருவத்தில் அல்லது நான் முதிரா இளைஞனாக இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டவை’ என முன்னுரையில் தனக்கே இயல்பான மிக்க அடக்கத்துடன் கூறுகிறார் நூலாசிரியர். அந்தக் காலகட்டத்தில் ஆசிரியர் மதிப்புடன் வாசித்த பிச்சமூர்த்தி, மு. வரதராசன் போன்றோரது பாதிப்புக்கள் சில படைப்புகளில் காணப்பட்டாலும் தன்னைக் கதைகளின் பாத்திரங்களாக்கி கதை கூறுதல்; வேறுபட்ட யுக்திகளில் அல்லது களங்களில் கதையை நகர்த்தியிருத்தல்; உளவியல் ரீதியான பாத்திரங்களை உலவவிட்டு கதையைப் படைத்திருத்தல் போன்ற இன்னோரன்ன அமிசங்களால் சிவகுமாரன் இனங்காணப்பட்டிருக்கின்றார் எனலாம்.

மல்காந்தி, வாழ்க நீ தமிழுணங்கே, கண்ணெடுத்தும் பார்ப்பேனோ கன்னியரை, ஆள் மாறாட்டம், டயறிக் காதலி, எழுத்தாளன் காதலன் போன்ற கதைகள் ஓர் இலக்கியவாதியின் ஆரம்பகாலப் படைப்புக்கள் எவ்வாறிருந்திருக்கும் என்பதற்குச் சாட்சி கூறுவனவாக அமைந்திருப்பினும் ‘டயறிக் காதலி’, ‘எழுத்தாளன் காதலன்’ ஆகிய இரு கதைகளிலும் கதைகளை நகர்த்த ஆசிரியர் கையாண்டிருக்கும் யுக்தி கதைகளுக்கு குறிப்பிடும்படியான கனதியைக் கொடுத்திருக்கிறது.

'மல்காந்தி', 'இனம் இனத்துடன்' போன்ற கதைகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் யுக்தியான, சிவகுமாரனே கதைகளில் பாத்திரங்களாக உலவிவருதல் அந்தக் கால கட்டத்தில் கவனத்தில் கொண்டிருக்கப்படக்கூடியது. 'கண்ணெடுத்தும் பார்ப்பேனோ கன்னியரை', 'ஆள் மாறாட்டம்' ஆகிய இரு கதைகளிலும் முடிவில் கூறப்படும் செய்தி பெண்களுக்கு தார்மீக ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தும்படியாக இருப்பது இதமானதாக இல்லை.

'அவர்கள் உலகம்' கதையில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவர்களது கோலாகலமான கேளிக்கைகளை ஆசிரியர் படம் பிடித்திருக்கின்றார். தமிழ் இலக்கிய கால ஒரு நிகழ்வை 'குறிஞ்சிக் காதல்' கதையில் சித்திரிக்க முனைந்திருக்கிறார் கதாசிரியர் சிவகுமாரன்.

இளவயதில் கூடிப் பழகிய மைத்துனரும் மைத்துனியும் பெரியவர்களானதும் அந்நியப்படுத்துவதான உணர்விற்கு ஆளாவதும்; அதற்கான காரணம் 'அத்தானை விட நான் படிப்பில் குறைந்த காரணத்தினாலா?' என அவள் எண்ணுவதும் 'எனது இயலாமையினாலா?' என அவன் எண்ணுவதுமே 'தாழ்வு மனப்பான்மை' என்ற கதையின் அடி நாதமாக அமைந்திருக்கிறது. அவனது அந்த இயலாமை கதையின் இறுதியிலேயே கூறப்படுவதும் கதை நகர்த்த சிவகுமாரன் கையாண்டுள்ள வேறுபட்ட உத்திமுறையுமே இக்கதைக்கு வலுச் சேர்த்திருக்கின்றன.

கதை நிகழ்வினைச் சித்திரித்த முறைமையில் 'இழை' கதையும், எழுதிய முறையில் புதுமையைக் கையாண்டிருப்பதில் 'இருமை'யும் இரசமான கதைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. படித்த தம்பதியினரிடையே ஏற்படக்கூடிய இயல்பான சிக்கல்களை 'இருமை'யில் மிகவும் லாவகமாக கையாண்டுள்ளார் கதாசிரியர்.

தமிழகத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தினை 'கருணையின் விலை என்ன?' கதைமூலம் கூறியிருக்கும் சிவகுமாரன்

வாழ்க்கையின் உண்மையான தரிசனங்களை இக்கதையின் வாயிலாக இயல்பாகக் காட்ட முனைந்திருப்பது திருப்தி தருகிறது.

இத்தொகுதியில் பதினைந்து கதைகள் இடம்பெற்றிருந்தாலும் 'உறைவிடம் மேலிடம்', 'பகட்டு' ஆகிய இரு கதைகளுமே கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களிடம் பொதிந்திருக்கும் புனைவாற்றலையும் திறனையும் ஓரளவிற்காவது வெளிப்படுத்தியிருக்கும் கதைகள் எனலாம்.

உளவியல் ரீதியாக கதைகள் அணுகப்பட்டிருப்பதும் கதாபாத்திரங்கள் பேசும் வசனங்களை இயல்பாகவே உருவாக்கியிருப்பதும் (அதாவது ஆங்கிலம் தேவைப்பட்ட இடத்தில் உரையாடல்களை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் அமைத்திருப்பது) நம்புந்தன்மையாக இக்கதைகளை சிருஷ்டித்திருப்பதுவுமே கலைநயத்துடன் இவ்விரு கதைகளும் அமையக் காரணமாயிருந்திருக்கின்றன எனலாம்.

இளம் மனநோயாளி ஒருவன் தனது நோயின் நிமித்தம் ஒரு இளம் பெண் டாக்டரைச் சந்திக்கின்றான். தனது பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றையும் டாக்டரிடம் சொல்லிய அவன் இறுதியாக டாக்டரின் கைகளைப் பற்றுகிறான். முகத்தை வருடுகிறான் அப்போது எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமும் செய்யாது, கூச்சல் இடாது அந்தப் பெண் டாக்டர் மிக அமைதியாகவே இருந்து லேசாக முறுவலிக்கின்றாள். நிதானமாக தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்ட அவன் "டாக்டர் என்னை மன்னித்து விடுங்கள் தகாத முறையில் நான் நடந்து விட்டேன்" என்கிறான். அதற்கு டாக்டர் கூறுகிறார் "நீங்கள் ஒன்றும் அப்பிடித் தகாத முறையில் நடந்து கொள்ளவும் இல்லை. நான் ஒன்றும் தகாத செயலுக்கு என்னை உட்படுத்திக் கொள்ளவும் இல்லை". அதாவது மருத்துவர் போன்றவர்கள் எதையும் தாங்கும் இதய பலத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்ற செய்தியையே கே. எஸ். சிவகுமாரன் 'உறைவிடம் மேலிடம்' என்ற இக்கதை மூலம் சொல்ல முனைந்திருக்கிறார்.

பகட்டாக இருந்த பெண்ணிடம் சினிமா இதழ் ஒன்றிற்கு 'போஸ்' கேட்கப்பட்டபோது எரிமலையாக அவள் மாறும் சம்பவத்தை விபரிக்கும் 'பகட்டு' கதையின் முடிவில் அவளது தீர்மானம் இப்படியாக அமைகிறது. "இனிமேல் என் கணவர் முன்னிலையில் கூட நான் பெண்மை பூண்டு, மென்மையாக அடக்கமாகத் தான் இருக்கவேண்டும்". உளப்பகுப்பியல் பாங்கில் அமையப் பெற்ற இக்கதையின் அதிரவைக்கும் முடிவு பாத்திரச்சித்திரிப்புக்கு பொருத்தமானதாய் அமைந்துள்ளது.

இலங்கை வானொலியிலும் 'த ஐலெண்ட்', 'வீர கேசரி', 'நவமணி' போன்ற பத்திரிகைகளிலும் பணிபுரிந்த பி. ஏ. பட்டதாரியான இவர் தற்போது ஓமான் நாட்டில் ஆங்கில விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றார். இலங்கையில் இதுவரை வெளியான சிறுகதைத் தொகுப்புக்களுள் பெரும்பாலான வற்றை விமர்சித்திருப்பவர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் ஒருவரே. இதனால் சிறந்த தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் சிறந்த கலை இலக்கிய விமர்சகராக (சிவகுமாரனின் பாஷையில் கூறுவதானால் பத்தி எழுத்தாளராக) மதிக்கப்படுபவர். மொத்தத்தில் சிறந்த விமர்சகர்/ கலை இலக்கியப் பத்தி எழுத்தாளர் என்கின்ற அவரது அந்த 'இமேஜ்' எந்த வகையிலுமே 'இருமை' நூலால் பாதிக்கப்படவில்லை என்பதை மட்டும் நிறைவாகக் கூறிக் கொள்ளலாம்.

மெல்லத் தமிழ் இனி....

இலக்கிய எழுச்சி ஏற்பட்ட அறுபது களில்; எழுத ஆரம்பித்ததிலிருந்தே சுய நிலைப்பாடு கொண்டு எழுதியதில் தனக்கென ஒரு இடத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பவர் செ. கந்தசாமி.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேல் பல சிறுகதைகளை எழுதியிருந்தாலும் தனக்கென ஒரு தொகுதியினை இதுவரை வெளிக்கொணராததில் இவரது ஆற்றலை முழுமையாக எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. மெல்லத் தமிழ் இனி... என்ற மகுடத்தில் தற்போது கொழும்பு 06, மீரா பதிப்பகத்தினரால் வெளிக்கொணரப்பட்ட நூலில் முப்பது வருடங்களில் இவர் எழுதிய சிறுகதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பத்துக் கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

முற்போக்கான சிந்தனைகள் முனைப்புப் பெற்ற காலகட்டம் முதல் தேசிய இனப் பிரச்சினை தலை தூக்கிய காலம் ஊடாக போர்க்காலச்சூழல் வரையிலான பின்னணியில்; ஒரு பிராந்தியத்தில் நிகழ்ந்த மாறுதல்களை வடமராட்சி பின்புலமூடாக இவரது படைப்புக்கள் சித்திரிக்க முனைகின்றன.

'அம்மா மாறி விட்டாள்', 'அவள் நடுத்தெருவில் நிற்கிறாள்' ஆகிய இரு கதைகளும் இலக்கியத்தின் எழுச்சி மிக்க காலகட்டம் எனக் கொள்ளப்படும் அறுபதுகளின் வீச்சுக்கு உட்பட்டுத் திகழ, தேசிய இனப்பிரச்சினைக்குரிய காலத்திற்கான கருவைத் தரும் உருவகக் கதையாக 'எல்லை' என்ற கதையும், போராட்ட காலத்திற்கான அல்லது புலம் பெயர்ந்த காலகட்டத்திற்குரிய கதையாக 'மெல்லத் தமிழ் இனி' என்ற கதையும் வரைபு போல் ஒழுங்கமைந்து கலாநீதியாக இவரில் நிகழ்ந்த வளர்ச்சி நிலையினைக் காட்டி நிற்கின்றன.

பொறுப்பில்லாத குடிகாரக் கணவன் முருகேசுவிற்கு வாழ்க்கைப்பட்ட மீனாட்சி தனது நான்கு பெண் பிள்ளைகளையும் வளர்த்து ஆளாக்கப்படும் அவலத்தை தத்ரூபமாய்க் காட்டி நிற்கின்றது 'கெடுகுடி' என்ற முதலாவது கதை. அடுத்தவேளை சோற்றுக்கே மீனாட்சிபடும் அவலத்தினை உயிர்ப்புடன் சித்திரித்திருக்கின்றார் ஆசிரியர். தன்னம்பிக்கையும், தளராத உறுதியும் கொண்ட பாத்திரமாக மீனாட்சியை அறிமுகப்படுத்தியுள்ள கந்தசாமி கதையின் முடிவில் 'முருகேசுவைத் தேடி எங்கும் மீனாட்சி போகமாட்டாள். அந்தக் கவலையும் அவளுக்கில்லை இப்போது' என்று கூறியதில் அப்பாத்திரத்தின் முழுமையினை உணரவைத்து விடுகிறார்.

'அலையோடும் வலையோடும்' தொழில் செய்கின்ற ஒரு பிரிவு மக்களின் வாழ்வியலைப் புரிந்து கொண்டு எழுதப்பட்ட கதை 'அலைகள்.' வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கி நசிந்தாலும் நேர்மையாக உழைக்க வேண்டும் என்ற இலட்சிய நோக்குடைய ஜோசப், 'அலையோடும் வலையோடும் மல்லாடிக் கண்ட பயன் என்ன? மீன் வலைக்கிற சாக்காகப் போய் குறுக்கு வழியில் பொருளீட்டினால் என்ன?' எனச் சிந்திக்கும் ஜோசப்பின் மனைவி பிலோமினா, இவர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள், வாக்கு வாதங்களையும் கடலிற்குச் சென்ற ஜோசப் காணாமற் போகும் போது அவன் நினைவாய்ப் பிலோமினா வருந்துவதையும் அவனை

நினைந்தமுதலையும் புலோலியூர் கந்தசாமி பதிவு செய்திருக்கும் பாங்கு உணர்வைச் சில்லிட வைக்கிறது. 'நான்கு தினங்களின் முன் நிகழ்ந்த அந்தச் சம்பவத்தின் தாக்கம் அவள் இதயத்தை கெளுத்தி முள்ளாய் உறுத்தி வதைத்தது' என்ற வரிகள் கதைமாந்தர் களத்திற்கு ஏற்றாற் போல் அமைவதோடு கலாபூர்வமாகவும் இருக்கின்றது.

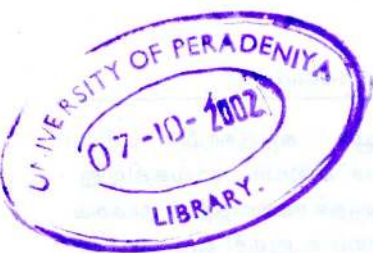
ஒரு பிரிவு மக்களின் வாழ்வியலைப் புரிந்து கொண்டு கதாசிரியர் 'அலைகள்' கதையினை எழுதியது போலவே ஒரு பெரும் பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கை முறைமை, அவர்களது கலாசாரம், பண்பாடு முதலானவற்றை வகுத்தாய்ந்து எழுதிய கதையாக 'தளீர்கள்' விளங்குகின்றது.

பெண்கள் மீது கட்டவிழ்க்கப்படும் அநீதிகள், கொடுமைகள் பற்றிய சீற்றம், 'நித்திய கல்யாணிகள்', 'இப்படி எத்தனை நாட்கள்', 'வீழ்ந்தும் நொருங்காத விமானங்கள்' உட்பட்ட இவரது பெரும்பாலான கதைகளில் பிரதிபலித்திருக்கின்றது.

இனிமையும் எளிமையும் கலந்த மொழிநடையும் உணர்ச்சி பூர்வமாகக் கதைகளை நகர்த்திச் செல்லும் இலாவகமும் அந்தந்த பிராந்தியங்களுக்கு ஒத்ததாகக் கையாளும் உவமானங்களும் பேச்சு வழக்கும் இவரது கதைகளுக்கு ஒரு கனதியையும் இவருக்கு ஒரு ஆளுமையையும் வழங்கியுள்ளன.

உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் நீண்ட பல காலங்களாக நில அளவையாளராகப் பணிபுரிந்தவர் செல்லையா கந்தசாமி. தனது தொழில் சார்ந்த புத்தறி வினையும், புத்தனுபவங்களையும் புகுத்தி இவர் புனைகதைகள் எழுது மிடத்து இவரது ஆளுமையின் சுவடுகள் மேலும் ஆழமாகப் பதிய வாய்ப்புண்டு.

திக்குவல்லை ஸப்வான்

உம்மாவுக்கு ஒரு சேலை

திக்குவல்லை என்றதுமே முதலில் நினைவுக்கு வரும் பெயர் கமால். ஆனால் தற்பொழுதெல்லாம் ஸப்வானின் பெயரும் நினைவில் மின்னுமளவிற்கு இலங்கை வானொலியின் முஸ்லிம் சேவையூடாகவும், பத்திரிகை, சஞ்சிகை வாயிலாகவும் கணிசமான இலக்கிய ஈடுபாட்டினை இவர் காட்டி வருகின்றார். சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் என ஸப்வானின் சிந்தனை பன்முகங்கொண்டதாயினும் அவர் காட்டிய ஆளுமை சிறுகதைத் துறையிலேயே சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

தனது இருபத்தைந்து ஆண்டுகால இலக்கிய விதைப்பின் விளைவால் அறுவடையான கதைகளுள் பதினெட்டைத் தொகுத்து 'உம்மாவுக்கு ஒரு சேலை' எனும் மகுடத்தில் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கும் ஸப்வான் வாசிப்போரின் உணர்திறனை மனதிற் கொண்டு தன்படைப்பினை சிருஷ்டிப்பதில் கவனஞ்செலுத்த முயன்றுள்ளார்.

புனைகதை இலக்கியத்திற்கு வாழ்க்கை தான் அடிநாதமாக அமைகின்றது. வாழ்வின் தளங்களிலிருந்துதான் பயணங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கதாசிரியரின் ஆற்றலே

அவன் எய்தும் தூரத்தினை தீர்மானித்துக் கொள்கின்றது. கிராம உத்தியோகத்தராகத் தன் தொழில் வாழ்வினை மேற்கொள்ளும் ஸப்வான், தான் மக்களுடன் பழகியதில் உணர்ந்து கொண்ட மானுடத்தின் மகோன்னதங்களை, தாழ்வுகளை, மனக்குமுறல்களைப் பகுந்தாய்ந்து பதிவு செய்திருக்கின்றார். இவரது பாதிப்புக்கள் இவரது படைப்புகளில் முழு வீச்சோடு வெளிவந்துள்ளனவா? இதற்கு விடை தேடி ஸப்வானின் 'உம்மாவுக்கு ஒரு சேலை' என்ற மகுடக் கதையினுள் உள்ளிடுவது அவசியமாகிறது.

'உம்மா.... பள்ளி முன்னுக்கு பெர்சா மேடையடிக்கிராங்க.... பசுந்து பசுந்தா ஜோடிக்கிராங்க... எதுக்கும்மா, யாரும்மா வாராங்க....?' சின்னவன் நிறுத்தாமல் கேட்டுக் கொண்டே போகின்றான். பாத்துமா சோகமாய்ப் புன்னகைக்கிறாள் (பக்கம் 105).

"அதெல்லாம் எங்களுக்கு எதுக்கு மகன்... அவங்க செய்றாங்க... எங்களையெல்லாம் அங்க வரவா விடுவாங்க.. நீங்க பேசாமல் பெய்த்து வெளையாடுங்கோ..."

உம்மாவின் பதில் சின்னவனுக்கு திருப்தியாக இல்லை. தனது ஆர்வத்தை அது கத்தரிப்பதாகவே அவனுக்குப் பட்டது.

"சொல்லுங்கும்மா....எதுக்கும்மா... மேடையடிக்கிராங்க"

"மகன்.. நபிகள் நாயக்கத்தோட பொறந்த தினத்த இந்த வருஷம் பெர்சா கொண்டாடப்போறாங்களாம்... அதுதான் இப்பிடி ஜோரா வேலையெல்லாம் நடக்குது..."

விடயத்தை அறிந்து கொண்ட சின்னவனின் மனதில் ஓர் ஆவல் எழுகின்றது. அங்கு சென்று நடப்பவற்றைப் பார்த்தால் என்ன? மெதுவாய் அங்கிருந்து நழுவுகிறான்

மைதானத்தை நெருங்கி விடுகிறான். "டேய் சின்னவன்... இங்க வாடா..." அவன் விதிர் விதிர்த்துப் போகிறான்.

"இந்த பாரு... நான் இந்த கொடிகள் மேடையில் கட்டும் வரையில்... இந்த ஏணியைப் பிடிச்சுட்டு இருக்கோணும்... ஒனக்கு ஏலுமா?" அங்கே புகையும் சிகரட்டினை விரலிடையில் வைத்துக் கொண்டு வந்த ஒருவர் அவனைப் பார்த்துக்

கேட்கிறார். எடுபிடி வேலைகளின் தேவை நிர்ப்பந்தம் காரணமாக அவன்... ஒதுக்கப்பட்ட சின்னவன்... அக்கணத்திற்கு.... அம்மைதானத்தால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றான்.

இந்தச் செய்திகளினூடாக ஸப்வான் கதையின் உச்சத்திற்கு இப்போது வருகின்றார்.

மேடையினை அலங்கரிக்கத் தேவைப்படும் சேலைகளை வழங்க வந்த பெண்மணி அவற்றை மைதானத்திற்கு அனுப்பி வைப்பதற்காக சின்னவனை தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறாள்.

வீட்டின் உள்ளே சென்ற பெண்மணி பல சேலைகளுடன் வெளியே வருகின்றாள். அவற்றைக் கண்டதும் சின்னவனுக்கு ஆச்சரியம் பொறுக்க முடியவில்லை. அத்தனையும் புத்தம் புதுசு போன்ற சேலைகள். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் கிழிசல்களுடன் சிரிக்கும் தாயாரின் சேலை மனக்கண் முன் தோன்றுகிறது.....

சேலைகளுடன் மைதானத்திற்குப் போகாமல் நேரே தனது குடிலை நோக்கி விரைகிறான்.

திக்குவல்லை போன்ற தென் மாகாணத்தில் உள்ள கிராமங்களில் ஏழ்மையுடன் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை குறித்து ஸப்வான் மேற்கொண்டிருக்கும் பகுத்தாய்வு வெற்றி பெறுவது யதார்த்தத்தில் பாத்துமா போன்ற தாய்மார் கூறும் கீழ்க்கண்ட வசனங்களால் தான்.

"மகன்... அதுவும் தப்புதான் மகன்... எனக்கு இருக்கிறதே ஒரே பொடவதான்... அதுக்காக நான் வருந்தல...இவ்வளவு காலமும் கைநீட்டாமல் ஒழைச்சி... தன்மானத்தோட வாழ்ந்தன்... பணம் இல்லாட்டிலும் பரவாயில்லை... பசியிருந்தாலும் பரவாயில்லை.. களவு... பொய் இல்லாம வாழ்ந்தா அதுவே போதும் மகன்...அதத்தான் நாயகமவங்களும் விரும்பினாங்க...இந்தா...இதக் கொண்டு போய்... அந்த நோனாகிட்ட குடுத்திட்டு வா...!"

கதை சொல்லும் ஆற்றல், மொழியினைக் கையாளும் லாவகம், தன் பிராந்திய மொழியினைக் கையாளாது சகலருக்கும் விளங்கவல்ல பொது மொழியினூடு கதையினை

நகர்த்திச் செல்லும் யுக்தி போன்றவை ஸப்வானில் குறிப்பிடும் படியாக உள்ளன. ஆனாலும்...வெறுமனே மார்க்சியச் சித்தாந்தத்தை வைத்து புனைகதைகளைச் சித்திரிப்பதால் மட்டும் அவை வெற்றிகரமான பதிவுகள் ஆகி விடுவதில்லை. பார்வையின் விரிவுக்கேற்றாற் போல் கலைத் திறமையும் இருத்தல் வேண்டும். மெளனி, சி. சு. செல்லப்பா போன்றோர் ஆழ்ந்த கலையுருவத்தை நாடியதாலேயே அவர்களால் அமரகாவியங்களைப் படைக்க முடிந்தது.

‘உம்மாவுக்கு ஒரு சேலை’ போன்ற இன்னும் ஓர் சில கதைகள் ஸப்வானில் ஏற்பட்டு வரும் நம்பிக்கையை ஆமோதிக்கத்தக்கனவாக தொகுதியில் அமைந்திருக்கின்றன. ‘சந்தைக்கு போகாத மாடுகள்’, ‘நெளியாத நேர்கோடு’ ‘பகடைக்காய்கள்’ போன்றவையே இக்கணிப்புக்குள் வருகின்றன.

முகமனுக்காக அன்றி திக்குவல்லை ஸப்வானின் உண்மையான வளர்ச்சி வேண்டி, நூலிற்கு அணிந்துரை வழங்கியிருக்கும் பழம்பெரும் எழுத்தாளர் அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது அவர்களின் கூற்றுக்கள் நூலாசிரியரால் கவனத்திற்கு கொள்ளப்பட வேண்டியவை.

இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் சிறுகதை முயற்சி தோன்றி ஒரு நூற்றாண்டு கடந்து கொண்டிருக்கும் இச்சமயத்தில்; தொடரும் போர்ச் சூழல்கள், வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பினாலான பாதிப்புகள், இடப்பெயர்வுகள் போன்ற பிரச்சினைகளாலான பதிவுகளே புதிய நூற்றாண்டில் அதன் வளர்ச்சி நிலைக்கு ஒரு புதிய அத்திவாரத்தினை அமைத்துக் கொடுக்கும். இப்புதிய அத்திவாரத்திற்கு தமது ஆரோக்கியமான பங்களிப்பினை நல்குவதற்கு திக்குவல்லை ஸப்வான் போன்றவர்கள் நிச்சயம் தம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தேவையும் ஒரு நிர்ப்பந்தமாகவே உணரப் படுகின்றது.

பஞ்சம்!

நான்கு ஆண்டுகளில் தனது ஏழாவது நூலினை அறுவடை செய்து இலக்கிய சாதனை ஒன்றினை ஆரவாரமின்றிப் புரிந்துள்ள ராமேஸ்வரன், பரிசு பெற்ற மூன்று கதைகள் உட்பட தனது ஒன்பது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'பஞ்சம்' எனும் தொகுதியை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

தண்ணீர்ப் பஞ்சம், தாய்ப்பாசம், சமூக விழுமியம், சனப்பெருக்கம், ஜீவகாருண்யம் போன்ற பல்வேறு பரிமாணங்களிலும் கதைகள் பின்னப்பட்டிருப்பதுடன், காலப்பதிவாகவும் அவைகள் அமைதல் வேண்டும் என்பதிலும் கரிசனையுடன் ஆசிரியர் செயற்பட்டிருக்கின்றார்.

ஒரு குடம் தண்ணியை அள்ள இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரம் நடக்க வேண்டிய எங்கோ ஒரு குக்கிராமத்திற்கு எம்மை எல்லாம் அழைத்துச் சென்று, அசையவைத்திருக்கிறார் ராமேஸ்வரன். " வரட்சிக்கு பெயர் போன யாழ்ப்பாணத்திலேயே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இல்லை. காடுகள் அடர்ந்த அநுராதபுரத்தில் இப்படி ஒரு தண்ணீர் பஞ்சம். இங்குள்ள சிங்கள மக்களுடன் அப்படி என்ன கோபம் மழைக்கு?" என அங்கலாய்க்கும் பூமியில், மீள்வளர்க்கத் துடிக்கும் ஒரு சிறுவனின் மன

உணர்வுகளை, உளவியல் ரீதியில் சித்திரிக்க முற்பட்டு ஆசிரியர் தன் அடிப்படையான நோக்கத்தினைப் 'பஞ்சம்' என்ற முதல் சிறுகதையில் புலப்படுத்தியிருக்கிறார்

'ஒரு கப்டனும் ஒரு பிராமணச் சிறுவனும்' கதையில் வரும் துளசி சங்கர், "நல்ல வடிவாக படிக்கிற சூழ்நிலை எங்கடை வீட்டில் இருந்துதோ? அண்ணன் செத்தார்... அம்மாவும் செத்தா. இதுகள் மட்டுமோ? 'லைட்' இல்லை. கோர்பியும் போட்டு விடுவாங்கள். இந்த நிலைமையிலை படிக்க ஏலுமோ?" எனக் கேட்பது எத்தனையோ இலட்சக் கணக்கான துளசி சங்கர்களின் பிரதிநிதியாக நின்று அன்றோ? கதையில் சிறுவனை, 'கப்டன்' கேட்கிறார். "உன்றை வெறுப்புக்குக் காரணம் என்ன?" சிறுவன் துளசி சங்கர் கூறுகிறான். " எத்தனையோ காரணம் இருக்குது", 'கப்டன் விடவில்லை'.

"எல்லாத்தையும் என்னட்ட சொல்லு". சிறுவன் கூறுகிறான். "அண்ணா அநியாயமாகச் செத்தார். பித்துப் பிடிச்ச அம்மா செத்தா. அக்கா வாழா வெட்டியாக எங்கட வீட்டில் கிடக்கிறா". 'கப்டன்' மேலும் பேசவில்லை. " உனக்காகப் பரிதாப்பப்படுகிறன்" என்றவாறே அங்கிருந்து அகல்கிறார். நெருடலை ஏற்படுத்திய இரண்டாவது சிறுகதை இது.

புனைகதை இலக்கியம் படைப்பவர், அதனைப் படைக்கு முன்னர் தான் அனுபவித்து வாழ்ந்த உணர்வுகளைத் தன் உள்ளத்தில் எழுப்பி, அதன் அத்தனை அம்சங்களையும் தரிசித்துப் பின்பு அதனைப் பிறரும் உணரத்தக்க விதத்தில் தனக்கே உரித்தான பாணியில் சொல்லும் பொழுதே அது முழுமை பெறுகிறது. இந்த வகையில் 'பஞ்சம்', 'ஒரு கப்டனும் ஒரு பிராமணச் சிறுவனும்' ஆகிய முதல் இரு கதைகளும் தொகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க கதைகளாக விளங்குகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தின் மிகச் சாதாரணமான குடும்பங்களின் நிகழ்ச்சிகளினூடே அந்தச் சமூகத்தில் மேற்கிளம்பிக் கொண்டிருக்கும் புதிய பரிமாணங்களை "ஊரில் ஓர் அம்மா", "ஒரு திரை விலகுகிறது" போன்ற கதைகளினூடே தரிசிக்க முடிகிறது.

'ஊர் திருந்தாது', 'தீபாவளி போனஸ்', 'சிறிபாலபுர மாத்றையா' போன்ற கதைகளில் நிகழும் மனித மாறுதல்கள் இன்றைய சூழலின் யதார்த்தமான தடயங்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ எல்லாருது வாழ்விலும் நிகழ்பவை இயல்பாக இங்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏழு பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்த பின்பும் பாலியல் சிக்கலுக்கு வடிகால் தேடி கோட்டை புகையிரத நிலையம் முன்பு இரவில் அலையும் அவளின் புருஷன் 'அவளால்' புத்தி தெளிவதாக சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும் 'அவளும்' அவளும், கதையில் குறிப்பிடும்படியாக எதுவும் இல்லை. இதுபோன்று ஆழம் வேண்டி நிற்கும் இன்னோர் கதை 'மேடை முழக்கம்' என்ற தொகுதியின் இறுதிக்கதை.

இவரது ஆரம்ப கால முயற்சிகள் இலகுவாசிப்பிற்குரியன வாகவும் பொழுது போக்கிற்கு உகந்தனவாகவும் காணப்பட்டாலும் அண்மைக்கால அறுவடைகள் ஓரளவு கனதி மிக்கன வாகவே விளங்குகின்றன. இனப்பிரச்சினையைப் பெரும்பான்மையினத்தினைச் சேர்ந்த பாத்திரங்களுடாக இவர் பார்க்கும் பாங்கு நவீன இலக்கிய செல் நெறிக்கு தமது பங்களிப்பினை நல்குவோர் பட்டியலில் இவரையும் சேர்க்க எத்தனிக்க வல்லது.

பத்திரிகை நிருபராகத் தன் தொழில் வாழ்வினை ஆரம்பித்த பருத்தித்துறை ஆத்தியடியைச் சார்ந்த ராமேஸ்வரன் சில காலங்கள் பத்திரிகையாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். தற்போது ஹெக்டர் கொப்பேகடுவ கமநல பயிற்சி நிறுவகத்தில் தகவல் வெளியீட்டு உத்தியோகத்தராகக் கடமை புரிந்து வருகின்றார். அத்துடன் நிறுவனத்தின் 'கமநலம்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிகின்றார்.

வெளியீட்டு நிறுவனங்களே நூல்களை வெளியிடத் தயங்கும் நிச்சயமற்ற இக்கால கட்டத்தில் தனக்குள்ள வசதிகள், வாய்ப்புக்களினால் தனது படைப்புக்களைச் சொந்த செலவிலேயே அச்சிட்டு சந்தைப்படுத்தத் துணிந்து செயற்படும் சோ. ராமேஸ்வரனின் முயற்சி சக இலக்கிய வாதிகளுக்கும் ஒரு முன்மாதிரி.

அரசி உலக நாச்சியார்

கவிஞராகவே அதிகம் அறியப்பட்ட எஸ். அரியரத்தினம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) வாகரை வாணனின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியாக வெளிவந்திருக்கிறது 'அரசி உலக நாச்சியார்'. தனது இருபதாவது இலக்கியப் படைப்பான இந்நூலிற்கு திறனாய்வாளர்களின் தலையீட்டினைத் தவிர்த்து தானே எழுதிய முன்னுரையில் வாகரைவாணன் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "ஓர் உண்மையான எழுத்தாளனின் இயல்புகள் இரண்டு. ஒன்று, அழகை ஆராதிப்பது மற்றது கொடுமை கண்டு கொதிப்பது. இந்த இரண்டு இயல்புகளும் என்னுள் ஐக்கியமாக இருப்பதனால்தான், எனது எழுதுகோல் தொடர்ந்து இயங்குகிறது. சூறாவளியாக வாழ்க்கை சில சமயம் சுழன்றடித்தாலும், அதிலும் ஒருவித சுகமே எனக்குத் தெரிகிறது. எனது எழுத்துக்கும் இயக்கத்துக்கும் இதுதான் உந்துசக்தி."

மகுடக்கதை மற்றும் "ஒரு மகாகவியின் சாயங்காலம்" ஆகிய இரண்டினையுந் தவிர யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு பின்புலத்திலமைந்த மற்றைய ஒன்பது கதைகளிலும்

போரின் கொடுமைகளையும் சமூகக்கொடுமைகளையும் கண்டு கொதித்தெழுந்து தனது எழுத்துக்கள் மூலம் வாசிப்போரையும் அனுபவப்பட்ட வைத்திருக்கிறார் வாகரைவாணன்.

‘அரசி உலக நாச்சியார்’ என்ற கதை மட்டக்களப்பு மண்முனைப் பிரதேசத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு நகர்கிறது. ‘ஒரு மகாகவியின் சாயங்காலம்’ மகாகவி பாரதியாரின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளது. இது போன்ற வரலாற்றுக் கதைகளை எழுதுவது முப்பதுகளின் பிற்கூற்றில் குறிப்பாக 1938ஆம் ஆண்டளவில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களிடையே பெரு வழக்காக இருந்து வந்தது. எனினும் இம் முயற்சியில் பிற்பட்ட காலங்களில் அவ்வளவாக எவரும் ஈடுபடவில்லை. வரலாற்றுக் கதைகளை எழுதிய ஆரம்பகால எழுத்தாளர்களும் ஓரிரு கதைகளுடன் இம் முயற்சியை நிறுத்திக்கொண்டதும் குறிப்பிடற்பாலது. இங்கும் வாகரைவாணனின் வரலாற்று முயற்சிகள் வெறுமனே சம்பந்தப்பட்ட வரலாறுகளின் தகவல்களைத் தருவதோடு மட்டுமே நின்று விடுகின்றன.

வரலாறுகளை சாமானியமாகக் கூறுவதற்கும் அவற்றினைக் கலைப் பொருளாக உருமாற்றுவதற்கும் வித்தியாசமுண்டு. உண்மையான வரலாறு ஒன்றை ஒரு கதாசிரியர் தமது கலைத்திறனாலேயே இலக்கியமாக உருவாக்க முடியும் என்பதனை வரலாற்றுக் கதைகளை எழுத முற்படும் வாகரைவாணன் போன்றவர்கள் மனதில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கூறி நிற்கும் ஒன்பது கதைகளிலும் மனதைப் பிடித்துக் கொள்ளும் வகையில் எழுதப்பட்ட கதையாக ‘யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பெத்தலகேம்’ என்ற கதையைக் குறிப்பிடலாம்.

வலிகாம இடப்பெயர்வின் போது ஒரு நிறைமாதக் கர்ப்பிணிப் பெண் படும் அவலத்தினை எளிதான வசன நடையுடன் கதையாகக் கூறியிருக்கிறார் ஆசிரியர். ஆனாலும்,

து. வைத்திலிங்கம், கே. ஆர். டேவிட், தாமரைச் செல்வி போன்றோர் இந்நிகழ்வின் பின்னணியில் எழுதிய கதைகள் ஏற்படுத்திய அதிர்வினை இக்கதை ஏற்படுத்தியதா என்ற கேள்வியும் மனதில் எழாமல் இல்லை.

'இது ஒரு இருண்ட காலம்' கதையில் வரும் "இது கர்ம வினை. கடவுளாலும் இன்றைய நிலையை மாற்ற முடியாது போலிருக்கு" என்ற வரிகளும் "வானமும் கறுக்கின்றது... வெளிக்குமோ என்னவோ?" என்ற, கதையின் இறுதி வரிகளும் போராட்டப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் விரக்தி மனோ நிலையினை உயிர்ப்புடன் கூறி நிற்கின்றன.

அழகிய அட்டை, தெளிவான அச்சுப் பதிப்பு, நேர்த்தி யான நூல் அமைப்பு என்ற எவ்வித அமிசமுமே இல்லாது 'அரசி உலக நாச்சியார்' வெளிக் கொணரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் ஒரு நூலினது கனதி நிர்ணயிக்கப்படும்போது இருபது சதவீதம் இத்தகைய அமிசங்களும் கருத்திற் கொள்ளப்படும் என்பதனை நூலாசிரியர்கள் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி

பொன்னாச்சி பிறந்த மண்

மட்டக்களப்பு மண்ணின் மேற்றிசையாக படுவான்கரை எனக் குறிப்பாக அழைக்கப்படும் பிரதேசத்தினை மையங்கொண்டு கலாகூரி வெற்றிவேல் விநாயக மூர்த்தி எழுதிய சில கதைகளின் தொகுப்பான 'பொன்னாச்சி பிறந்த மண்' நூலினைப் படிக்கும் போது மணவாசனை இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆசிரியரின் உள்ளார்ந்த தேடலும், ஆர்வமும் மனதைக் கவ்வ வைக்கின்றன.

"மாறிவரும் மட்டக்களப்பு தமிழகம்" (வரலாற்று ஆய்வு), "பாட்டும் விளையாட்டும்" (கிராமிய இலக்கியம்) உட்பட ஆறு நூல்களை முன்னர் எழுதியிருக்கும் வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி "வெற்றிமகன்" எனும் புனைப்பெயரிலேயே "பொன்னாச்சி பிறந்த மண்" சிறுகதைத் தொகுதியினை தற்போது அறுவடை செய்துள்ளார்.

"யப்பான்காறன் குண்டு போட்டான், 57ஆம் ஆண்டு கழுத்தளவு வெள்ளம் புரண்டோடிச்சி, 77ஆம் ஆண்டோ, 78ஆம் ஆண்டோ கடும் புசல் அடிச்சிது. ஊடுவளவுட்டு ஒள்ளுப்பமும் (வடமராட்சியில் இச்சொல் ஒல்லுப்போல என்ற வழக்கிலுள்ளது) அசையல்ல. அசலூர்க்கெல்லாம் போகல்ல. இப்ப நம்மட நாடு என்ன பாடு படுகுது? நம்மட புள்ளைகளுக்கு நாட்டில் கரிசனை இல்ல. நாலான பக்கமும் நாயாக ஓடும் காலமாச்சி" என்று நாட்டின் சமகால

நடப்புகளைக் கூறி; "இந்த பொறந்த மண்ணை உட்டிற்றுப் போவனா நான்? பொறநாட்டுச் சம்பாத்தியம் பொறந்த நாட்டுக் கால் தூசி" எனச் சூளுரைத்த பொன்னாச்சிக் கிழவி, சொல்லிய சில நிமிடங்களிலேயே வானில் பறந்த 'ஹெலி'யில் இருந்து வந்த சன்னம் பட்டு அதே மண்ணில் தங்கப் பூத்தோடும் சாரும் பளபளக்கச் சரிந்து விழும் நிதர்சன சம்பவங்களை விளக்கும் 'பொன்னாச்சி பிறந்த மண்' என்ற மகுடக் கதையிலும் சரி; பிற பதின்மூன்று கதைகளிலும் சரி; படுவான்கரைப் பிரதேசத்தின் மண்வாசனைச் சொற்களோடு அப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் தொனியைக் கோடிட்டு காட்டும் சம்பவக் குவியலைத் தவிர, வேறென்ன அமிசங்கள் வாசகரை அதிசயப்பட வைத்தன? என்ற வினாவே மனதில் எழுகின்றது.

ஒரு பிரதேசத்தின் வாழ்க்கை முறைமை, பழக்கவழக்கம், பேச்சுமொழி, பிரச்சினை போன்றவற்றை ஒட்டு மொத்தமாக சித்திரிப்பதோடு அப்பிரதேசத்தின் பால் வாசகர்களது கவனத்தை ஈர்த்து எழுத்தாளன் தன் மனத்தில் ஆழப்பதிந்த வற்றைக் கலையழகுடன் வெளிக்கொணருமிடத்தே தான் பிரதேச இலக்கியங்களின் வெற்றி உணரப்படுகிறது. அத்துடன் சிறுகதையில் முன்னதாகவே நிறுவப்பட்ட ஒரு நோக்கம் அல்லது திட்டத்திற்கு இசைய இராத எந்தச் சொல்லும் போக்கும் இடம்பெறலாகாது. சிறுகதை எழுதுவதற்கு ஒரு தேவை எழவேண்டும். ஒரு பொருளையோ, நிகழ்ச்சியையோ குறித்து தன் மனதில் ஆழப் பதிந்தவற்றையோ, தன் புலன்கள் உணர்ந்தறிந்த ஏதேனுமொரு விஷயத்தைப் பற்றியோ கலையழகுடன் வெளியிடத் தூண்டும் ஒரு உணர்வு ஏற்பட வேண்டும்.

வாழ்த்துரை கூறியிருக்கும் செழியன் ஜே. பேரின்ப நாயகம் மற்றும் நூலிற்கு முன்னுரை எழுதியிருக்கும் கண. மகேஸ்வரன் முதலானோரும் வெற்றிவேல் விநாயக மூர்த்தியின் படைப்பு எதிர்காலத்தில் சமூக நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் அளவிற்கு வலுவானதாக அமையவேண்டும் என்ற கட்டாயத்தினையே வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். இவற்றினைக்கருத்தில் கொள்ளுமிடத்து மற்றைய ஊடகங்களைப் போலவே சிறுகதை இலக்கியத்திலும் ஆசிரியர் 'வெற்றி மகனாக' நடைபோட இயலும் என்பது திண்ணம்.

கலையாத மேகங்கள்

‘மனக்கோலம்’, ‘மரணம் வரும் வரைக்கும்’ ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளின் ஆசிரியரான ‘ஒலுவில் அமுதன்’ என்ற புனைப் பெயரில் எழுதும் ஆ. அலாவுதீன் (வங்கி அதிகாரி) எழுதிய பதினைந்து சிறுகதைகளின் தொகுப்பினை ‘கலையாத மேகங்கள்’ என்ற மகுடத்தில் அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணிகளின் சம்மேளனம் அண்மையில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது.

போர், இனப்பூசல், ஏற்றத்தாழ்வு, வெளி நாட்டு வேலை மோகம் போன்றவற்றினைச் சில கதைகள் கதைப் பொருளாகக் கொண்டிருக்க, மதம் மீறிய மணங்கள், சக்தியற்ற பெண்களுக்கு வாழ்வளித்தல், உதவாத கணவனை தூசாக உதறிவிடும் வனிதையரின் விழிப்புணர்வு என்பவை பற்றி இன்னும் சில கதைகள் சித்திரித்து நிற்கின்றன.

இவ்வாறாக கதைகளின் பொருட்கத்தில் பல்லினங் கொண்டு அகலவே கால் பதித்திருக்கும் அலாவுதீன் கதைகளின் கட்டமைப்பு, கலைத்துவம், கையாளப்படும் மொழிநடை, கதை ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கம், கதைகளின் இறுக்கம் முதலிய அமிசங்களிலும் அக்கறை செலுத்தியிருந்திருப்பாராயின் தொகுதியின் கனதியினையும் பேணியிருக்க முடியும்.

உதாரணத்திற்கு இங்கு நூலின் மகுடக் கதையாக விளங்கும் 'கலையாத மேகங்கள்' என்ற கதையின் கடைசிப் பகுதியினைக் குறிப்பிடலாம்.

சந்திரா தீர்க்கமான ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள்.

"ரேவதி இனி....அடுத்த குண்டு வெடித்தால் உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு போனாலும் போவார்கள்" என்றாள் சந்திரா.

"என்னம்மா நாம் என்ன செய்வது" என ரேவதி கேட்டாள்.

"இப்படி பலியாவதை விட தற்கொலை செய்து உயிரை விடுவது மேல். ஏன் துயரத்துடன் பயந்து பயந்து வாழ வேண்டும்? நிம்மதியின்றி ஏன் காலத்தைக் கடத்த வேண்டும்?" என்றாள் தாய் சந்திரா.

"அது தான் சரியம்மா. கத்தரிக்கன்றுக்கு அடித்த நஞ்சு கொஞ்சம் இருக்கு. இரண்டு பேரும் குடிச்சிற்று நிம்மதியாக தூங்குவோம்" என்றாள் ரேவதி. இருவரும் அன்று மதிய நேரம் நஞ்சை அருந்தி தரையில் சரிந்தார்கள்.

போர் நிகழும் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தாயினதும் மகளினதும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த மனநிலையினை கதாசிரியர் மேற்படி சித்திரிப்பின் மூலம் காட்ட எத்தனித்துள்ளார்.

ஆனால் இச்சித்திரிப்பு வாசிப்போர் மனதிலே ஓர் அதிர்வினை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக கீழ்க்காணும் வினாக்களையே எழு வைத்தன. இக்கதை ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கம் என்ன? மேற்படி பகுதியில் கையாளப்பட்டிருக்கும் உரையாடல் மற்றும் மொழி நடை இயல்பானதா? கலைத்துவத்தினை இங்கு காணமுடிகிறதா?

பெரும்பாலான கதைகளின் முடிவில், தான் சொல்ல வந்தவற்றை அல்லது வாசகரின் மனதில் இயல்பாகவே எழு வேண்டிய எண்ணங்களை அப்படியே ஓர் இரு வரிகளில் குறிப்பிட்டிருப்பதும் கதைகளின் வெற்றிக்குத் தடை போட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக "யுத்தம் பல வழிகளிலும் உயிர்களை உறிஞ்சிக் கொண்டு வருகிறது. யுத்த மேகம்

கலையாதா? சமாதானம் இனி வராதா? இது தான் இன்றைய மாந்தர்களின் எதிர்பார்ப்பு, நிறைவேறுமா?" என மேற்படி கதையின் இறுதியாயமைந்த வாசகங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

சமுதாயச் சிக்கல்களைச் சமுதாயப் பார்வையுடன், ஆழமானதாக அதேசமயம் ஆற்றலுடன் வீச்சமிக்கதாக வெளிக்கொணருமிடத்தே ஒரு படைப்பின் வெற்றி நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. வாழ்வியலை யதார்த்தமாகக் காணத் துடிக்கும் உத்வேகங் கொண்ட கவிஞர் ஒலுவில் அமுதன் சிறுகதைத் துறையில் உண்மையான தேடலினை சமுதாயப் பொறுப்புடன் மேற்கொள்ளுமிடத்து தரமான சிறுகதையாளராக தடம் பதிக்கும் வாய்ப்பு நிறையவே உண்டு என்ற நம்பிக்கையினை மட்டுமே அவரது கன்னி முயற்சியான 'கலையாத மேகங்கள்' ஏற்படுத்தியுள்ளது.

குமுறுகின்ற எரிமலைகள்

‘தென்னிலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு’ எனும் மரீனா இல்யாஸ் எழுதிய ஆய்வு நூலினைச் சில காலங்களுக்கு முன்னர் வெளியிட்ட கல்ஹின்னை தமிழ் மன்றம் அவர் எழுதிய ‘குமுறுகின்ற எரிமலைகள்’ எனும் சிறுகதைத் தொகுதியைத் தற்போது வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. இதில் மரீனா எழுதிய பதினொரு சிறுகதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. ‘பாறையில் பூத்த மலர்’ எனும் தொடர் நாடகத்தின் மூலம் ரசிகர் மத்தியில் பெரிதும் அறியப்பட்ட மரீனா இல்யாஸ் எழுதிய சில கவிதைகள் ‘அரும்புகள்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்ற மரீனா ஒரு ஆங்கில ஆசிரியை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்கள் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கியுள்ள இக்கால கட்டத்தில் பெண்களின் அவல வாழ்வு நிலையினை, அடிமைத்தனத்தினை, உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பினை தமது கதைகளின் மையப் பொருளாக வைத்து மரீனா போன்றவர்கள் கதைகளைப் புனைந்து வருவது

பெண்ணிலைவாதத்திற்கு மேலும் உரமூட்டு வதாகவே அமைகின்றது.

இந்த வகையில் மானாவின் எழுத்துக்கள் எத்தகைய பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதை எடைபோட அவரது கதைகளுள் ஒன்றினை உசாத்துணை கொள்வது அவசியமாகின்றது. தொகுதியில் ஐந்தாவதாக இடம்பெற்ற விடிவைத் தேடி... என்ற கதையின் சாராம்சம் இது...

"நேற்று எங்க வீட்டுல எல்லோரும் போய்ப் பொண்ணு பார்த்திட்டு வந்திருக்காங்க. பொண்ணு அழகா இல்லைன்னாலும் நிறையச் சொத்து சுகம் இருக்காம். கூடிய சீக்கிரத்துல கல்யாணத்துக்கு ஏற்பாடு செஞ்சிடுவாங்கண்ணு நினைக்கிறேன்."

நிஸாம் சொன்னது நிஜமாகவா? அவன் சொன்னது பொய்யாகக்கூடாதா என்ற ஆதங்கம் ஷாமிலாவுக்கு.

"இனிக்க இனிக்க பேசி என் இதயத்தைக் கவர்ந்திட்டு இப்ப இதயமே இல்லாத மாதிரி பேசுறீங்களே. உங்க பேச்சை நம்பி நான் கட்டின கனவுக்கோட்டையெல்லாம் கண்ணீரில் கரைந்து விழத்தான் வேணுமா?"

ஷாமிலாவின் கதறல் அவனில் எந்த வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்திவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவன் சாதாரணமாகத் தான் பேசினான்.

"ஏழைகள் என்றால் அவர்களுக்கு உணர்ச்சிகள் இல்லையா? ஆசைகள் இல்லையா? தன்மானம் சுயகௌரவம் எதுவுமே இல்லையா? பணமிருந்தால்தான் இவைகளுக்கு மதிப்பளிக்கப்படுமா?... பணத்துக்காக மட்டுமே உறவு கொண்டாடும் இந்த அற்ப ஜீவனையா நான் உள்ளத்தில் உயர்த்திவைத்துப் போற்றி வந்தேன்..." என்ற அவளின் அடிமனது அலட்டிக் கொண்டது.

"பணம்...பணம்...பணம்" என்று அவளது உதடுகள் கனவிலும் பிதற்றின. முடிவு? வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாய் ஷாமிலா வெளிநாடு செல்லத் தீர்மானித்துவிட்டாள்.

இந்த ஷாமிலாவைப் போலவே, "கல்யாணம் பண்ணிக்க வசதியில்லாட்டி கன்னியா வாழ்ற உரிமை கூட நமக்கில்லை பார்த்தியா? பெண் விடுதலை பேச்சளவுல மட்டுந்தான் இருக்கு" என மணமுடிக்காது தாய்மை நிலையடைந்து எரிமலையாகக் குமுறி வாக்குமூலம் கொடுக்கும் இந்து; இன்னும்; அழகற்றவளாகப் பிறந்ததால் வாழ்க்கை கிட்டாது தன்னையே மாய்த்துக் கொள்ளும் பரிமளா, என மொத்தத்தில் அபலைப் பெண்களின் ஊமை உணர்ச்சிகளுக்கு மொழியில் உருவங்கொடுக்க முனைந்துள்ளார் மரீனா.

மரீனாவின் இக்கதைகளைப் படிக்கும்போது; பெண்ணியம் பற்றி தமது கதைகளில் அதிகமாகவே பேசியவர்கள் என்ற பட்டியலில் ஈழத்தமிழில் விவாதமற்ற உதாரணங்களாக திகழ்பவர்களான பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை (கடவுளும் மனிதரும்), கோகிலா மகேந்திரன் (மனித சொரூபங்கள், முரண்பாடுகளின் அறுவடை, அறிமுக விழா, பிரசவங்கள், வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்), மண்டுர் அசோகா (கொன்றைப்பூக்கள், சிறகொடிந்த பறவைகள்), பத்மா சோமகாந்தன் (புதிய வார்ப்புகள், கடவுளின் பூக்கள்), யோகா பாலச்சந்திரன் (யுகமலர்), கவிதா (யுகங்கள் கணக்கல்ல) போன்றோரது சித்திரிப்புகள் கண்முன் திரையோடுகின்றன. இவர்களது கதைகளில் வரும் நாயகிகளின் உள்ளக் குமுறல்களுக்கும் மரீனா இல்யாலின் கதைகளில் வரும் பெரும்பாலான நாயகிகளின் மனப்போராட்டங்களுக்கும் ஏறத்தாழ பின்னணி ஒன்றுதான். ஆனால் வருடங்கள் பல கடந்தாலும் மேற்படி கதைஞர்களது கதைகள் இன்னமும் நினைவில் நிற்பதற்கான காரணங்கள் என்ன?

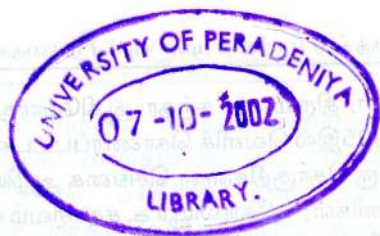
பெண் விடுதலை பற்றிய வேட்கையும் அதற்கான ஏக்கங்களும், தவிப்புகளும் மட்டும்பெண்ணிய சித்திரிப்புகளின் வெற்றிக்கு போதுமானதாக அமைந்துவிடாது. மேலாக உருவநேர்த்தி, மொழியழகு, உத்திச் சிறப்பு போன்றவற்றை அவர்களது கதைகள் கொண்டிருந்ததாலும் உருவாக்கிய

பெண்பாத்திரங்கள் சக்தியும், தைரியமும், துணிச்சலும் நிறைந்தவர்களாகக் காணப்பட்டதாலும் தான் அவர்கள் காட்டிய ஆளுமை இத்துறையில் சிறப்புடன் விளங்கிற்று எனலாம்.

இன்று தமிழின் வாசகப் பரப்பு சருவதேசியத்திற்கும் விரிவடைந்து வருகின்றது. எப்போதும் வாசகன் புதிய படைப்புத்திறனை அனுபவிக்கும் ஆவலுடன் இருக்கின்றான். அதனால் வெளிநாடுகளின் சிறப்பான இலக்கியங்களையும் படித்து தமது கலைப்பதிவுகளை அடர்த்தியானதாகவும் விசாலமானதாகவும் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு எமது எழுத்தாளர்கள் ஆளாகுகின்றனர்.

ஆக்கப் பண்பினையும், சிருஷ்டித்திறனையும் உயர்த்து வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் நன் முயற்சிகள் புதிய சகத்திரத்தில் புதியகரு, புதிய சொல், புதிய நடை, புதிய வடிவம் கொண்டு புத்திலக்கியம் படைக்கும் இலக்கிற்கு எம்மை அழைத்துச் செல்லட்டும்!

தொண்ணூறுகளின் இறுதிக்கூற்றில் ஈழச்சிறுகதைகள் - ஒரு பார்வை

1995 முதல் 1999 வரையிலான ஐந்தாண்டு காலப் பகுதியில் எழுபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைத் தொகுதிகள் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் வெளியாகியிருக்கின்றன.

எனது தேடலிற்கு எட்டியவரையில் 1995ல் பன்னிரு நூல்களும் 1996, 1997இல் ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் பத்தொன்பது தொகுப்புகளும், 1998இல் பதினெட்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் அறுவடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

செங்கை ஆழியான், புலோலியூர் க. சதாசிவம், யோ. பெனடிக்ற் பாலன், பித்தன் கே. எம். ஷா, அ. முத்துலிங்கம், க. தணி காசலம், செ. யோகநாதன், மாத்தளை சோமு, பத்மா சோமகாந்தன் (புதுமைப் பிரியை), இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்,

சோ. ராமேஸ்வரன், திருமலை சுந்தா ஆகியோரது சிறுகதைத் தொகுதிகளே 1995இல் வெளிக் கொணரப்பட்டவைகளாகும்.

இப்பன்னிரு தொகுதிகளுள் செங்கை ஆழியான் எழுதிய 'இரவு நேரப் பயணிகள்,' புலோலியூர் க. சதாசிவம் எழுதிய 'ஒரு நாட்பேர்' யோ. பெனடிக்ற்பாலனின் 'விபச்சாரம் செய்யாதிருப் பாயாக', பித்தன் கே. எம். ஷாவின் 'பித்தன் கதைகள்', செ. யோ. வின் 'அன்னை வீடு' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாக விளங்கின. வடபுலத்து மக்களது அவலம் நிறைந்த வாழ்க்கையைத் தளமாகக் கொண்டு 'இரவு நேரப் பயணிகள்' விளங்கியதென்றால் ஆடிக் கலவரத்தின் பின் மலையகத்தில் நிகழ்ந்ந துணிகரமான மாறுதல்களை 'ஒரு நாட்பேர்' சித்திரித்திருந்தது. பெனடிக்ற்பாலன், பித்தன் முதலானோரின் கதைகள் சமகாலத்தைச் சித்திரிக்காதிருந்தாலும் கதையின் வடிவமைப்பு, கலையழகு போன்ற அம்சங்களினால் குறிப்பிடும்படியாக அமைந்திருந்தன.

1996இல் வெளியாகியிருக்கின்றன. புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்களும் பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

மு. பொன்னம்பலம், என். கே. ரகுநாதன், திருக்கோவில் கவியுவன், மு. பஷீர், தெணியான், அ. முத்துலிங்கம், புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன், திக்குவல்லை கமால், பத்மா சோமகாந்தன், மட்டுநகர் முத்தழகு, பி. எம். புன்னியாமீன், நாகேசு தர்மலிங்கம், உயன்வத்தை றம்ஜான், கனகசபை தேவகடாட்சம், கே. கோவிந்தராஜ், யோ. பெனடிக்ற்பாலன், தர்மன் தர்மகுலசிங்கம், எம். எஸ். ராஜ்குமார் ஆகிய பதினெட்டு எழுத்தாளர்களது பத்தொன்பது நூல்கள் வெளிக் கொணரப்பட்டிருந்தன.

'விடை பிழைத்த கணக்கு, 'விடுதலை' என திக்குவல்லை கமால் எழுதிய இரு நூல்கள் இந்த ஆண்டில் வெளியாகியிருந்தன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடற்பாலது.

மு. பொ. எழுதிய 'கடலும் கரையும்', திருக்கோவில் கவியுவன் எழுதிய 'வாழ்தல் என்பது', என். கே. ரகுநாதனின் 'தசமங்கலம்', மு. பஷீரின் படைப்பான 'மீறல்கள்', தெணியானின் 'மாத்துவேட்டி' ஆகிய நூல்கள் இவற்றுள் மேம்பட்டு விளங்கின. மொழிபெயர்ப்பு நூலான தர்மன் தர்மகுலசிங்கத்தின் 'தாய்' நூலும் குறிப்பிடத்தக்கதாய் அமைந்திருந்தது.

கலையழகுடன் கதையினைக் கூறி, நாளாந்த வாழ்வியல் அனுபவங்களை மொழியூடாக வெளிக்காட்டியதில் மு. பொ. வின் கதைகள் மேம்பட்டு விளங்கியதென்றால், மனதில் மண்டியிட்டு கிடந்து கிளர்ந்தெழும்பும் வாழ்க்கை தொடர்பான ஆழமான உணர்வுகளைப் பதிய வைக்கும் கதைகளாக இருந்ததில் கவியுவனின் கதைகள் வித்தியாசமான அனுபவத்தைத் தந்திருந்தன. யாழ்ப்பாணச் சமூக யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்திய முறைமையிலும்; ஆழமாகவும் அதே சமயம் வீச்சு மிக்கதாகவும் தமது படைப்புகளை வெளிக் கொணர்ந்த வகையிலும் என். கே. ரகுநாதன், தெணியான் முதலானோரின் படைப்புகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

1997இல் அரங்கேற்றம் பெற்றிருக்கும் பத்தொன்பது நூல்களுள் ஐந்து நூல்கள் ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிக்குரியன. 'மலையகச் சிறுகதைகள்', 'உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' ஆகிய இருநூல்களும், மலையகச் சிறுகதைகளின் 'பாய்ச்சலைக்' கூறி நின்றன. இந்நூல்கள் இரண்டினையும் தெளிவத்தை ஜோசப் தொகுக்க துரைவிஸ்வநாதன் (துரைவி) வெளிக்கொணர்ந்திருந்தார்.

மறுமலர்ச்சிக் காலக் கதைகள் சில 'மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்' எனும் மகுடத்தில் செங்கை ஆழியானால் தொகுக்கப்பட்டு வட-கிழக்கு மாகாண கலாச்சார அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்டது. டொமினிக் ஜீவா தனது ஐம்பது கதைகளைத் தொகுத்து மல்லிகைப் பந்தல் வாயிலாக 'டொமினிக் ஜீவா' சிறுகதைகளாக அறுவடை செய்திருந்தார்.

முஸ்லிம்களின் பெருநாள் கதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து 'தியாகத் திருநாள் கதைகள்' எனும் மகுடத்தில் மானா மக்கீன் ஆவணப்படுத்தியிருந்தார்.

கோகிலா மகேந்திரன், சுதாராஜ், நீர்வை பொன்னையன், புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன், திக்குவல்லை கமால், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், சாந்தன், மானா மக்கீன், சோ. ராமேஸ்வரன், எஸ். எம். நிஃமத், யூ. எல். ஆதம்பாவா, நற்பிட்டிமுனை பளீல், எஸ். நஸ்ரூதீன், ஆகியோரது தொகுதிகளே 1997இல் வெளிவந்திருந்த ஏனைய சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல்களாகும். இவற்றுடன் ஹென்றி லோசன் கதைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து நவீனன் எடில்பேட் ராஜதுரை வெளிக்கொணர்ந்த 'ஹென்றி லோசன் கதைகள்' எனும் நூலினையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். சாந்தனின் தொகுதியில் வெளிவந்திருந்த கதைகள் யாவும் குறுங்கதைகளாகவே அமைந்திருந்தன என்பது இங்கு குறிப்பில் கொள்ளப்பட வேண்டியது.

இந்த வகையில் கோகிலா மகேந்திரன், சுதாராஜ், நீர்வை பொன்னையன், புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன், திக்குவல்லை கமால், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் போன்றோரது சிறுகதைத் தொகுதிகளான முறையே 'வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம்', 'தெரியாத பக்கங்கள்', 'பாதை', 'விடியட்டும் பார்ப்போம்', 'புதிய பாதை', 'உணர்வின் நிழல்கள்' ஆகியன விதந்துரைக்கப்படக் கூடியனவாக விளங்கின.

மனித உறவுகளை, முரண்பாடுகளை உளவியல் பின்னணியுடன் பகுப்பாய்ந்து எழுதியதில் அதிக அளவில் வெற்றி பெற்றனவாக கோகிலாவினது கதைகளும்; உள்ளத்தைக் கவ்வும்படியான உணர்வுகளின் சித்தரிப்புக்களாகவும் சமூகம் பற்றிய பிரக்ஞை பூர்வமான வெளிப்பாடுகளாகவும் விளங்கியதில் சுதாராஜின் கதைகளும்; சுரண்டலிற்கெதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் தலையெடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைக் கூறி நின்றதில்

நீர்வை பொன்னையனின் தொகுதியும் இனவிடுதலைக்கான கருத்துக்களையும், போராட்ட நிகழ்வுகளையும் புலம்பெயர் அவலங்களையும் மண்வாசனையுடன் சித்திரித்து நின்றதில் புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன், யோகேஸ்வரி சிவப் பிரகாசம் ஆகியோரின் கதைகளும்; தான் சார்ந்த மக்களது வாழ்வியல் கோலங்களை அவர்களது மொழியினூடு உயிர்ப்புடன் கூறி நின்றதில் திக்குவல்லை கமாலின் கதைகளும் நிராகரிப்பிற்காளாகாது விளங்கின.

1998-இல் வெளியான பதினெட்டு நூல்களில் பெரும் பாலானவை நம்பிக்கை தருவனவாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விசேட அம்சமாகும். அகநிலை உள் நுழைதல், உலகியல் விடுதலை போன்றவற்றின் வெளிக் காட்டல்களாகவும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும் அது தொடர்பான உள்வாங்கல்களாகவும் இத்தொகுதிக் கதைகள் அமைந்திருந்தன. இந்த வகையில் அ. முத்துலிங்கம் (வடக்கு வீதி), லெ. முருகபூபதி (வெளிச்சம்), ஓட்டமாவடி அறபாத் (நினைந்தமுதல்), புலோலியூர் க. சதாசிவம் (புதிய பரிமாணம்), தி. ஞானசேகரன் (அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக் குட்டியும்), தாமரைச் செல்வி (ஒரு மழைக்கால இரவு), ஆகியோரது நூல்கள் அற்புதமான அறுவடைகளாக விளங்கின.

இனப்பிரச்சினைக்கான ஆணிவேரினை பெரும்பான்மையின மக்களுடாகப் பார்த்த முறைமையில் புலோலியூர் க. சதாசிவத்தின் கதைகள் புதிய பரிமாணங்களாக விளங்கின. தி. ஞானசேகரனது கதைகள் மலையக மக்களது ஒரு காலகட்டத்திற்குரிய வரலாற்றினை ஆவணப்படுத்தி நின்றதோடு, அறிவியல் சார்ந்த அம்சங்களிலும் தலைகாட்ட ஆரம்பித்திருப்பதையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. 'கருவறை எழுதிய தீர்ப்பு' எனும் தி. ஞானசேகரனின் கதையே அறிவியலை ஈழத்துச் சிறுகதையில் அறிமுகப்படுத்திய கதையாகும்.

சம்பந்தன், வ. அ. இராசரத்தினம் ஆகியோரது சிறுகதைகள் முறையே 'சம்பந்தன் சிறுகதைகள்', 'ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகிறது' ஆகிய நூல்களாக ஆவணப்படுத்தப்பட; ஈகைப் பெருநாள் கதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து 'ஈகைப் பெருநாள் கதைகள்' எனும் மகுடத்தில் மானா மக்கீன் வெளிக் கொணர்ந்திருந்தார்.

கே. எஸ். சிவகுமாரன், வாகரை வாணன், வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி, மா. கி. கிறிஸ்ரியன், திக்குவல்லை ஸப்வான், ஏ. இக்பால், ரூபராணி ஜோசப், மரீனா இல்யாஸ். கனகசபை தேவகடாட்சம் ஆகியோரது நூல்களே இவ்வாண்டில் வெளிவந்த ஏனைய சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும்.

இவற்றுள் அ. முத்துலிங்கம், லெ. முருகபூபதி, ஒட்டமாவடி அறபாத் ஆகியோரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள் புதிய தரிசனங்களைத் தரும் இலக்கியப் போக்கினைக் கொண்டவைகளாகக் காணப்பட்டன.

1999இல் வெளியான தொகுதிகளில் ஏழு மட்டுமே இதுவரை கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. கசின் சிறுகதைகள் (கசின்), கலையாத மேகங்கள் (ஒலுவில் அமுதன்), மெல்லத் தமிழ் இனி..... (புலோலியூர் செ. கந்தசாமி), அழகு சுப்பிரமணியத்தின் நீதிபதியின் மகன் (தமிழாக்கம் ராஜநீகாந்தன்), உணர்வுகள் (உடுவில் அரவிந்தன்), ஈன்றபொழுதில் (யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்), அழியும் கோலங்கள் (புலோலியூர் க. தம்பையா) ஆகியவற்றுடன் வேறும் சில நூல்கள் வெளியாகியிருக்கலாம். மேற்படி ஏழு தொகுதிகளுள் தரமேம்பாடு உடையதாக உலக உன்னத கதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு திகழும் அழகு சுப்பிரமணியத்தின் 'நீதிபதியின் மகன்' எனும் நூலினைக் கொள்ளலாம். ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியாக முன்னோடி எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான கசினின் சிறுகதைகள் பா. ஆனந்தலிங்கத்தினால் 'கசின் சிறுகதைகள்' ஆகத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளமை நினைவில் கொள்ளத்தக்கது.

சும்பந்தன், கசின் முதல் இன்றைய கவியுவன் அறபாத் வரை ஈழச் சிறுகதைத் துறையில் நிகழ்ந்த பாய்ச்சலை ஒரு வரைபடம் போல் விளக்குவதற்கு இசைவாக இக்கால கட்டத்தில் நூல்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன. சிறுகதை முயற்சி கிழக்கு மாகாணத்தில் பெற்றிருக்கும் எழுச்சி; இளைய தலைமுறையினரின் ஆர்வமான ஈடுபாடு; முஸ்லிம் கதைஞர்களது மனங்கொள்ளத்தக்க முயற்சி; பெண் எழுத்தாளர்களின் வீரியமான விழிப்புணர்வு; முன்னோடிகளது கதைகளை ஆவணப்படுத்தும் சமகாலத்தவரது ஆர்வம் ; அதிகரிக்கும் நெருக்குவாரங்கள், நிச்சயமற்ற வாழ் நிலைகளின் மத்தியிலும் தமது அறுவடைகளை வெளிக்கொணர்ந்து, தாம் படும் அவலங்களை உலகறியச் செய்ய முற்படும் நமது எழுத்தாளர்களது உற்சாகம், புலம் பெயர்ந்தோர் பங்களிப்புகள், மொழிபெயர்ப்பாளர்களது நன்முயற்சிகள் முதலிய அம்சங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் அதே சமயம் கலையம்சம், கையாளும் மொழியின் செழுமை, கதைகளின் வடிவம் போன்றவற்றில் எழுபது சதவீதமான தொகுதிகள் இன்னமும் ஆழம் வேண்டி நிற்பதும், சில பெரும் பிரதேசங்களில் புனைகதை ஈடுபாடு மந்தகதியில் தொடர்வதும் (மலையகம், வன்னி) குறிப்பில் கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாக உள்ளன.

ஆனாலும் கடந்த எழுபதாண்டுகளாக தனக்கென்றொரு மரபினைப் பேணி வளர்ந்து வந்த சிறுகதை இலக்கியமானது பிறக்கும் சகத்திரத்தில் அம்மரபினை மீறி, புதிய வடிவம், புதிய அம்சங்களைக் கொண்ட புத்திலக்கியமாகவே திகழும் என்பதை எதிர்வு கூறுமாப்போல; இந்த ஐந்து ஆண்டு காலங்களுள் வெளிவந்த அ. முத்துலிங்கம், மு. பொன்னம்பலம், லெ. முருக பூபதி, திருக்கோவில் கவியுவன், ஒட்டமாவடி அறபாத் போன்றவர்களது சிறுகதைத் தொகுப்புகள் புதிய இலக்கியப் போக்கினைப் பதிவு செய்து புத்திலக்கியப் பிரவேசத்திற்கு கால்கோள் அமைத்திருக்கின்றன என்பதை நிறைவாகக் கொள்ளலாம்.

**புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன்
எழுதிய நூல்கள்**

1. **அறிமுக விழா** 1984
(கோகிலா மகேந்திரனுடன் இணை தொகுதி)
2. **புதிய பயணம்** 1996
(சிறுகதைத் தொகுதி)
3. **விடியட்டும் பார்ப்போம்** 1997
(சிறுகதைத் தொகுதி)
4. **புதிய சகத்திரப் புலர்விள் முன் ஈழச் சிறுகதைகள்** 1999
(திறனாய்வு)

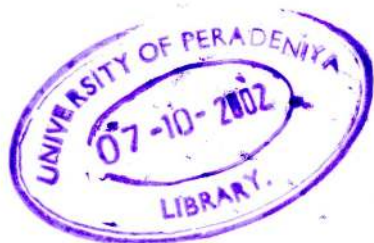

234188

534189

அண்மைக் காலமாக, கலை,
இலக்கியம் தொடர்பான பத்திகளைத்
தின்சரி, வார இதழ்களில்
எழுதிவரும் புலோலியூர் ஆ. கிரத்தின வேலோன்
முதிய பரம்பரை ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளுள்
மிக முக்கியமான ஒருவர் என்பதை
அவருடைய தொகுப்புகள் காட்டுவன.

அதே வேளையில், படைக்கும்
ஆற்றலுடன் படைப்பு நுட்பங்களையும் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்.
அதனாலேயே, திறனாய்வு சார்ந்த பத்தி எழுத்துக்கள், அவர்
கைவண்ணத்தில், மெருகும், ஆழமும், எழுத்து நேர்த்தியும்
கொண்டு காணப்படுகின்றன.

முதிய பரம்பரை இலக்கியப் பத்தி எழுத்தாளர்களுள் நண்பர்
ஆ. கிரத்தின வேலோன் முன்னணியில் நிற்பதற்குக் காரணம் 1990 களில்
வெளிவந்த பல சிறுகதைத் தொகுப்புகள் தொடர்பாக வேறு யாரும் எழுதாக
அளவிற்கு அவர் எழுதியிருப்பதும், மரபுவழித் திறனாய்வு அணுகுமுறைகளை
ஆழமாகவும், எளிதில் யாவரும் புரிந்துகொள்ளும் விதமாக எழுதியமைதான்.

கன்னித் தமிழ் அவரிடம் சேவை செய்கிறது.

பல்கலைக்கழக மட்டத்திற்கு வெளியே நின்று திறனாய்வு சார்ந்த பத்தி
எழுத்துக்களை எழுதும் புலோலியூர் ஆ. கிரத்தின வேலோன் திறனாய்வுத்
துறையில் முக்கியமானவராக முதிய சகத்திரத்தில் விளங்கப் போகிறார்
என்பதற்குக் கட்டியம் கூறுகிறது அவருடைய இந்தத் தொகுப்பு.

கே. எஸ். சீவகுமாரன்